

Inštitut za multidimenzionalno celično zdravljenje

Mistična šola Horusovega Tretjega očesa

Bistvo zdravljenja
duše

Popotnikove izdaje

Ken Page

Tretja izdaja

Veda čiste svetlobe
Združene države Amerike

Opozorilo

Meditacije, vaje in tehnike opisane v tej knjigi se ne smejo uporabljati kot alternativa profesionalnemu medicinskemu zdravljenju. V tej knjigi se ne poskuša postavljati kakršnihkoli medicinskih diagnoz, zdravljenj ali predlogov za zdravljenje. V primeru kakršnekoli bolezni, ki temelji na mentalni motnji, se morate posvetovati z zdravnikom. Takšne težave se morajo razrešiti pred izvajanjem tehnik Zdravljenje Srca & Duše™.

Tehnike opisane v tej knjigi je izvajal Ken Page in izvajalci s certifikatom Inštituta za multidimenzionalno celično zdravljenje. Bralci ne smejo izvajati tehnik Zdravljenje Srca & Duše brez osebnega treninga pri Pageu ali učitelju s certifikatom Inštituta.

Namen te knjige je dopolniti individualni trening Inštituta za multidimenzionalno celično zdravljenje ter služi kot zgodovinsko in referenčno vodilo za te tehnike. Vsak, ki uporablja te tehnike na podlagi te knjige, počne to na svojo lastno odgovornost.

Inštitut za multidimenzionalno celično zdravljenje, Zdravljenje Srca & Duše™, Ken Page in Veda čiste svetlobe ne odgovarjajo za posledice kakršnihkoli izvajanj tehnik ali zlorabe informacij v tej knjigi.

Avtorske pravice © 7. september 1999, Ken Page. Vse pravice pridržane. Noben del te knjige se ne sme uporabiti ali reproducirati na kakršenkoli način brez pisnega dovoljenja, razen v primeru kratkih citatov vključenih v kritične članke in preglede. Multidimenzionalno celično zdravljenje™, Zdravljenje Srca & Duše™, Dih žive svetlobe™, INscension™ (Spust v telo™) in Mistična šola Horusovega Tretjega očesa™ so registrirani zaščitni znak Vede čiste svetlobe in Clear Light Arts, ADL, Kena Pagea & Nancy Nester.

Grafično oblikovanje in elektronska produkcija:

Svetovanje in urejanje:

Alan Klemp, Austin, Teksas aklemp@grandecom.net

David Michael Flatley, San Francisco, Kalifornija

Prevedla: Tanja Kreft

Finančni prispevek: Helga Stumpf

Prva izdaja 1999:

Soustanoviteljica Inštituta za Veda čiste svetlobe multidimenzionalno celično

zdravljenje – učiteljica in trenerka

Shirley Ann Holly, Texas

Clear Light Arts, ADL

Cleveland, Georgia 30528

(800) – 809 – 1290 – le iz ZDA

(706) 219-1319 – Tel

(706) 243-4747 - Fax

www.kenpage.com

Druga izdaja 2001

Tretja izdaja 2004

ISBN: 0 – 9649703 – 2 – 5

Vsebina

Uvodna beseda	4
Predgovor	6
Zahvale	8
Uvod	9
Prolog: Sanje	13

Prvi del	Odpiranje srca	18
1. poglavje	Spraševanje, iskanje, učenje in deljenje	18
2. poglavje	Kako se ples začne	27
3. poglavje	Manjkajoči deli se vračajo	31
4. poglavje	Roke pomoči	35
5. poglavje	Vprašanja	41
6. poglavje	Trening na Zemlji	44
7. poglavje	Temelj	47
8. poglavje	Učenje o moči	50
9. poglavje	Ko se je vse spremenilo	52
10. poglavje	Fantje in dekleta ter opuščanje	55
11. poglavje	Notranji deli dvojnosti: skrita stran duše	58
12. poglavje	Iskanje duše	65
13. poglavje	Moč duše	70
14. poglavje	Premik v trenutek	73
15. poglavje	Odkrivanje starodavnih skrivnosti pri Wizard Wells	76
16. poglavje	Tehnike, naučene na poti	79
17. poglavje	Armagedon (Konec sveta)	85
18. poglavje	Atomska zgradba zavesti	90
19. poglavje	Rasvetljenje žleze češarike (epifize) & gibanje v Sonce	92
20. poglavje	Razsvetljenje Srca & nahajališče Duše	95
21. poglavje	Jezik Žive Svetlobe & alkemija Duše	98

22. poglavje	Področje kreacije	100
23. poglavje	Seme življenja	104
24. poglavje	Razpoka v času – končni dogovor	112

**Vsi citati v poglavjih skozi celotno knjigo so Ken Pagevi.*

Uvodna beseda

Vstopili smo v čas strahovitih sprememb. Zdi se, da se stopnja in intenziteta sprememb pospešujeta eksponentno. Bistvo teh sprememb žene neka Energija, ki jo šele pričenjamo razumeti. Pričenjamo razumeti, da smo del te Energije; vedno smo bili del te Energije, toda skozi naše življenjske izkušnje je bila ta Energija popačena in prikrita.

Imamo močan občutek nujnosti identifikacije in povezave s to Energijo, zato ji dajemo ime, naš Višji Jaz (Duša). Ta Višji Jaz govori s tihim, a mogočnim glasom. Ta glas je velikokrat težko slišati zaradi hrupa in kaosa, ki ga ustvarja naša osebnost in naša interakcija z drugimi osebnostmi, duhovi in dušami. Kako lahko utišamo um? Kako lahko prisluhnemo in zaupamo svojemu edinemu pravemu glasu?

So vam ta vprašanja znana? Se vam podijo po glavi? Čutite, da ste pred vrati, a ne veste, kako jih odpreti? Potem ste mogoče pripravljeni opustiti vse misli, čustva in energije, ki vam preprečujejo, da bi odkrili, kdo v resnici ste.

Te teme niso nove. Skozi celotno filozofijo in kasneje psihologijo so različni pristopi pregledovali ta vprašanja in skušali na njih odgovoriti. Toda večina pristopov se je v glavnem osredotočila na osebnost kot najvišjega gospodarja. Ko se človeška osebnost razvija, odstiramo božjim podobne lastnosti; a tudi ti vzvišeni trenutki so redki in minljivi.

Kako se torej povežemo s tistim, kar leži onstran vrat našega uma? Zdi se, da odgovor leži v našem razumevanju realnosti. S prihodom kvantne fizike je postalo očitno, da je vse kar obstaja Energija, in naša igra znotraj te Energije je manifestirano vesolje. Zdi se, da se ta Energija giblje z namenom in da se ta namen spreminja z izkušnjami, katere povzročajo gibanje in spreminjanje oblike energije.

Če smo Energija in se spreminjamo zaradi namena in izkušenj, potem bi morali biti sposobni iti onstran vrat, če bi lahko popolnoma razumeli vse svoje izkušnje in usmerili svoj namen nazaj k Energiji, katere del smo vsi. Da bi to dosegli, moramo iskati ravnotežje v svoji lastni energiji, ki se povezuje (resonira) z večjo Energijo.

Kar se tega tiče, je psihologija stopila v ospredje in poskuša voditi človeštvo na višje ravni. Načela transpersonalne psihologije se osredotočajo na premik onstran osebnosti, toda to se izvaja na tradicionalen način, na katerega si človek lahko z mislimi utre pot do višje energičnosti (vibracije). Energetske sile, ki so pod vplivom zavednega uma, naj

bi se uklonile tihi volji, ki je osredotočena in jasna. Medtem ko to predstavlja možno pot, so izkušnje pokazale, da ta pot ne more držati koraka s pospešeno stopnjo širjenja in sprememb. S sedenjem v meditativnem položaju več let, čakanjem, da se um umiri, ne bomo opravili testa nove, valujoče Energije.

Drugi psihološki pristopi, kot so dihalne tehnike, hipnoza in regresija, so odkrivali stare energetske vzorce, a so sledili metodi konfrontacije, da bi se prebili skozi stare energije. Medtem, ko so bili učinkoviti v sproščanju starih vzorcev, se niso sklicevali na Višji Jaz kot vodnika, kateri preprečuje nastajanje novih vzorcev v sedanosti. Po sprostitvi energije moramo doseči ravnovesje, kar zahteva vpogled in intuicijo Višjega Jaza.

Morda so se novi nasledniki Svetlobnih Delavcev najbolj približali združitvi z Energijo (Virom). Šamanizem, izvirne Egipčanske Horusove šole in Reiki predstavljajo oživljanje starodavnih učenj, katera priznavajo naše notranje moči preko naše povezave z Virom. Energijo v teh šolah še vedno identificirajo kot polarnost svetlobe in teme. Ravnotežja nikoli ne moremo vzpostaviti, če prednostno iščemo le eno izmed teh dveh. Zdi se, da več svetlobe ti delavci ustvarjajo za tiste, katerim hočejo pomagati, več teme pritegnejo v svoje vrste. Še enkrat, ravnotežja tako nikoli ne dosežejo.

Ali obstaja način, kako se energetske razvijati v skladnem razmerju z našim pospešujočim planetom? Po tridesetih letih urjenja in iskanja, mislim da sem našel popolno sintezo filozofije, psihologije in metafizike v tehnikah »Zdravljenje Srca & Duše«. Kot klient, študent in sedaj izvajalec pristopa, ki ga je razvil Ken Page, sem doživel pomembne energetske premike pri sebi in svojih klientih, s pomočjo različnih tehnik opuščanja, ki so vključene v tem programu.

Prvenstveno Bistvo zdravljenja duše postavlja v ospredje našo povezanost z Višjim Jazom. Z Višjim Jazom, kot našim vodnikom, odkrivamo in opuščamo stare energetske vzorce. Nadalje ponovno vzpostavimo in revitaliziramo prekinjene tokove energije. Na koncu vibracijsko stanje naše celotne energijske matrice dvignemo na višji nivo in postavimo v ravnotežje. S tem transformacijskim procesom se energetske prestavimo v sedanji trenutek, zmožni ljubiti, služiti in imeti svojo lastno pot pred očmi.

Ta knjiga predstavlja temelj vpogledov in intuitivnih komunikacij, ki jih je Ken Page vnesel v razvoj pristopov samopomoči, kateri se osredotočajo na našo povezanost s

svojim Višjim Jazom. Sem mnenja, da njegovo delo z Energijo predstavlja temelj ezoterične psihologije novega tisočletja.

Bodite pripravljeni deliti Kenove izkušnje, ko vam le-te odkrivajo ključna načela, na katerih temelji Bistvo zdravljenja duše. Kamorkoli že vas popelje, vam zagotavljam, da vaša vibracija nikoli več ne bo enaka.

Merl Wallace, Doktor znanosti, Predsednik Planetarnega učenja

Predgovor

»... interpretacija kvantne mehanike, ki zagovarja obstoj večih svetov, trdi da nešteto naših različnih kopij živi v več svetovih hkrati in da so vse resnične. Obstaja celo več interpretacij kvantne mehanike, a vse so na nek način nedojemljive. Kvantna fizika je bolj čudna kot znanstvena fantastika.«

Gary Zukov, *The Dancing Wu Li Masters*, s. 87

Na prelomu 20. stoletja so znanstveniki pričeli spoznavati, da Newtonova fizika ni natančno opisovala Narave na makroskopskih in mikroskopskih ravneh. Odkrili so realnost, ki je bila šokantna in se je upirala logičnemu razumevanju. Niels Bohr je izjavil, da: « ... tisti, ki niso šokirani, ko se prvič srečajo s kvantno fiziko, je nikakor ne morejo razumeti.« Wernerja Heisenberga so citirali: » ... ali je narava lahko tako absurdna, kot se nam je zdelo v teh atomskih eksperimentih?« Slavni teoretski fizik Richard Feynman je rekel: » Mislim, da lahko rečem, da nihče ne razume kvantne mehanike.« ter »Nihče ne ve, kako je (kvantna realnost) lahko takšna.«

Resnično zanimivo je, da je veliko fizikov mnenja, da se mikroskopski fenomeni, kot npr. trenutna komunikacija in prehajanje snovi skozi trdne ovire, lahko dogajajo tudi na makroskopski ravni. Danes obstaja stotine mednarodnih konferenc fizikov in napisanih je na tisoče dokumentov in knjig o vzporednih vesoljih, multiplih dimenzijah in hipervesolju.

Zdravniki, psihologi in bivše vojaško osebje pišejo knjige o svojih obsmrtnih izkušnjah, regresijah v prejšnja življenja, eksorcizmih, opazovanju iz daljave, vesoljcih, kontroliranju uma, multiplih dimenzijah in številnih različnih oblikah duhovnega zdravljenja ter o alternativni medicini. Milijoni ljudi so doživeli te makroskopske kvantne ali »nelokalne« pojave in ne verjamejo več v stari Newtonovski pogled na realnost.

Številne duhovne tradicije kažejo na čas globokih sprememb na tem planetu. Nekaj starodavnih koledarjev se konča leta 2012. V Tomaževem evangeliju je naveden Jezusov citat: «Nebo in zemlja se bosta krivila pred vami in kdor živi v Njem, ne bo umrl.» Mogoče bomo naredili kvantni premik na novo raven realnosti, kjer bomo čas doživljali na drugačen način in naš star način merjenja časa ne bo več veljaven.

Da bi bili zavestno udeleženi v tem premiku, se moramo ozdraviti na številnih nivojih in postati celota. To je tako, kot da so naša telesa, ki obstajajo v tem času in prostoru, le ena karta v kupu dvainpetdesetih kart. Da bi pozdravili svoje težave in postali celota, moramo integrirati vse svoje različne dele, ki obstajajo v času, prostoru ter v številnih sferah bivanja.

Po mojih izkušnjah Ken Pageva tehnika Zdravljenje Srca & Duše (ki se je prej imenovala Multidimenzionalno celično zdravljenje) naslavlja osupljiv spekter težav in sfer bivanja, kar v veliki meri vzpodbudi iskalca, katerega zanima igra z vsemi kartami ter kako postati celota. Kenovo knjigo *Bistvo zdravljenja duše* bi priporočil vsem, ki se ukvarjajo z duhovnim zdravljenjem, energetskim zdravljenjem, alternativno medicino, hipnoterapijo, terapijami regresije v prejšnja življenja, eksorcizmom ali psihoterapijo.

Lahko se sprašujete, koliko od vsega tega je sploh resnično in zakaj bi se s tem sploh ukvarjali? Da bi na to odgovoril, bom za primer podal terapijo regresije v prejšnja življenja. Dr. Brian Weiss je napisal štiri knjige na to temo. Prepričljivo dokazuje, da regresija vodi v ublažitev simptomov pri štiridesetih odstotkih njegovih pacientov. Nihče ne more dokazati, ali je reinkarnacija resnična ali ne, ampak če ima štirideset odstotkov pacientov korist od okrevanja od spominov na prejšnja življenja, potem se še kako splača lotiti teh težav.

Brez pomena je, ali obstajajo te težave v arhetipskih nivojih naših podzavestnih umov in v kolektivni zavesti ali v hipervesolju/višjih dimenzijah/vzporednih vesoljih. Preostaja nam dejstvo, da imajo lahko milijoni ljudi korist od naslavljanja teh težav, in sicer na varen in sočuten način. Mislim, da bo Kenova knjiga postala cenjen vir za številne terapevte na področju komplementarne medicine.

Naša vrsta in ta planet sta v procesu velike metamorfoze zavesti, ki konkurira tisti, ki jo doživi gosenica, ko se spreminja v metulja. Tistim, ki iščejo resnico, je na razpolago ogromno milosti. Mislim, da je delo Kena Pagea in *Bistvo zdravljenja duše* del milosti, ki nam je na razpolago v tem razburljivem času v zgodovini našega planeta.

Dr. Michael Scott Allen, Dallas, Texas

Zahvale

Na svoji poti sem imel čast, da sem delil življenje in ljubezen s prav posebnimi prijatelji in družino. Vedno bodo v mojem srcu. Rad bi izpostavil in se zahvalil Shirley Ann Holly in Davidu Michaelu Flatleyu za njuno pomoč in vpogled.

Ta knjiga izkazuje spoštovanje vsakemu izmed mojih klientov, s posebno zahvalo, da so mi pomagali odkrivati resnico tega, kdo v resnici smo. Informacije v tej knjigi so pritekale s pomočjo njihovega duha, poguma in modrosti.

Mojih šest otrok in vnuka dvojčka so mi bili odlični učitelji. Rad imam vsakega izmed njih za njihovo edinstveno vlogo v mojem življenju.

Moja največja zahvala gre moji ženi Nancy za pomoč pri izvedbi tega projekta, za njeno odprtost in deljenje njenega življenja z mojim ter pripravljenost za soustvarjanje z menoj.

Karma in darma ne zadržujeta več nobenega izmed nas v preteklosti ali prihodnosti.

Vsi smo osvobojeni za raziskovanje globin Sebe.

Uvod

Ko me je duh poklical, naj živim zavedno življenje, sem odpotoval na neznana ozemlja. Bil sem podjetnik in poslovnež, udobno zasidran v korporacijskem svetu. Vstopil sem v multidimenzionalni svet čudes, magije, čudežev in zdravljenja. Spremebe v mojem življenju so bile hitre in trajne. Kot duhovni zdravitelj sem postal zaupnik osebnih misli, skrivnosti in duhovnih hrepenenj ljudi. To je vodilo v zgodbo, ki je bila napisana o meni z naslovom Popotnik in padli angel. Zgodbe svojih zgodnjih let sem opisal v svoji avtobiografiji Popotnik in konec časa. S Shirley Ann Holly sem bil soavtor priročnika o ustvarjalnosti in premiku onstran dvojnosti Zdravljenje Srca & Duše – filozofski in uporabni priročnik. Ko se je moje potovanje nadaljevalo, sem počasi odkrival skrite modrosti v zgodbah svojih klientov. Pokazali so mi, zakaj smo tu in zakaj se naša življenja odvijajo na toliko različnih načinov. Moja tretja knjiga z naslovom Kako se svet vrti raziskuje nekaj izmed teh resnic.

Bistvo zdravljenja duše, moja četrta knjiga, je bila moj fokus in strast zadnjih osemnajst let. V njej z vami delim vse, kar sem se do danes na svoji zdraviteljski poti naučil. Razvoj, rast ter izvajanje tehnik Zdravljenje Srca & Duše™, in transformacijski proces, ki se je razvijal, ko sem delal z duhovnimi in energetskimi svetovi svojih klientov, ostaja moj fokus. Prav tako pomembno je tudi moje iskanje duše, razlogi, zakaj sem moral iskati, kam me je to vodilo in moje presenetljivo odkritje.

To knjigo lahko uporabljajo poklicni zdravitelji kot učbenik. Alternativni zdravitelji, psihologi, zdravniki, duhovniki in vsi tisti, ki iščejo Boga, Vir in Duha, bodo v tej knjigi našli neprecenljiv vir, saj je zdraviteljska modrost na teh straneh univerzalna.

Trenutno z mojo ženo Nancy Nester piševa knjigo o številnih razlogih, zakaj zdravitelji zbolevalo. Vsi smo zdravitelji, pomagamo sebi in drugim na svoji življenjski poti. Upava, da bo knjiga vsem v pomoč pri tem, da ostanejo energetsko čisti in tako vzdržujejo fizično, mentalno in duhovno zdravje. Kmalu prihaja *Zdravljenje s čudeži*. Prav tako se pozanimajte za druge nove knjige *Ples z duhovi – Varuh prehoda za izgubljene duše* in *Duša v iskanju resnice*.

Duh me je obdaril s procesom tehnik Zdravljenje Srca & Duše™ (ZSD), ki se je prej imenoval Multidimenzionalno celično zdravljenje™ (MCZ). To je edinstven način potapljanja v podzavestno resnico znotraj vsakega izmed nas. Ta knjiga vključuje

številne študije primerov, ki opisujejo transformacijo skozi zdravljenje, kakršno vsi lahko doživimo. V teh zgodbah moč in pogum vsakega človeškega duha prodira skozi še tako težavne žalostne ali grozne izkušnje. Ti ljudje so odkrili svojo božansko naravo, ko so vztrajali, dokler niso razumeli sebe in svojih kreacij. Upam, da vas bodo pogum, hrepenenje in zagon, opisani v teh zgodbah, navdihnili tako kot so mene.

PREPROSTE LEKCIJE MOJIH KLIENTOV

Moji klienti so mi pokazali, da za duhovno rast uporabljamo naslednje koncepte:

1. Vsi smo ustvarjalci.
2. Na planetu Zemlja smo bili veliko življenj. Sem smo prišli, ne samo da bi obvladali brezpogojno ljubezen do sebe in brezpogojno sočutje do drugih, ampak tudi da bi pomagali uravnovešati celotno kolektivno zavest.
3. Vse, kar je ena oseba doživela, smo vsi doživeli, ker smo vsi energetsko povezani z energijo vira življenja, ki teče skozi nas. Vse, kar se je zgodilo, se dogaja, ali se bo komurkoli zgodilo, se dogaja vsem istočasno.
4. Smo multidimenzionalna bitja. V vsakem vesolju, času, ravni in dimenziji, kjer obstaja energija vira življenja, obstaja en vidik vsakega izmed nas.
5. V sebi kot program hranimo vsako travmatično izkušnjo, ki je ne zmoremo popolnoma razumeti mentalno, čustveno, fizično ali duhovno.
6. Izkušnje, ki jih ne razumemo v celoti, obdržijo energetski naboj in delujejo kot podzavestni katalizatorji, ki privlačijo ljudi in dogodke v naša življenja, kateri nam pomagajo razumeti, kaj smo ustvarili. To razumevanje je potrebno za duhovno rast, ker smo tukaj zato, da bi poželi priznanje za svoje kreacije in se potrdili kot Ustvarjalci v najvišjem smislu.
7. Ko enkrat razumemo svoje kreacije, imamo možnost pomagati pri uravnovešanju specifične zavesti, kot je npr. zavest vojne, depresije ali strahu. Zavest, ki smo jo privolili uravnovešati, je vedno okoli nas. Deluje tudi kot katalizator v našem življenju, ki nam prinaša največje izzive in nam kaže, kaj moramo še obvladati.

8. Kandidati za prejetje moči za trenutno kreacijo, znak resničnih Ustvarjalcev, postanemo, ko dosežemo brezpogojno sočutje do vseh misli, občutkov in čustev, ki sestavljajo človeško zavest.

Vedno sem imel rad zgodbe o junakih ...

Te sanje sem sanjal po delih čez leta, ko sem vsako noč po več ur sanjal v lucidnem stanju. Prepričan sem, da so naše sanje in vizije zgodbe, pravljice če hočete, ki nam pomagajo povezati s tem, kdo smo.

Svoje sanje delim tukaj z vami, ker so moji klienti prav tako sanjali sanje, ki se zdijo nenavadne, celo čudne na trenutke. Sanje so del naših notranjih življenj ter veljajo in so resnične za vsakega izmed nas.

Posvetilo

Ta knjiga je posvečena iskanju duše.

Prolog

Sanje

*Ta zgodba se pričinja v prostoru med Sonci; v zbirališču duš.
Sem Sananda Ra, Svetlobni Popotnik in glasnik reda Odrešenika.*

Moj domači planet ima škrlatno-vijolično atmosfero, devet lun in nekaj prebivalcev. Bivam v velikem energetske mehurčku, ki obsega trideset kvadratnih kilometrov in je zgrajen na terasah nižjih pobočij velike snežne gorske verige. Obiskovalci so očarani nad kristalno modro lesketajočo vodo, ki v stopničastem slapu pada navzdol z gore v bližini in se v središču pokrajine zliva v večjo reko. Zrak je sladek, čist in krepčilen in zadovoljuje vse naše fizične potrebe. Hranilne snovi pridobivamo iz zraka, ki ga pranično vdihujemo, kar nam omogoča, da veselo opustimo ostalo prehrano. Zunanja površina mojega mehurčka je zlata in odsevajoča kot ogledalo, zaradi česar je za večino nevidna. Imam veliko dobrih prijateljev, ki živijo z menoj, čeprav noben izmed njih ni človek.

Med svojimi potovanji skozi galaksije sem povabil veliko lepih bitij, naj pridejo in živijo z menoj in veliko izmed njih je z veseljem sprejelo moje vabilo. Pred nekaj leti sem prinesel sadike in mladike in sedaj živim tukaj kot tovariš tisočim vrstam dreves, grmičevju, travam in rožam.

Tukaj prav tako živi veliko vrst štirinožnih bitij. Občudoval sem jih med svojimi planetarnimi potovanji in vsak par od njih prosil, če bi krasil moje posestvo. Tukaj levi ležijo skupaj z ovcami, kot tudi z vsemi drugimi krotkimi bitji. Zgornja površina mojega mehurčka je več kot pet kilometrov visoko in je polna barvnih ptičev, plesočih žuželk, letočih sesalcev in velikih letočih plazilcev. Ptičje petje, žuborenje potokov in zvok pesmi napolnjujejo zrak z vrvežem pogovora in igre. Večino časa preživim na potepanjih po posestvu, skrbim za njegove potrebe, komuniciram in izmenjujem zgodbe z drugimi iz naših različnih izvornih spominov in magičnih časov.

Nekega dne se je pojavil angel. Sprejel sem ga z dobrodošlico in prikazal se je tam, kjer sem negoval vrtnice. S svojimi dolgimi belimi lasmi sem moral kazati vseh svojih 300 let. Staral sem se, toda energetsko sem bil še vedno močan.

Pozdravil sem ga, on pa me je namesto odgovora preplašil, tako da se je spremenil v dvanajst različnih življenjskih oblik mene samega; začel je z obliko mladega dečka in nadaljeval do sedanjosti. V tistem trenutku sem se spomnil prerokbe, ki mi jo je predala moja babica dolgo časa nazaj. Dejala mi je, da se bo nekega dne dvanajst mojih vibracijskih aspektov pojavilo v zaporedju in da bom takrat vedel, da je čas, da odidem na najbolj pomembno pot svojega življenja. Moja babica mi je dolgo časa nazaj povedala, da ima moje ime vibracijo Sonca.

Nato se je dvanajst aspektov angela zlilo nazaj v eno bitje in mi dejalo: »Ti, Sananda Ra, si Svetlobni Popotnik reda Odrešenika, glasnik; in Varuhi Časa te kličejo na izredni zbor«.

Angel mi je razložil, da so Varuhi Časa odkrili časovno razpoko, ki pači in izkrivlja meddimenzionalna vrata in druge prehode. Razpoka je ustvarila zamrznjene časovne mehurčke, v katerih je ujetih veliko duš in kateri vplivajo na pretok zavesti. Situacija je bila resna. Razpoka bi lahko izbrisala spomine duš, tako da bi uničila Akaške zapise – zapise celotne zavesti.

Civilizacije, ki so bile ujete v dvojnosti svetlobe in teme, kar je povzročilo ločenost od Vira, so na skrivaj kontrolirale veliko različnih področij galaksije tisoče let. Ustvarile so časovno razpoko, da bi civilizacijam, podobnim Zemljini, preprečile jasno spoznanje tega, da so božanske, multidimenzionalne, v celoti sposobne takojšne kreacije in da so se sposobne zoperstaviti moči in nadzoru temne strani. S takšnimi razdrobljenimi dušami sem se soočil velikokrat v svoji preteklosti.

Varuhi so iskali prostovoljce iz vsake dimenzije, ki bi lahko združili energije in zapečatili razpoko. Prosili so me, naj jim priporočim ostale Popotnike, ki so neustrašni, močni, zvesti in izkušeni bojovníki v galaktičnih časovnih potovanjih. Poznal sem veliko prijateljev, ki bi bili kos izzivu pomagati pri tem poslanstvu. Angel mi je povedal, da se bo vsak prostovoljec zлил z aspektom samega sebe na Zemlji in se ga bo potem privedlo do zavestnega zavedanja te naloge. Varuhi so načrtovali, da bodo zbrali vse prostovoljce na Zemlji do 9. septembra 1999.

Potem je angel predstavil nov in vznemirljiv pogoj. Tokrat nas niso prosili samo za boj proti temni strani, kot je bila to prej vedno naša metoda. Da bi to poslanstvo uspelo, bi morali Popotniki odstraniti temno stran tako, da bi jo združili s svetlobo. Svetloba in tema sta imeli v nižjih dimenzijah enako moč. Ponovno bi morali biti združeni in transformirani v Čisto Svetlobo, ki je obstajala, preden so bile ustvarjene polarnosti. Tak je bil ključ za popravilo časovne razpoke in ustvarjenje Nebes na Zemlji.

Metode, s katerimi bi lahko dosegli to duhovno alkimijo, so bile skrite v naših srcih. Tako smo odkrili, da bodo ključne informacije znotraj nas, naše najtežje naloge in izzivi, s katerimi se bomo soočali. Ko bomo enkrat vedeli kako to narediti, bomo lahko prepričani o zmagi.

Varuhi Časa so pustili energetske ključne, holografske kopije, da bi pomagali zakrinkanim prostovoljcem ozavestiti, kdo so in kaj je njihova naloga. Popolno zavedanje je bil prvi korak v prepoznavanju meddimenzionalnih vrat. Ti ključi so bili skriti v zakonih numerologije in astrologije, v vseh antičnih mističnih šolah in na nekaterih svetih krajih. Ključi so bili prav tako skriti v srcu vsake osebe na Zemlji.

Popotniki bi morali sami odkriti holografsko kopijo med svojim bivanjem na Zemlji. Prebudili bi se, odkrili ključne in spoznali resnico, ki so jo nosili v sebi ves čas.

Angel me je dolgo časa gledal naravnost v oči. Potem je rekel: »K tebi sem bil poslan razlogom, da te prosim za pomoč kot glasnika. Varuhe Časa je skrbelo, da bi zaradi svoje starosti in vsega, kar si že naredil, odklonil to poslanstvo, saj se mogoče nikoli več ne boš vrnil domov. Poslali so mene, predstavnika Duha, da bi vedel, da to poslanstvo podpirajo na najvišjih nivojih. Varuhi Časa te potrebujejo na Zemlji, da bi pomagal popraviti razpoko v času in da bi ponovno vzpostavil meddimenzionalna vrata. Kot Popotnik boš moral pozabiti vse kar veš, kdo si in kdo si bil kot Sananda Ra. Najprej se boš prebudil in spomnil, da moraš najprej pomagati ostalim Popotnikom, da se zavejo svojih duhovnih poslanstev.

Takoj sem bil pripravljen pomagati. Dolgo časa sem počival, čakal in se spraševal o tem dnevu. Vedel sem, da se ta čas bliža, kajti čutil sem premik in vibracijo spremembe v sebi in okrog sebe. Vse svoje življenje sem se uril, da bi uresničil to poslanstvo, ki bo spremenilo celotno zavest vesolja, vključujoč mojo lastno. Ločil sem se od drugih, tako da ne bi bil osebno navezan na rezultat, ki bi lahko vplival na moje poslanstvo in

sposobnost opazovanja. Pripravljen sem bil izpolniti svojo usodo, iti kamorkoli, kjer bi me potrebovali.

Angel me je prosil, naj se takoj lotim dela. Moral sem spremeniti svojo obliko in se združiti z bitjem, ki ga je moj Višji Jaz ustvaril v tretji dimenziji na planetu Zemlja. To bitje je bilo odsev moje duše na Zemlji, s katerim sem najmočneje resoniral. Njegovo ime je bilo Ken Page.

Ken je energetsko že bil del mene; bila sva si bližje kot dvojčki, čeprav ne verjamem, da se me je zavedal. Za to poslanstvo sem prevzel vibracijsko ime RaMa, ki simbolizira ravnovesje moškega in ženske. Ken je podzavestno iskal to energetsko vibracijo. Bil je na robu duhovne zavesti, trenutno ujet v materialni svet in ne da bi vedel, je čakal na integracijo z menoj. Ken je živel življenje zmedenosti in ločenosti. Ko bi se združila, bi se njegovo duhovno prebujenje pospešilo. Postal bi zdravitelj in učitelj in začel bi se zavedati vsega, kar je ustvarjal, kot tudi vsega, kar so ustvarjali njegovi klienti. Del najinega poslanstva je bilo prebujenje ostalih prijateljev Popotnikov.

Ko mi je angel opisal načrt, mi je zagotovil, da bom pri svojem poslanstvu imel podporo in vodstvo. Rekel mi je, naj počivam in pripravim svojega duha za potovanje na Zemljo. V globokem spanju naj bi ostal, dokler na Zemlji ne bi bila sprožena načrtovana eksplozija atomske bombe. Atomska eksplozija bi začasno odprla meddimenzionalna vrata v človeško zavest, skozi katera bi lahko vsi prostovoljci neopaženo in na skrivaj vstopili na človeško raven duše.

Vedoč, da je to trenutek na katerega sem čakal, sem se poslovil od posestva in prijateljev. Takrat sem spoznal, da sem podcenjeval svojo ljubezen do svojega doma in svoje družine; zelo jih bom pogrešal. Upam, da bodo čakali na naše ponovno snidenje.

Prehod k duši

Prvi del

Odpiranje srca

Prvo poglavje

Spraševanje, iskanje, učenje in deljenje

Smo ustvarjalci. Jedli smo od drevesa spoznanja dobrega in zlega.
Plačali smo, da bi bili Eno z Virom, v božanskem stanju.

V letih, ko sem bil zdravitelj, izvajalec in učitelj zdraviteljskih ved, je bila večina mojih klientov zdraviteljev ali posameznikov z močno duhovno povezavo in hrepenenjem. Opazil sem, da so bili ti zdravitelji in klienti duhovno in/ali fizično bolni ali pobiti. Bili so razočarani nad življenjem in pripravljeni odnehati. To so bili dobri ljudje, ki so dajali sebe, da bi pomagali drugim in našemu planetu. Zakaj je prihaja do česa takega, če vsi težimo k temu, da bi bili Eno? To so bila težka vprašanja in vsak klient, ki je prišel k meni, je prinesel dodaten vpogled vanje. Na tak način se je rodil in razvijal proces Zdravljenje Srca & Duše. V tej knjigi z vami delim svojo pot raziskovanja skrivnosti in vprašanj, ki so me gnala naprej na moji duhovni poti.

VELIKA VPRAŠANJA

Kaj točno je duhovno potovanje duše in kako se to potovanje tiče zdravljenja sebe? Kaj je duša in kje je? Kaj je povezanost z Bogom, Stvarnikom ali Virom? Ali sploh obstaja kakšen Božanski Stvarnik? Če obstaja, kako smo potem povezani? Ali smo vsi Eno? Zakaj smo tukaj na Zemlji? Kaj je naš namen? Ali imamo prejšnja življenja? Kaj se zgodi potem, ko umremo?

Ljudje, ki so prihajali na terapije, so vedno znova postavljali ta in podobna vprašanja. Sam sem si postavljaj enaka vprašanja in gnala so me v iskanje odgovorov.

Prepričan sem bil, da ti odgovori obstajajo, ko bi le našel ključ do njih. Na naslednjih straneh z vami delim, kar sem odkril – raziskovanje številnih obrazov človeških izkušenj.

ENOST

Pomemben dejavnik pri doseganju zadovoljivih odgovorov o realnosti je ta, da je to, kar imamo na splošno za realnost, pravzaprav le majčken del le-te. Le redke izmed nas so naučili priti do teh odgovorov. Večina izmed nas je navajena dojemati le to, kar teče skozi naših pet čutov in sprejemati te čutne zaznave kot realnost. V tem času na Zemlji se učimo eksponentno, ker se pričenjamo zavedati, da smo multidimenzionalna bitja.

Vsi vidiki naših življenj, ki se jih zavestno ali drugače spominjamo, imajo namen in smisel, vključno z najhujšimi izkušnjami, kar si jih lahko zamislimo - izkušnje, ki so tako negativne, da bi jih najbrž skrili pred svojim budnim zavedanjem. Pomen teh izkušenj je edinstven za vsakega izmed nas, odvisno od tega, kaj se učimo v tem trenutku v času.

Poškodbe, bolezni, ponavljajoče se izkušnje in vzorci v razmerjih je le nekaj izmed načinov, na katere duša komunicira s fizičnim bitjem. Lahko so fizični odraz osnovnih, popačenih miselnih vzorcev. Medtem ko se zavestno morda ne spominjamo vsega, kar se nam je zgodilo, je to vseeno zapisano v podzavestnem umu.

NAŠ PODZAVESTNI UM

Kaj točno je podzavestni um? Za namene te knjige je podzavestni um definiran kot to, kar je izven našega budnega zavedanja. Morda bo koristilo, če si podzavestni um predstavljamo kot bančni trezor, v katerem hranimo vse svoje skrivnosti in zaklade. Zdravljenje Srca & Duše uporabi podzavestni um, da le-ta najde pravi pretekli dogodek v prejšnjem življenju ali izkušnjo, ki jo moramo razumeti, da bi lahko našli smisel svojega zdajšnjega življenja. To vključuje izkušnje, ki jih nismo popolnoma razumeli in smo si o njih oblikovali zmotne presoje. Razumevanje vrste podobnih izkušenj nas

osvoboditi nuje, da bi poustvarjali dodatne različice te izkušnje in nam omogoči, da smo bolj prisotni v svojem telesu ter v celoti v trenutku.

Če je vse, kar se nam je kdajkoli zgodilo, tako pomembno, zakaj imamo potem takšne težave s spominjanjem? Sočasno poznavanje svojih holografskih vidikov bi najbrž preobremenilo našo človeško naravo. Vrednost takšnih informacij ima smisel samo takrat, ko nam spomini odkrijejo specifična ključna dejstva o tem, zakaj se določene težave in vzorci tičejo tega, česar se učimo v tem življenju.

Do svojih dimenzij dostopamo skozi delo ZSD, z namenom ozdraviti prejšnja in prihodnja življenja ter druge simultane realnosti. Teorija, s katero se moram strinjati v tem trenutku je ta, da podedujemo vse dimenzije, prostore in vesolja simultano. Vsaka sprememba, ki jo v sebi naredimo tukaj, vpliva na vse ostale vidike našega obstoja. Vsaka misel in dejanje, ki ga kdorkoli izmed nas stori, prav tako vpliva na kolektivno zavest.

V tehnikah ZSD razširimo svojo zavest, da le-ta zaobjame vsako kolektivno zavest, katere del smo bili, vključno s tisto, ko smo bili še z Virom. S potapljanjem v vesoljno zavest v višjem stanju jasnosti in razumevanja, nas lahko naš Višji Jaz usmeri k izkušnji, katera nam podaja najpomembnejši ključ v našem zdajšnjem življenju. V vseh primerih izvajanja tehnik ZSD se klient popolnoma zaveda svojih izkušenj. Nič se ne more zgoditi brez sodelovanja kolektivne zavesti, podzavestnega uma in Višjega Jaza.

ZDRAVLJENJE SRCA & DUŠE

Zdravljenje Srca & Duše (ZSD) ne temelji na nobenih verskih doktrinah ali dogmah, ampak ima za osnovo nekaj informacij, ki izhajajo iz starodavnih mističnih šol in tradicionalnega šamanizma. Proces predpostavlja, da so ženske in moški multidimenzionalni in da je vidik vsake osebe aktiven v vseh časih in vesoljih, kjer obstaja življenjska energija. Vsa bit je holografska in povezana med sabo; vse se dogaja prav zdaj, sočasno v vseh realnostih. To pomeni, da lahko življenjsko pot in zdravstvene težave neke osebe naslovimo v vsaki dimenziji obstoja, katera je del poti duše. Ključ do razumevanja težav osebe lahko najdemo v prejšnjih življenjih, v maternici, v prvih letih življenja ali v notranjih dimenzionalnih ravneh bitja.

DOSTOP DO NAŠEGA VIŠJEGA JAZA

Zdi se, da noben izmed nas, ko živimo svoja življenja, nima vseh odgovorov o sebi. Veliko izmed nas tava v temi glede tega, zakaj počnemo, kar počnemo in čutimo, kar čutimo. Odgovore iščemo zunaj sebe, iščemo jih v religiji, v svoji kulturi in družbi, v krogu prijateljev, družine in pri poklicnih zdraviteljih.

Resnica pa je takšna, da imamo vse odgovore v sebi. Težava leži v učenju brezpogojnega zaupanja, vere in ljubezni do sebe. Naučiti se moramo poslušati del sebe, ki ima odgovore. Ta vedoči vidik se imenuje Višji Jaz. Vseskozi zgodovino smo se na Višji Jaz obračali s številnimi imeni in vsa se nanašajo na boga v nas. Od svojih klientov sem se naučil, da je Višji Jaz tisti del nas, ki je povezan z Virom in celotnim stvarstvom ter premore modrost, jasnost, znanje in razumevanje, s katerim nam pomaga poiskati odgovore v naših življenjih in se zdraviti. Naš Višji Jaz je brez predsodkov in ve vse, kar se nam je zgodilo, odkar smo prišli iz Vira. Vsak človek je duhovno povezan s svojim Višjim Jazom in ker smo vsi Eno, se lahko povežemo tudi s celotno zavestjo. Ta pomemben pristop je neprecenljiv in ga izvajam vseskozi svoje zdraviteljsko delo.

Med terapijo ZSD sva oba s klientom v lažjem, spremenjenem stanju, v katerem se zavedava vsega, kar se dogaja in to v celoti obdrživa v spominu. Večina ljudi prehaja v in iz spremenjenih stanj naravno skozi ves dan. Spremenjeno stanje, kot ga doživljam v svojem delu, je nežno kot sanjarjenje. V takšnem stanju lahko dosežemo odprt dostop do svojega Višjega Jaza, nespornega vira informacij.

Glavna težava, ki jo imajo moji klienti pri komuniciranju s tem neprecenljivim vidikom v sebi, je preveč notranjega hrupa. Prepolni smo starih misli, starih občutkov, starih čustev in drugih ponotranjenih energij, da bi lahko jasno slišali ali čutili modrost, ki se nam ponuja. Zdravljenje Srca & Duše očisti energijska polja klientov, tako da se lahko ponovno povežejo ter slišijo uravnotežen in harmoničen notranji glas ter zaupajo temu čudovitemu delu samih sebe.

Ko moj klient in jaz poveževa svoja Višja Jaza, deliva holografsko povezavo s celotno zavestjo ter vsem časom in vesoljem. Tak pristop je odločilen za to, da moji klienti dojamejo in razumejo svojo lastno resnico. Takšne odprte priložnosti sem uporabljal čez leta, ne samo, da bi nenehno izboljševal zdraviteljske tehnike,

predstavljene v tej knjigi, ampak tudi, da bi poskusil odgovoriti na nekatera izmed velikih, življenjskih vprašanj, ki so jih moji klienti postavljali.

Odgovori na ta vprašanja so se izkazali kot informacije, ki so pokazale mojim klientom, kako uravnotežiti svoja življenja zdaj. Nagibal sem se k prepričanju, da so informacije, ki smo jih priklicali na ta način resnične, ker so pomagale mojim klientom, da so tako hitro ozdraveli in da so nadaljevali svoje zdravilne procese samostojno, ko so se naučili pristopiti do svojega Višjega Jaza.

PREJŠNJA ŽIVLJENJA

Skozi učenja mojih klientov se zdi, da imamo prejšnja življenja in da so le-ta bila pogosto travmatična in nasilna. Mogoče so ti spomini prejšnjih življenj le zgodbe, ki jih uporabimo za razlago svojih življenj. Naj so metafora ali resničnost, razlagajo osrednje ideje, ki jih imamo o sebi.

Prejšnja življenja so lahko način, na katerega vsak izmed nas potrdi svojo osebno evolucijo. Zgodbe iz prejšnjih življenj nam dajo vedeti, kako unikatni smo. Večina izmed nas ne prepozna svoje posebne veličine in čaka, da jo drugi prepoznajo namesto nas. Toda vsak izmed nas je en vidik zavesti Vira, ki živi in diha v tem trenutku. Naše duhovne poti nas pogosto vodijo na potovanja, da bi našli svojo povezanost z Virom. Znanje, ki ga pridobimo iz tega raziskovanja svoje duhovne poti, ohranja pri življenju naš notranji občutek lastne vrednosti.

Zgodbe iz prejšnjih življenj so lahko tudi ključ do naših težav v tem življenju. Naše lekcije se pogosto jasno odražajo v tem, kako smo umrli v prejšnjem življenju in v zaključkih, ki smo jih naredili o tej izkušnji. Predstavlajte si sebe v prejšnjem življenju, npr. užete v dinamiki, kjer vas bodo ubili, ker vas nek posameznik ali skupina ne mara: ste sovražnik - veste stvari, ki jih strašijo, ste drugačni, ste zlobni.

V naslednjem trenutku umrete in se premaknete nazaj v duhovno zavest k Viru, kjer pregledate življenje, ki ste ga pravkar živeli. Pri pregledu ugotovite, da ste prišli v to življenje, da bi se učili o ljubezni in o tem, kako biti ustvarjalec; toda namesto tega ste doživljali jezo, sovraštvo, izdajo ali kakršnakoli negativna čustva. Zdi se, da se ob travmatični smrti na določeni ravni v naš podzavestni um lahko vtisne miselni program. Trije najobičajnejši so: ljubiti ni varno, svoje moči ni varno zavzeti in ni varno biti, kdor

sem. Vsaka oseba, s katero sem delal, je imela enega izmed teh ali podoben program. Ti programi so osrednje težave, s katerimi se ubadamo življenje za življenjem ter tudi trenutno.

MED ŽIVLJENJI

Med življenji smo, kot duh, del Boga – Vira – Stvarnika in ta del doživlja nadaljnje izkušnje. Zakaj bi drugače obstajalo stvarstvo in evolucija? Zakaj bi se razvijali, če tudi Stvarnik – Vir ne bi doživljal in se razvijal?

Kot duh opazujemo in imamo razumevanje ter sočutje do vsega, kar vidimo in te izkušnje postanejo del nas. Ali je možno, da je vsak izmed nas doživel vse, kar je čutila ali doživela katerakoli druga oseba v kateremkoli drugem času ali realnosti? Toda lekcije sočutja in ljubezni, ki smo se jih naučili kot duh, nas ne spremljajo v naslednje življenje. Zakaj je to tako? Zakaj moramo še naprej predelovati svoje težave, če smo doživeli vse stvarstvo z Virom? Ali moramo svoje lekcije obvladati v tridimenzionalnem telesu? Je vnebovzetje dejanje integracije lekcij duha, resničnega poznavanja ljubezni in sočutja v fizično telo?

NAŠA ČLOVEŠKA TELESA

Večina mojih klientov pravi, da se nimajo radi ter da nočejo biti fizično prisotni v svojih telesih. Od svojih fizičnih bitij so se ločili kot otroci in niso v celoti prisotni. To je ena izmed glavnih karmičnih težav večine izmed nas. Življenje za življenjem se moramo ukvarjati s to težavo, dokler je ne obvladamo. Kako to storimo?

Energijska polja večine ljudi so projicirana navzven iz njihovih teles od petnajst metrov do več sto metrov. Naša polja so zunaj, ker je, ko smo bili zelo majhni, v povprečju v starosti do treh let, del nas na neki ravni dejal: »Nočem biti tukaj. Tega nočem več početi.« To odločitev smo sprejeli, ko smo gledali svoje domove ter ljudi v svojih življenjih in smo glede nečesa imeli tako slab občutek, da smo se odločili, da je lažje prekiniti s tem početjem. Kam smo šli? Zdi se, da se je naš duh, del naše duše ali bitja, odločil, da je varneje opazovati samega sebe iz zunanosti svojega telesa, kot pa

doživljati, kar prestaja naš fizični jaz. Mislim, da smo v določenem trenutku vsi doživeli to ločitev od samih sebe, v tem ali v katerem prejšnjem življenju.

Če bi doživeli vse na Zemlji, ko smo z Virom kot duh, bi premogli sočutje do vsega stvarstva ter sočutje in ljubezen do sebe. Prepričan sem, da je dosega brezpogojnega sočutja do vsega stvarstva in brezpogojne ljubezni do sebe naš cilj na Zemlji in vrhunec evolucije naše duše. Ravni sočutja in ljubezni v nas lahko dosežejo raven uglašenosti do te mere, da postanemo eno z Virom in da ni več nobene ločenosti. Težavnost te naloge je v tem, da moramo to doseči v svojih fizičnih telesih.

Sprejemanje, ljubezen in obvladanje svojega fizičnega jaza je glavna težava večine izmed nas in se je moramo lotiti. Ali se lahko resnično razvijamo kot človeška bitja, ne da bi našo fizično, človeško obliko, naše sredstvo vzpona, sprejeli in obvladali kot čudovit instrument, kakršen je?

NAŠI STARŠI, NAŠI UČITELJI

Kaj če pričnemo naše potovanje v vsako novo življenje z izbiro staršev, ki bodo naši učitelji, mogoče največji učitelji, kar jih bomo kdaj imeli? Naši starši imajo težave in njihove težave so odsev tega, kar se še vedno moramo naučiti, da bi se razvili. Naši starši imajo lahko težave z močjo in nadzorom, zaupanjem, zapuščenostjo ter krivdo. Te težave nam lahko najboljše odsevajo, česar prejšnjič nismo razumeli in kar moramo obvladati. Na žalost njihove refleksije velikokrat sprožijo naše strahove. Soočanje s temi strahovi je nadaljnji izziv v tem življenju.

Vseskozi svoja življenja bomo nenehno privlačili energijo, ki jo predstavljajo naši starši, dokler se lekcije ne naučimo. Ta energija se bo pojavljala v obliki drugih ljudi: družine, učiteljev, ljubimcev in prijateljev. Na globoki, duševni ravni smo prišli sem, da bi obvladali te težave in le-te bomo nenehno doživljali, dokler jih ne bomo doumeli.

ENERGIJA

Na konferenci na otoku Jekyll v Georgiji sem leta 1995 izvedel množični prikaz. Moj Višji Jaz je dejal: »Pred vsemi temi ljudmi moraš priklicati vso negativnost in vso energijo planeta v sebe.« Mentalno sem odgovoril: «Zakaj naj bi pa to naredil?» Moj

notranji glas je odgovoril: »Če se imaš rad, bo to le energija ter bo stekla skozi tebe in ne bo povzročila nobene reakcije. Zamisli si, kakšen dar bi bilo za druge spoznanje, da jim nič, kar je energetsko zunaj njih, ne more škoditi.« Pripravljaj sem se dneve, ne za izvedbo, saj sem leta delal s klienti, kjer sem uravnovešal takšno vrsto energije, pač pa sem se moral pripraviti na dejstvo, da bom moral to izkušnjo deliti z veliko skupino in s svojimi enakovrednimi kolegi zdravitelji. Kako se bodo na to odzvali drugi učitelji?

Zadnji dan, v zadnjih trenutkih svojega govora, sem vpoklical energijo vase. Vedel sem, da je samo energija, in vedel sem, da bo moja raven sočutja in razumevanja dovolila tej energiji, da steče skozi mene brez reakcije na moje strahove. Ko sem to storil, me je šokirano občinstvo opazovalo v tišini in nato sem začutil pritisk v sobi.

Nisem mogel ugotoviti, kaj je ta pritisk bil in rabil sem skoraj tri leta, da sem spoznal, da je ta pritisk izviral od ljudi v občinstvu. Sproščali so energijo, ki so jo zadrževali v sebi in okrog sebe. Če bi to vedel v tistem trenutku, bi bil to zelo dober vpogled, ki bi ga lahko delil z njimi, toda nisem razumel. Bil sem zmeden in znova na svoji poti iskanja odgovorov.

POŠILJANJE ENERGIJE DRUGIM

Dan za dnem vadim priklic vse energije, pozitivne in negativne. Vsako vrsto energije, ob kateri se morda neugodno počutim, reflektiram navznoter, da bi videl, od kod to neugodje izvira. Kje v meni je čustvo, ki sproža energijo izven mene? Ali smo katalizatorji za to energijo? Kaj če je vse okrog nas le čista kreacija? Kaj če stvari, ki jih čutimo v sebi, povzročajo reakcijo te energije?

V nekaterih kulturah začetniki vadijo umirjanje uma, preden jih učijo upravljanja z velikim tokom energije ali premika v višje redove duhovnosti. V metafiziki tega ne počnemo. Nemudoma pričnemo ljudem kazati, kako usmerjati močnejšo energijo. Na žalost usmerjanje energije brez predhodnih temeljev intenzivira čustva osebe in lahko preobremeni njen živčni sistem in fizično telo.

Večina mojih klientov, ki so sami zdravitelji, ima krhek, poškodovan živčni sistem. Kakršnokoli čustvo jih skoraj potisne čez rob. Pošiljali so energijo, kot so jih učili. Ampak obstaja nov način gledanja na stvarstvo. Obstaja nov način gledanja na

zdraviteljstvo in na naslednjih straneh vam bom pokazal drugačen način pojmovanja energije.

SOUSTVARJALCI ALI USTVARJALCI IN ŽRTVE

Tradicija nas je učila pošiljati energijo drugim, brez zavedanja, da so tudi ti drugi ljudje enakovredni ustvarjalci. Če ste prepričani, da lahko zdravite druge ljudi, ki vas niso prosili za pomoč, potem s tem pravite, da ste boljši zdravitelj/ustvarjalec kot oni. Nikoli nisem mogel razumeti tega koncepta. Ali smo vsi soustvarjalci, ki se učimo ustvarjati, ali pa je eden izmed nas ustvarjalec in smo vsi ostali žrtve. Razmislite o tem. Vzemite to pod drobnogled. Kako lahko pošiljamo svoje misli, svoje občutke in svoje zamisli nekemu drugemu? Smo ali ustvarjalci ali žrtve.

ODRAŠČATI KOT DUHOVNA BITJA

Biti človek je težko. Zaradi velike količine silne, negativne energije, ki je v igri na tem tridimenzionalnem planetu, je Zemlja šola težkih lekcij za večino izmed nas. Zakaj imamo težave in lekcije, ki jih moramo obvladati? Prepričan sem, da smo individualni ustvarjalci, ki zbiramo zadostne izkušnje, znanje, modrost in ljubezen, da bi zmogli zavzeti vso svojo moč, v celoti odsevajoč boga, kateri smo. Ko vprašam kliente, zakaj so tukaj, odgovorijo da zato, da bi pomagali izpolniti Stvarnikove sanje. Če smo tako sveti in posvečeni, zakaj obstaja toliko negativnosti?

Lahko se znajdemo sredi negativnosti, ker morajo ustvarjalci izvedeti vse o negativnosti, dvojnostih in polariziranih dimenzijah, ki dandanes obstajajo na Zemlji. Življenja številnih mojih klientov so nasičena z negativnostjo, ker so njihove lekcije te, da neprizadeto drsijo skozi negativnost, ko sprejemajo dvojnost svetlobe in teme.

Nekateri izmed nas smo tu, da bi se naučili polarno nasprotje od tistega, kar naj bi lekcija predstavljala, tako da bi lahko premogli brezpogojno sočutje do vsega stvarstva. Mogoče je edini način, da se naučimo vse o ljubezni ta, da se naučimo vsega tudi o sovraštvu. Ko obstaja nekaj, o čemer si nismo na jasnem, bo podzavestni um pritegnil verzije lekcije, dokler tistega ne bomo razumeli. To ni vedno mračen učni proces, toda videl sem veliko svojih klientov, ujetih v učenju na težaven način.

Problemi in lekcije, s katerimi se vsi soočamo, se pojavijo zato, ker ne moremo postati boljši tako, da rečemo čiračara. Vsi se moramo razvijati in obvladati številne lekcije o ljubezni, odgovornosti in posledicah, preden dosežemo svoj najvišji potencial. Zdi se, da je življenje na Zemlji šola, kamor se pridejo številni namišljeni ustvarjalci preizkušat v svojem obvladovanju ustvarjanja, sočutja in brezpogojne ljubezni. Tukaj smo, da bi spoznali sebe, da bi bili mi sami ter da bi razumeli sebe, ko postajamo modri in učeni ustvarjalci. Enako pomembno je to, da naj bi te naloge izpolnili tako, da živimo življenje v svojih telesih z veseljem.

Mislím, da smo tukaj na Zemlji zato, da bi se otresli vseh pogojev, ki ji postavljamo pred ljubezen. Tukaj smo, da bi ozdravili kolektivno zavest npr. vojne, rasizma, strahu, stradanja, bolezni in nasilja. Vsakdo izmed nas ima potencialno globino in energijo, da opravi to nalogo, ko se kolektivno širimo v svojo Božanskost. Prav tako imamo možnost zgraditi nebesa na Zemlji v tem procesu. Najboljši vir za vsakogar v tem razvoju je prisotnost Višjega Jaza v nas. Upravičeno bi ga lahko imenovali blagoslov.

Kako se ples začne

Ali obstaja povezava med srcem in dušo? Kje v telesu se duša nahaja? Kako se razvijamo? Kaj je namen našega bivanja na Zemlji in naše povezave z Bogom ali Virom? Leta 1987 sem posvetil svoje življenje iskanju odgovorov na ta vprašanja in razumevanju tega, zakaj se nekateri ljudje počutijo povezani z Virom in se drugi počutijo prazni. Prav tako sem skušal razumeti odnos duše ter duha s telesom, umom in srcem.

Vseskozi zgodovino nismo imeli možnosti, da bi se naučili resnico o sebi ter o svoji povezavi z Virom in našo dušo. Tisti z močjo so nas pustili tavati v temi in tako smo se izgubili v zunanjem svetu. Zakaj tisti, ki so odkrili skrivnosti življenja, niso hoteli, da vemo, da ima vsak izmed nas potencial postati svetloba Vira?

Duhovni in politični vodje so potlačevali resnico iz številnih razlogov: kulturnih, rasnih, verskih in spolnih. Stoletja so ljudje iskali resnico v imenu Boga. Borili so se v vojnah. Milijoni so umrli. Na Zemlji trenutno obstaja 1700 verstev, vključno s katoliki, muslimani in hindujci. Katera verovanja so prava? Kam se ta vneta verska energija steka? Kako vpliva na planet? Ali so verska prepričanja vplivala na ljubezen, sočutje in ustvarjalnost?

V svojem iskanju duše sem v svojih sanjah slišal in videl zgodbe o svojih prejšnjih življenjih. Nisem vedel, od kod so te izkušnje prihajale. Zdaj vem, da je vsak izmed nas poln takšnih zgodb. Vsak izmed nas vedno znova uprizarja svoje zgodbe, ko se pričinja prebujati v svojo notranjo resnico. Naš zunanji svet se več ne sklada s tem, kakšni smo postali. Ko se prebudimo, ni več potrebe po tem, da bi nas preteklost opominjala na to, kdo smo. Ni se nam več potrebno skrivati.

Ljudje imajo različne ideje o tem, kaj pomeni biti odprt, ljubeč in v srčnem središču. Ne govorim o fizičnem srcu, temveč o središču srčne čakre, o energetskih vratih v dušo, ki se nahajajo ob središčni črti telesa zraven srca.

Čakre so energetska središča po vsem telesu. Glede na poglede različnih šol obstaja sedem do devet čakrer. Za številne izmed nas so energije nižjih treh čakrer neugodne,

kajti večina težav izvira prav iz njih. Prva čakra na dnu hrbtenice se začne s spolno/preživetveno energijo. Nato se razvije v spolno/ustvarjalno energijo in na koncu doseže višek v ustvarjalni energiji. Večina ljudi nikoli ne pride ven iz spolne/preživetvene energetike zaradi svojih osebnih spolnih izkušenj.

Druga čakra v spodnjem delu trebuha je točka ravnovesja ženske in moške energije. Tretja čakra, v sončnem pletežu (solarnem pleksusu), je središče moči in nadzora. Če naše nižje čakre niso uravnotežene, bomo nadaljevali z energetskim zapletanjem četrte čakre - našega srca - s prvo, drugo in tretjo čakro. Zaljubljenost in ljubljenje ustvarja energetsko povezavo med srčno čakro in osnovnimi, prvimi tremi čakrami. Različne fizične in čustvene izkušnje, ki jih doživimo v odnosih, ustvarijo energetske poti. Podzavestno še naprej privlačimo druge, dokler fizično ne obvladamo spolnih/preživetvenih občutkov in čustev.

Vseskozi življenje sta me fascinirala način interakcije med ljudmi in ponavljanje določenih vzorcev vedenja. Tudi če se je zdelo, da ljudje prihajajo iz ljubečega prostora, se jih je veliko nenehno zapletalo v težave glede moči in nadzora s tistimi okrog sebe. Zakaj se je to dogajalo? Mislim, da povezovanje srca s srcem, kot so nas učili v preteklosti, ustvarja energetsko zapletanje. Energetsko zapletanje pomeni zapletanje z drugimi tako, da podzavestno projiciramo svoje neprepoznane težave na njih.

Kaj se v resnici zgodi, ko nismo energetsko uravnoteženi in skušamo pomagati drugim? Ali pošiljamo ljubezen in svetlobo na podlagi tega, kako mislimo, da bi drugi morali delovati ali kot mislimo, da bi jim morali pomagati? Ko pošiljamo ljubezen, je to ljubezen ali energija? Če mislimo, da pošiljamo ljubezen, a je ta v resnici energija, ali tako v resnici intenziviramo in pačimo kreacije druge osebe, kot tudi svoje? Ali je možno, da se vmešavamo v lekcije drugih, ko si mislimo, da pomagamo?

Kdo izmed nas se ima brezpogojno rad? Ali nam je všeč, kako zgledamo? Naša frizura? Naša postava? Ali imamo radi vsak vidik svojega življenja? Svojo službo? Svojo hišo? Svojo družino? Ko obstajajo deli nas, ki jih nimamo radi, kako lahko pošiljamo ljubezen in svetlobo drugim? Kakšno vrsto energije mislimo, da pošiljamo? Ali bo energija, ki jo pošiljamo, popačena zaradi naše nesposobnosti brezpogojne ljubezni do sebe?

Kakšna je bila naša izkušnja ljubezni? Ali nas je kdo kdaj popolnoma ljubil? Ali so nas naši starši imeli radi do največje mere, ki bi jo bili mi sposobni sprejemati? Šele pozneje v življenju je večina izmed nas spoznala, da so nas starši lahko ljubili le v tolikšni meri, kot so ljubili sami sebe. Ali to velja tudi za nas? Ali lahko ljubimo druge le toliko, kot ljubimo sami sebe? Poleg tega, da večina ne ljubi sebe popolnoma, večina izmed nas energetsko združuje svoja polja z drugimi. To se dogaja, ker so naša polja ponavadi projicirana navzven iz naših teles tudi do sto metrov ali več. Kadar so naša energetska polja projicirana tako daleč stran od nas, vse kar se dogaja okrog nas, vpliva na naša fizična, mentalna, čustvena in duhovna telesa. Ko so naša polja zunaj in pošiljamo energijo drugim, katerih polja so prav tako projicirana navzven, to še bolj pači naše zaznavanje in izkušnje. Kadar se energetsko zapletamo z drugimi in so naša polja zunaj, se bo zapletanje nadaljevalo tudi, kadar nismo več fizično prisotni ob teh ljudeh. Ko jih bomo spet srečali, bodo energetski vzorci še vedno prisotni. Ta oseba bo še vedno nezavedno projicirala svoje težave na nas, naj bo to krivda, jeza ali bolečina. Duhovno nam ta nenehna dinamika pomaga obvladati svoje težave, in sicer tako, da ko pošiljamo ljubezen, svetlobo in energijo drugim, pa še se nismo naučili brezpogojno ljubiti sami sebe, to fizično privlači tisto, česar sami pri sebi ne maramo.

Ali ni lažjega načina, na katerega bi se naučili svojih lekcij? Razvil sem tehniko, posebej namenjeno čiščenju fizičnega telesa, s katero svoje energijsko polje potegnemo vase in sami sebe ljubimo. Preberite šesti del, stoprvo poglavje, »Tehnike za bivanje v trenutku.«

Kaj bo drugače, ko bomo v svojem prostoru ter sami sebe ljubili, imeli sočutje do drugih in ko ne bomo več projicirali svojih težav? Druga oseba se ne bo mogla več zapletati z nami na enak način, ker nanjo ne bomo več projicirali svojih težav ali reflektirali njenih težav. Svoje težave bomo prepoznali in sprejeli odgovornost zanje brez projekcije. Potem se bomo lahko odločali, kako bi radi dalje duhovno rasli. Učimo se lahko iz opazovanja drugih in iz dinamike, ki se odvija okrog nas.

Večina izmed nas se naravno zapleta s svojimi dragimi. Ustvarjamo vzorce interakcije, ko reflektiramo težave drug drugega in te vzorce druženja nadaljujemo, da bi naši dragi ostali navezani na nas. V preteklosti se nas je mogoče nekaj izmed nas balo, da če ne bi reflektirali težav svojih dragih, bi nas ti zapustili in poiskali nekoga, ki jim jih bi. Prosim razumite, da je brezpogojna ljubezen do sebe zelo privlačna stvar.

Vaši dragi bodo čutili to čudovito energijo in bodo hoteli biti v vaši bližini, čeprav ne bodo vedeli zakaj. Bolj zdravo in lažje obenem je privlačiti ljubimca z ljubeznijo do sebe, kot pa z reflektiranjem njegovih strahov in bolečine.

Kaj se bo zgodilo z ljudmi, s katerimi smo se včasih zapletali, ko bomo popolnoma objeli vibracijo brezpogojne ljubezni do sebe? Čutili bodo ljubezen in sprejemanje, ki ju bomo čutili sami do sebe. To jim bo omogočilo priložnost, da prepoznajo to lastnost sami v sebi in se spremenijo, če hočejo. Nikoli ne moremo spremeniti druge osebe, toda bolj ljubimo sami sebe, lažje je nekemu drugemu prepoznati to sposobnost v samem sebi. Čeprav nam morda ni všeč, kar drugi ustvarjajo, bomo razumeli, kaj delajo in bomo imeli sočutje do njih. S tem, ko ne ponavljamo teh starih energetskih vzorcev, lahko druge sprejmemo takšne kot so brez presojanja.

Zavzemam se za to, da bodite ljubezen. Biti ljubezen pomeni ljubiti se brezpogojno in imeti brezpogojno sočutje do drugih. To je začetek poti do brezpogojne ljubezni do vsega stvarstva ter odkrivanja moči srca in duše.

LOKACIJE ČAKER

Prva čakra:	dno hrbtenice, ima tri vibracije: 1. spolno/preživetveno 2. spolno/ustvarjalno 3. ustvarjalno.
Druga čakra:	spodnji del trebuha, žensko in moško.
Tretja čakra:	sončni pletež (solarni pleksus), moč in nadzor.
Čerta čakra:	srčno središče, vrata k duši – uravnovešanje naših zadnjih duhovnih dvojnosti - ločenost od Boga.
Peta čakra:	grlo – govoriti resnico.
Šesta čakra:	tretje oko, čelo.
Sedma čakra:	žleza češarika – oko vstopa

prostor, kjer se ponovno
osrediščimo, preden
gremo nazaj v srčno središče.

Osma čakra: kronska, vrh glave.

Deveta čakra: nad kronsko čakro,
odpira vrata med dimenzijami.

Tretje poglavje

Manjkajoči deli se vračajo

Deževalo je. Pozno sem se vozil domov v Clear Lake, Kalifornijo, po dvopasovnici Silverado Trail v Napi. Dobil sem čuden občutek in moj avto se je napolnil s svetlo vijolično meglico, kateri je sledila močna svetloba. Potem sem se onesvestil. Prebudil sem se sedeč sam v temi, strmeč v dež, avto se je počasi peljal po ozki, dvopasovni avtocesti. Srce mi je razbijalo in roke so se mi tresle, ko sem zapeljal avto na rob ceste in ustavil. Vse je bilo nenavadno in novo. Dež je bobnel po strehi avta kot grom. Mehko bleščanje armaturne plošče je ujelo moj odsev in me prestrašilo. Slišal sem tih glas radijskega napovedovalca.

»To je KSOL radio, ki služi vsem poslušalcem področja San Francisco Bay. Ta izsek je posvečen posebnemu človeku, ki je poznan kot Sananda Ra in ki se je pravkar vključil v našo frekvenco. Zdaj si del vibracije RaMa. Povedati ti moramo kratko

zgodbo, zato pozorno poslušaj. Tukaj te poznajo kot Kena Pagea. Si osemtridesetletni moški in živiš približno stopetdeset kilometrov severno od tu. Pravkar je bil originalni Ken Page skoraj udeležen v čelnem trčenju. A namesto nesreče smo izkoristili to priložnost, da bi te prenesli v to dimenzijo skozi vrata, ki jih je odprla podzemna jedrska eksplozija. Predhodno si obstajal v brezčasnem stanju ustvarjanja in si lahko brez težav vstopil, ker veš, kako biti in živeti v trenutku.«

Ko sem to poslušal, se je zraven mene na sopotnikovem sedežu pojavil migetajoč obris starejšega moškega. Prepoznal sem ga kot starega moškega, ki me je obiskoval v mojih sanjah. Začel sem se tresti. Velikokrat sem ga že videl.

Starec je nadaljeval pripovedovanje radijskega napovedovalca. »Sem Varuh Časa. Poznal si me v drugem življenju in dimenziji. Pravkar si doživel, kar tukajšnja bitja imenujejo »za las si ušel«. Mi takšno doživetje imenujemo vstop v telo. Glej, naj ti pokažem.«

Z zamahom njegove roke se je vetrobransko steklo spremenilo v zaslon. Na njem sem videl avto, ki je hitel skozi nočni dež. Moški je vozil avto. Ko sem gledal, sem spoznal, da sem postal voznik avta. Odblesk svetlobe se je zaiskiril v kapljici vode na vetrobranskem steklu. Odblesk je postajal večji in se je razdelil v dva pobliskujoča kroga svetlobe ter nato v dva bleščeča žarometa. Bila sta na moji strani ceste. Zajela me je panika in pohodil sem zavoro. Vsa štiri kolesa so nemudoma zavrla. Bližajoča žaromet sta polnila avtomobilska okna, ko je ta bočno drsel. Vse se je upočasnilo. Čutil sem, kako so pnevmatike nemočno drsele po od dežja spolzkem asfaltu in videl sem zamegljene oranžne parkirne luči med bleščečima žarometoma bližajočega se avta. Srce mi je razbijalo, ko sem drsel v bel zid svetlobe in pomislil sem, da bom umrl. Kotalil sem se po cesti v svojem avtu.

Obrnil sem se k starcu, poln vprašanj in ugotovil, da je izginil. Bil sem pomirjen. Razumel sem, da sem Sananda Ra, RaMa, Ken Page in vozil sem se domov. Čudno.

Naprej ob cesti sem se ustavil na non-stop počivališču in bencinski črpalki. Ko sem polnil rezervoar z bencinom in se ozrl okrog, sem opazil, da je črpalka zgledala kot scena iz Hollywoodskega filma iz 1930-ih let. Stopil sem noter, da bi plačal bencin. Oseba za pultom je bil isti starec, ki se mi je pridružil v avtu, le da je bil sedaj zelo fizičen in je zgledal kot starec iz trgovine z živili, ki me je ščitil, ko nisem hodil v šolo v

prvem razredu. Opazil je moj preblisk spoznanja, enostavno pokimal, se nasmehnil in dejal: » Moram ti povedati zgodbo.«

Pogledal sem v njegove globoke, sinje-modre oči. Bile so enake kot moje. Starec je zgedal kot moj ded z dolgimi sivimi lasmi in bil sem bolj umirjen in bolj celovit kot kdajkoli prej. Starec mi je razkril svojo zgodbo. Ko je govoril, sem videl v svojem umu majhne slike doživetij, ki jih je starec opisoval.

»Mladenič, tvoje življenje se bo kmalu popolnoma spremenilo. Ne glede na to, kaj se ti bo zgodilo, ostani osredotočen v svojem srcu in v iskanju svoje duše. Ne smem povedati ti vsega o tvoji usodi. Kar ti lahko povem, je to, da imate ti in drugi, ki jih boš nekoč srečal, tukaj za opraviti pomembno delo. Eden izmed razlogov, da si bil izbran, je ta, da si edinstven in pogumen ter da imaš sposobnost ustvarjati svojo lastno realnost.

V časih, ki so pred teboj boš priča velikim in pomembnim premikom v svojem življenju. Tukaj si, da bi izkusil vso življenje na Zemlji. Zdelo se nam je pomembno, da si pozabil vse, kar si vedel o Sananda Raju, Varuhih Časa in o svojem izvoru. Vemo, da ti je bilo težko, prilagoditi se običajem tega planeta. Zdelo se nam je, da je bilo na ta način najvarneje prikriti tvojo identiteto v tem času rasti. V tem življenju boš moral obvladati vsakršne izkušnje na Zemlji. Poslušaj svoj notranji glas. Ne bo te vodil na napačno pot. Imaš sposobnost zabeležiti v sebi vse, čemur si priča. Včasih te bo to premočno preobremenilo, a je zelo pomemben del tega, zakaj si tukaj.

Kar moraš vedeti, je v tebi in v ljudeh, ki bodo prišli iskat tvojo pomoč. Le peščica pred tabo je našla to, kar iščeš ti. Tvoje poslanstvo je veliko. Obstajali so tisti, ki so dosegli modrost, moč in razumevanje, toda ko so to našli, so izginili.

Pustili smo ti nekaj delov sestavljanke. Dali smo ti tudi holografsko kopijo tega, kar iščeš, kodirano kot šablono v tvojem bitju, toda zaenkrat mora ostati skrita. Šablona se lahko aktivira le s kombinacijo časovne usklajenosti, modrosti, sočutja, izkušenj in energije. Nihče drug ne more aktivirati teh informacij namesto tebe.

Naučil si se, kako ostati varen in kako preživeti. Več se še moraš naučiti o moči. Več o pomoči in zdravljenju. Obstajajo tisti, ki te bodo poskušali ustaviti. So zelo močni in nič jih ne bo ustavilo. Zaradi tega je pomembno, da ostaneš čuječ in prisoten. Več kot to ti ne morem povedati. Želim ti vse dobro in spet se bova srečala.«

Ko je končal, se je starec obrnil in izginil v zadnjo sobo počivališča. Globoko zatopljen v misli sem odšel, da bi nadaljeval svojo pot. Toda ko sem vstopil v avto, sem

se spomnil, da nisem plačal bencina. Ko sem se obrnil nazaj proti počivališču, se je pred mano razprl drugačen pogled. Počivališče je bilo sedaj zaprto in izdelano od vremena. Okna so bila zabita z deskami. Zdavnaj obledeli znak »Na prodaj« je postrani visel nad črpalkami. Kraj je bil zapuščen in beden. Zmeden in vznemirjen zaradi nenadne spremembe sem hitro vžgal avto in se ponovno odpeljal v noč. Hotel sem priti domov.

Ko sem se vrnil domov k ženi in otrokoma, sem bil zaskrbljen. Počutil sem se tako nenavadno, živ na nov način. Nekaj v meni se je hitreje premikalo. Misli in čustva so se porajala hitro. Moje čustveno telo je bilo široko odprto. Premikal sem se v višjo, hitrejšo prestavo, kot sem jo kdajkoli doživel.

Živel sem ob nekem starem jezeru. Ko sem parkiral avto, sem čutil, da me jezero in bori podpirajo. Pozdravil sem ženo pri vhodnih vratih. Ko sem jo objel, sem bil veliko mlajši človek. Poljubil sem jo s svežino, hvaležnostjo in navdušenjem, ki ga nisem čutil že od zgodnjih dni najinega zakona. Poljub je bil prav takšen kot najin prvi poljub. Bila je lepa kot tistega dne, ko sem jo spoznal. V srcu sem čutil topel žar. Začel sem spoznavati, da vse občutim na nov, svež, prerojen način.

Izlil sem ji vse o izkušnji na avtocesti, opazil sem, da je bilo moje dihanje bolj globoko in sproščeno. Počutil sem se višji, kot velikan, in ko sem jo spet objel, sem se počutil kot del vsega, kot da držim vse stvarstvo v svojih rokah. Še nekaj je bilo drugače. Zaljubljen sem bil v vse, še posebej v njo. Postal sem obseden z ljubeznijo do nje in s skrivnostjo, kam naju pelje energija, ki sva jo goreče ustvarjala.

Do takrat sem se le napol zavedal tega, kar so ljudje imenovali sveta ali duhovna spolnost in se spraševal, o čem ljudje govorijo. Zdaj sem vedel. Bila je tam z mano, iz trenutka v trenutek. Nisem vedel, da naju ljubljenje lahko ponese v drugačno realnost, realnost za katero nisva imela imena. Klicala sva jo lahko le Ljubezen. Potem, ko sva ležala v objemu drug drugega, naju je preplavila tišina in enost, odeja ljubezni. Vsi konflikti, ki sva jih imela, so se razblinili.

Mogoče se mi je nekaj zgodilo. Nekaj časa sva uživala v tem stanju, toda kot je moja žena spoznala, nisem bil več ista oseba. Začela se je neugodno počutiti v tej novi realnosti. Tudi sam sem postal zmeden glede svojih občutkov. Vedel sem, da je to, kar se mi je zgodilo, vplivalo na moje srce in dušo, ker sem še naprej čutil toploto okoli svojega srca. Začel sem si postavljati vprašanja, s katerimi se nikoli prej nisem ukvarjal. Začel sem si postavljati vprašanja o svoji duši.

Četrto poglavje

Roke pomoči

Pri osemintridesetih sem bil resen, odgovoren in dobro situiran v korporativnem svetu. Mislil sem, da je moja prihodnost varna. Toda Duh je imel z mano drugačne načrte.

Leta 1986 sem šel na nenavaden izlet na Yukatan s svojim stricem Drunvalom »Drujem« Melchizedekom, ki je le pet let starejši od mene. Ker sva skupaj odraščala, je bil zame prej starejši brat kot stric.

Ob zaključku obiskov sedmih različnih svetih krajev sva bila v Tikalu v Gvatemali. To 2000 let staro majevsko mesto je ogromen kraj, s stotinami neizkopanih zgradb. Številne štirirobe piramidne templje je prerasla džungla. Približala sva se eni izmed piramid, ki jo je džungla pred davnimi časi objela – Jaguarjevemu templju. Vrh piramide je bil odprt, a spodnji dve tretjini sta bili prepleteni z debelimi džungelskimi ovijalkami.

Piramida je bil zelo strma in čeprav je imela zavito stopnišče, izsekano iz zemlje in grmovja, so bile stopnice zelo ozke. Vreme je bilo mirno in sončno, ko se je Dru prvi podal po njih, utirajoč si pot čez in pod ovijalkami. Dru se je počasi vzpenjal kakšnih pet metrov pred mano. Bila sva na pol poti do vrha, ko je iznenada začel pihati močan veter. Veter se je hitro ojačeval od spodaj navzgor, dokler ni hrumel in tulil vse okrog mene kot orkan. S hrbtom sem bil obrnjen proti piramidi, zapleten v ovijalke z rokami in nogami, ki so mi sedaj služile kot varnostni pasovi in preprečevale, da bi me divji veter vrgel dol v džunglo. Nenadoma se je veter začel vedno hitreje vrtinčiti okrog mene. Bil sem v vrtincu energije.

Čutil sem, kako se vsak drobec mojega telesa spreminja. Koža me je začela ščemeti in drhteti od ugodja. Čutil sem energijo, ki je tekla od dna moje hrbtenice prav do vrha moje glave. Bil sem vesel in popolnoma prevzet. Moj um in srce sta bila polna radosti in zavpil sem: »Ljubim to!«

Ko sem to rekel, se je močan veter ustavil. Nežna sapa je privela z zahoda in se rahlo vrtinčila ter me toplo božala, omamno dišeča po gardenijah, ki so krasile džunglo pod mano. Potem je začelo deževati, najprej rahlo, potem pa se je rahel dež naglo

spremenil v težke, udarjajoče kaplje. V tistem trenutku sem se počutil bolj živega, kot kdajkoli prej v svojem življenju. Ker sem med vsem tem nadaljeval z vzpenjanjem, sem bil skoraj pri vrhu piramide. V predahu sem visel s piramide in kričal od veselja, še vedno v bobnečem dežju. Nenadoma je vihar prenehal in obstal sem, strmeč v svoje roke. Čutil sem, kako skozi njih teče energija, kakor da bi jih napajal velik akumulator. Bile so vroče.

Svoje roke sem pokazal Druju. »Poglej, kaj se mi je zgodilo.« sem rekel. »To je tako čudovito. Sem zrak, džungla, dež. Sem vse!« Energija je tekla iz mojih rok. Nikoli prej se nisem počutil tako povezan z zemljo kot sem se v tistem trenutku. Spadal sem vsepovsod in k vsemu.

Kaj se je v resnici zgodilo z mojimi rokami, sem ugotovil, ko sem se vrnil v Kalifornijo. Z njimi sem lahko zdravil. Skoraj takoj, ko sem se vrnil domov, sem šel k svojemu prijatelju hipnoterapevtu in mu povedal svojo zgodbo. Čutil je, kako energija žari okrog mojih rok. Predvideval je, da s svojimi rokami lahko zdravim in me vprašal, če bi hotel pomagati nekaterim njegovim klientom. Vedel sem, da naj bi ljudem pomagal z dotikom. Drugega kot to nisem razumel.

Ko so ljudje prišli k meni, sem se jih dotaknil in spremenili so se. Beseda se je hitro širila. V kratkem sem začel zdraviti veliko ljudi. Velikokrat, ko sem prišel v prijateljevo pisarno, me je čakala vrsta klientov.

Občutljivost v mojih rokah mi je postala prijetna. Ko sem podržal roke nekaj centimetrov nad človekom, sem začutil njegov problem. Potem sem zadržal roko nad kritičnim področjem. Čez nekaj časa sem ugotovil, da je moja desna roka boljša v sprejemanju energije in moja leva roka pri pošiljanju energije. Prej sem že slišal o zdravljenju »s polaganjem rok«, toda pomisel na to, da imam sam to sposobnost, je bila nenavadna.

OBCESTNA ANGELSKA DOGODIVŠČINA

Po enem mesecu, odkar sem začel sprejemati kliente, sem imel obcestno dogodivščino. Vozil sem se v službo po cesti Silverado Trail v Severni Kaliforniji, blizu doline Napa. Ob vsem, kar se je dogajalo v mojem življenju, je bila vožnja zame meditacija. Notranji glas me je prosil, naj ustavim. Nekaj trenutkov sem ga ignoriral, ker

je moj zavestni um premleval stvari, ki sem jih moral urediti tisti dan. Notranji glas se je nemudoma vrnil, tokrat močnejši in je zahteval mojo pozornost, dobesedno je kričal name, naj ustavim.

Zavil sem s ceste in ustavil na tlakovanem obcestnem odseku. Spomnim se, da sem pomislil, da nekaj ni v redu. Moje telo je bilo težko kot svinec, ko sem obrnil ključ. To je vse, česar se spomnim. Padel sem v trans. Prva stvar, ki sem jo opazil, je bila, da se nisem več počutil težkega. Postajal sem vedno lažji, dokler nisem letel skozi vesolje z neverjetno hitrostjo, tako hitro, da nisem vedel, ali sploh še imam telo ali ne. Premostil sem prostor in čas, ko sem dirjal naprej, ne da bi vedel kam.

Nenadoma se mi je povrnil občutek globine, zvoka in voha. Zagledal sem debele oblake črnega dima, ki so se dvigovali s tal pod mano. Skozi dim sem videl hotel. Videl sem travnato površino ob njem, bazen za njim in letališče v daljavi. Ni bilo gasilskih avtov ali rešilcev. Potem je celotna scena zbledela v megleno črno in bil sem v hotelskem hodniku, ki je bil poln črnega, vijočega se dima. Tapete so se grbančile in luščile s sten zaradi vročine. Zagledal sem nekaj na tleh v gostem dimu kakšnih petnajst metrov pred sabo. Šel sem bližje. Tam je ležal človek, zvit v klobčič in je obupano skušal priti do zraka. Zraven njega je bilo bitje, ki ga je razburjeno vleklo za roko. Večina ljudi bi to bitje imenovala angel. Čeprav je imel človeško obliko, si lahko skozi njega potisnil roko. Angel, ki je vlekel moškega za ramo, ni dajal vtisa, da je fizično močan, zato se moški ni premaknil. Notranji glas mi je dejal, da sedaj ni pravi trenutek za postavljanje vprašanj in da moram pomagati moškemu ven iz motela. Instinktivno sem vedel, da njegov čas še ni prišel.

Ob tej misli se je moja energetika spremenila. Postal sem trdnejši in občutil sem grozo situacije. Na nitki ni bilo le življenje tega moškega. Vedel sem, da če mi ga ne bo uspelo premakniti, bom umrl pri poskušanju. Moški, ki je imel približno sto kilogramov, je bil brez srajce in je hlatal za zrakom ter je pričeval izgubljati zavest.

Angel in jaz sva zbrala vso svojo energijo in namen. Sklonila sva glave in se zaletela v moškega kot dva igralca ameriškega nogometa na prvi dan treninga. Vložila sva vso svojo energijo. Ustavil sem se, da bi zajel sapo in pogledal, kako napredujeva. Več kot le premaknila sva ga! Bili smo petnajst metrov naprej po dolgem hodniku motela, petnajst metrov bližje požarnim vratom. Če sedaj pogledam nazaj, vem, da

nisem bil fizično dovolj kompakten, da bi ga lahko premaknil z mišično močjo. Premaknil sem ga lahko le psihično.

Opogumljen sem pogledal angela. Bil je mlada, suha svetlolasa ženska, stara kakšnih 19 let. Skupaj sva sklonila glave in fokusirala vso energijo, ki sva jo premogla ter se še enkrat zagnala v moškega. Ne vem, kako sva to zmogla, toda bili smo na požarnem stopnišču, kjer sva potiskala, kotalila in vlekla moškega dol po stopnicah.

Zunaj so prihajali gasilski avti in rešilci. Dva gasilca sta tekla k moškemu, ki sva mu pomagala, ki je kašljal in bruhal pred zasilnim izhodom. Motel je postal besneč pekel. Premaknili smo se na travno površino, kjer je stal krog angelov. Obkrožili smo vse ljudi, ki so umrli v požaru, da se le-ti ne bi izgubili. Pogovarjal sem se z njimi. Večina je bila zmedena in zaprepadena. Nekateri niso razumeli, da so mrtvi. Vedeli so le, da so bili pod prho, sedeli v postelji, gledali televizijo ali so segali po telefonu, ko se je zgodila eksplozija.

Ljudem, ki so umrli, sem dejal, da bo z njimi vse v redu. Vodniki in angeli bodo poskrbeli za njih. Pomagal sem jim razumeti, da so varni in da se jim ne bo zgodilo nič več slabega. Vedel sem, da bodo angeli ostali pri motelu, dokler ne bo njihovo delo opravljeno.

Pogovarjal sem se z angelskimi bitji, ki so tvorili krog. Bili so del skrbno izbranega tima, ki je pomagal v nesrečah. Ogenj v motelu je še vedno besnel za mano. Zmeraj več gasilskih avtov in rešilcev je prihajalo. En izmed gasilcev, ki je vlekel cev, je stekel naravnost skozi nas. Nadaljeval sem svoje poročanje, in previdno razložil angelom, kako so lahko še bolj v pomoč drugim žrtvam, če se boljše pripravijo za svoje naloge, tako da jih situacije ne bodo zmedle ali preplavile. Lahko me prosijo za pomoč. Pazljivo so poslušali in se mi velikokrat zahvalili za pomoč. Nasmehnil sem se mlademu angelu, dekletu, ki mi je pomagalo in ji dejal: »Dobro opravljeno.« Za vedno si bom zapomnil njihovo nežnost. Dejstvo, da sem bil prisoten tudi v fizičnem svetu, mi je omogočilo, da sem obstajal v stanju med njihovim in svojim svetom, v vibraciji iz katere sem lahko opravil delo, ki ga oni niso mogli.

Naslednja stvar, ki se je spomnim, je tovornjak, ki je švignil mimo mene na avtocesti in zazibal avto. Ko sem se zbudil iz stanja transa in dvignil glavo z volana, sem zagledal svetlečo digitalno uro na armaturni plošči in opazil, da sem parkiral pred petinštiridesetimi minutami. Vzravnal sem se. Sem mar zaspal? Je bila moja izkušnja

resnična ali sem si jo samo predstavljal? Potegnil sem si srajco pod nos in jo povohal. Moja oblačila so bila nasičena z dimom. Peljal sem se naprej na delo, pretresen ob misli na to, da obstaja možnost, da je bila moja izkušnja resnična.

Tisti večer je bila glavna novica v večernih poročilih nesreča vojaškega letala na izobraževalni misiji. Strmoglavilo je na motel Ramada Inn v Detroitu in veliko ljudi je izgubilo življenje. Ko sem gledal reportažo s helikopterja, ki je krožil nad gorečim motelom, sem dobil kurjo kožo. Skozi tilnik mi je steklo tisoč voltov. Nisem sanjal. To ni bila moja domišljija. Bilo je resnično.

Tri dni po letalski nesreči mi je prijatelj poslal zanimivo knjigo Dion Fortune. V knjigi Dion omenja organizacijo angelskih bitij, ki pomagajo v trenutkih nesreče. Kolektivno so znani kot Lovska loža. Ta skupina dela z ljudmi, da prepreči določene dogodke. Na primer, preprečili bi, da se določeni ljudje spoznajo, če bi poznanstvo teh ljudi vodilo v ustvarjanje zla.

Takoj sem vedel, da sem del Lovske lože in da sem bil pravkar del reševalne misije, v kateri je moral biti nekdo fizično prisoten v tretji dimenziji. Angelsko kraljestvo velikokrat rabi fizično osebo ali njen energetski duh, skozi in preko katerega opravi svoje delo.

Pred tem sem se osredotočal na razvoj svojega posla in doseganje finančnega uspeha. Ko sem začel doživljati te nerazložljive izkušnje, sem se odločil, da se bom naučil več o duhu in ugotovil, kaj se mi je dogajalo. To me je vodilo do sodelovanja z Amy, empatično spiritualistko iz Sao Paula v Braziliji. Najprej me je povezala z mojimi vodniki in angeli, tako da jih je priklicala in mi povedala njihova imena in starost ter od kod prihajajo. Izvedel sem, da mi pomaga okrog štirideset vodnikov, angelov, angelov varuhov in bitij iz drugih dimenzij.

Ko sem začel bolj zavedno delati s svojimi vodniki, sem začel spoznavati, da so notranje - dimenzionalni. Z mano so lahko komunicirali, ker so resonirali z mojo vibracijo. Postali so del mene. S pomočjo svojih vodnikov sem lahko doživljal izkušnje energetskih povezav, ki so bile rezultat njihovih različnih življenjskih obdobj. S temi interakcijami sem lahko pobral vibracijo Kahune na Havajih, ameriškega indijanskega vrača, mistika in telepata v Angliji, kot tudi drugih vodnikov v Indiji in Peruju. Informacije in modrost, ki so jih utelešali, so postale del mene. Ko sem to spoznal, sem

začel gledati na koncept vodnikov in angelov na drugačen način. Sam sem si moral odgovoriti na prastaro vprašanje: smo eno ali smo ločeni?

Ko sem stopil na svojo duhovno pot, sem mislil, da so vodniki in angeli ločeni od mene. Potem sem uvidel, da so ta bitja ne le del mene, ampak so že od zmeraj bila del mene in da sem resnično eno z vsem. To spoznanje je spremenilo moj način notranje komunikacije z njimi. Namesto linearne komunikacije z mojimi vodniki je naša povezava postala bolj holografska. Dobivati sem začel stotine odgovorov na svoja vprašanja. Številni odgovori so mi odpirali več možnosti. Odgovori, ki so imeli največ smisla zame, so bili odvisni od mojega fokusa v tistem trenutku; od tega, kar sem dovoljeval, da je bilo resnično in od tega, kako globoko v pomen informacij sem bil sposoben iti. Začenjal sem razumeti, da v mojem življenju ne gre za destinacijo, ampak za ustvarjalne izkušnje, ki jih doživljam, ko se moje realnosti spreminjajo.

Sčasoma so moje interakcije z mojimi vodniki in angeli postale tihe in nehali so mi kazati slike. Vse je nadomestilo umirjeno, samozavestno razumevanje. Postal sem bolj odprt za tok ustvarjanja, ki je prihajal od Vira. Postal je močnejši, čistejši in bolj fokusiran.

Nadaljeval sem s preučevanjem in se vpisal na trening hipnoterapije v šolo v Bay Area. Opravil sem zahtevano število ur in postal klinični hipnoterapevt ter pričel sprejemati kliente po službi in ob vikendih. Leta 1987 sem šel tudi na nadaljevalni trening k pokojnemu dr. Williamu Baldwinu, enemu izmed prvih terapevtov regresije v prejšnja življenja, ki se je specializiral v osvobajanju duhov. Bill me je popeljal v nov svet. Delal je neposredno z entitetami in duhovi, vezanimi na zemljo. Med diskusijo v razredu je predstavil idejo, da so na zemljo vezane entitete delčki duha in čeprav niso fizično prisotni, se še naprej učijo in doživljajo svoje lekcije. Ko sem to slišal, se je moje življenje spremenilo. Spomnil sem se prejšnjega življenja, v katerem sem vedel, kako osvobajati duhove. Začel sem se osredotočati izključno na iskanje izgubljenih duš in duhov in jim pomagati nazaj k Viru, da bi se naprej razvijali. To starodavno vedenje je bilo prav tako del mene.

Toplo priporočam knjigo dr. Baldwin *Terapija osvobajanja duhov* (1992).

Vprašanja

Kmalu sem postavljaj številna vprašanja, nekatera izmed njih so postala glavni fokus v mojem življenju. Kako se duša razvija? Kje v človeškem telesu se duša nahaja? Zakaj se nekateri ljudje počutijo prazni in nepovezani z Bogom – Virom – Stvarnikom? Kakšna je razlika med duhom in dušo?

Takoj, ko sem se to vprašal, se je delo z mojimi klienti dramatično spremenilo. Spontano sem začel razvijati nov način zdravljenja, ki se je razvil v MCZ (Multidimenzionalno celično zdravljenje), ki je sedaj znano kot ZSD (Zdravljenje Srca&Duše). Začel sem delati tudi s številnimi različnimi zavestmi, kot npr. z delfini in kiti.

Delfini in kiti utelešajo inteligentno, nevtrarno fluidno zavest, ki ima sposobnost zadržati in transformirati moteče energije, kot tudi premostiti interdimenzionalne realnosti. Delfini in kiti pomagajo ustvarjati prostor za izvajanje osvobajanja takšnih vibracij in energetike. Predstavljajo brezpogojno sočutno in ljubečo zavest, s katero sem začutil povezavo. Ti sorodni duhovi so mi olajšali mojo prisotnost na Zemlji, saj sem se ob delfinih in kitih počutil bolj sproščen kot ob ljudeh. Pomagali so mi, da sem se spomnil, da sem fluiden, ne pa strukturiran, kar je bilo kasneje zame zelo koristno, ko sem raziskoval alkemijo duše (enaidvajseto poglavje). Ko sem ostajal fluiden, sem se lahko svobodno premikal skozi različne vibracije zavesti in pomagal svojim klientom na drugačen način.

Med tem časom sem še naprej obiskoval Freda, svojega prijatelja hipnoterapevta. V njegovi pisarni so name čakale vrste ljudi, da jim pomagam. Že kar nekaj časa sem to počel in proces me je kar naprej presenečal. Položil sem roke na ramena osebe za približno petnajst minut. Počutila se je bolje in šla. Naslednja oseba je vstopila in ponovno sem naredil enako. Bilo je osupljivo.

Nekega sobotnega večera je do Fredove hiše prišel nek moški Paul, ker je slišal, da bom tam. Paul je imel raka in je bil na razporedu za nadaljnje preiskave čez nekaj dni ter za operacijo naslednji teden zatem.

Paul me je prosil, če bi mu lahko pomagal. Položil sem roke nad Paulov želodec, kjer je imel raka in nekaj najbolj nedoumljivega se je zgodilo. Moje roke so postale zelo vroče in potem se je iz Paula nenadoma iztrgala rdeča krogla, velika kot žogica za golf in se dvignila za deset centimetrov v zrak. Dve ali tri sekunde je lebdela in potem zletela iz sobe skozi steno in izginila.

Vsi smo začeli govoriti naenkrat. » Uau, si videl to? Kaj za vraga je bilo to? To je bilo res čudno.« Noben ni imel razlage za to, kar se je pravkar zgodilo.

Sredi naslednjega tedna sem prejel telefonski klic, ki ga ne bom nikoli pozabil. Razburjen kličoči je rekel: »Ken, jaz sem, Paul. Delal si z mano prejšnji večer pri Fredu.«

Odgovoril sem:« Živijo Paul. Spomnim se te. Kako si?»

Paul je dejal: » Pravkar sem prišel od zdravnika. Preiskave so pokazale da je rak izginil. Moji zdravniki ne razumejo, kaj se je zgodilo. Ko so videli, da je rak izginil, so naredili še več preiskav. Izginil je. Rekli so mi, da ga ni več. Ne morem ti povedati, kako sem ti hvaležen. Hvala!« Začel je jokati.

Bil sem pretresen in šokiran. Nisem vedel, kako naj se odzovem. Ker se nisem mogel domisliti ničesar drugega, sem rekel: » Ni zakaj, Paul. Se vidiva kmalu.« Potem sem odložil slušalko. Osupel sem obsedel in dalj časa strmel skozi okno. Nisem vedel, kaj naj si mislim. Potem sem strmel v svojo mizo z vsemi papirji in poročili in razmišljal o tem, kar je rekel Paul. Kaj se je zgodilo? Kaj sem naredil? Kdo je to naredil? V mislih se mi je porajalo tisoče vprašanj. Nisem imel nobenih odgovorov. V tistem trenutku sem vedel, da se bo v mojem življenju vse spremenilo in da ne bom imel več »normalne« službe. Moral bom začeti delati kot zdravitelj s polnim delovnim časom.

V naslednjih dveh letih sem prodal svoja počitniška posestva severno od Nape in ustanovil novo podjetje, v katerem sem ustvarjal holograme. Nadaljeval sem svoje zdraviteljsko delo in sprejemal kliente vsak vikend. Bil sem v stiku z Drujem in ostalimi duhovnimi prijatelji ter z njimi delil informacije in izkušnje.

Leta 1987 sem bil eden izmed štiridesetih zdraviteljev, ki so jih iz Združenih držav povabili na otvoritev Drujeve mistične šole v Nacalu, blizu Queste v Novi Mehiki. Sedeč v prazničnem krogu je vsak delil z drugimi svojo osebno zgodbo in številne preizkušnje in stiske, ki jih je preživljal na svoji zdraviteljski poti. Ko sem poslušal, sem se ozrl okrog in se spraševal, kdo pomaga tem ljudem. V tistem trenutku sem se odločil, da bom postal zdravitelj zdraviteljev. Ta odločitev je intenzivirala moje življenje. Takrat

nisem razumel, da bom moral, če bom hotel delati s temi ljudmi, doživeti in uravnotežiti vse, kar mi bodo prinesli.

Naslednjo pomembno informacijo sem dobil od Svamija s prehladom! Bil sem v Nacalu in demonstriral terapijo. Na polovici terapije s Svamijem je le-ta začel spraševati, če energetsko obstaja kaj med belo svetlobo in temno svetlobo. Ta velik moški, v spremenjenem stanju in govoreč neposredno iz svojega Višjega Jaza, je celotno skupino osupnil s svojimi smešnimi in dramatičnimi gibi rok. Vsaki dve minuti je pograbil robček in si glasno obrisal nos. Vsak porabljen robček je odvrigel na tla in naprej spraševal: »Nekaj mora biti med svetlobo in temo. Mora biti neka vrsta svetlobe, drugačna svetloba, » 'Čista Svetloba' «.

Skoraj noben mu ni posvečal pozornosti, saj so bili zaposleni z izogibanjem robčkom. Toda pritegnil je vso mojo pozornost. Nisem ga le poslušal, čutil sem, kar je govoril. Ko je omenil Čisto Svetlobo, sem vedel da moram to nadalje raziskati. Vedel sem, da je bilo to zelo pomembno.

Vedno sem se spomnil ideje Čiste Svetlobe, še posebej, ko je postalo nemogoče, da bi delal naprej v polarnostih. Takrat sem bil osredotočen na delo na strani vsega dobrega in svetlobe ter osvobajanju sveta vse teme in zlega. Moje zdraviteljsko delo, čeprav še vedno učinkovito, mi je začelo povzročati notranji in zunanji kaos, in moja praksa je dramatično upadla. Vedel sem, da mi Duh hoče nekaj povedati, a nisem bil prepričan, kaj to je.

Nekega dne sem delal s klientom, ki je bil kot otrok zlorabljen. Hotel sem osvoboditi polarizirano energijo okrog njega, ko so mi vodniki, ki so mi priskočili na pomoč, rekli da rabijo pomoč. Vodniki so mi povedali, da ne morejo sami uravnotežiti toliko energije. Spomnil sem se, kaj je Svami povedal o Čisti Svetlobi. Intuitivno sem začel uporabljati Čisto Svetlobo kot del postopka čiščenja, ki sem se ga domislil v tistem trenutku. Spoznal sem, da je moj klient pobral del zavesti zlorabe otrok in del njegovega osebne poslanstva in namena je bilo pomagati pri osvobajanju le-te zavesti zlorabe iz samega sebe in s planeta.

Ker je bila ta energija zlorabe velika, težka in povesod, je morala biti njena osvoboditev univerzalna. Prav tako sem hotel, da se moj klient počuti varnega med osvoboditvijo. Hitro sem dobil pomoč vodnikov in angelov pri energetski postavitvi ogromne piramide, zgrajene iz kristalne Čiste Svetlobe iz Vira. Postavili smo jo tristo

metrov nad in pod površjem v obliki diamanta. Potem smo postavili drugo piramido preko prve, šesto metrov nad in pod površjem z odprtino na vrhu. To nam je zelo dobro uspelo.

Pomembno je, da te piramide postavimo na ta način, ker psihična energija lahko nepričakovano pride od spodaj ali od strani. Z uporabo dvojne piramide Čiste Svetlobe sem lahko osvobodil negativne energije okrog vseh klientov. Ugotovil sem, da moji klienti niso nosili samo energetskega zapisa o vseh svojih preteklih doživetjih, ampak so tudi pomagali uravnovežati velik del energetske zavesti. Če sem najprej osvobodil primarno energijo okrog klienta, je nadaljevanje terapije potekalo gladko. Takoj, ko sem prenehal uporabljati polarnost bele svetlobe za čiščenje klientov in se začel osredotočati v Čisti Svetlobi, je moje delo postalo lažje in bolj nežno, z mnogo manj upora s strani energij ali kolektivnih zavesti, katere sem osvobajal.

Trening na Zemlji

Novorojeni otrok ima naravni potencial za brezpogojno ljubezen in zaupanje. Kaj se nam torej zgodi, ko odraščamo, da se ta potencial spremeni, kar povzroči, da se zapremo, zadržujemo svojo ljubezen in skrivamo, kdo smo? To se imenuje življenje. Način, na katerega dojemamo svet okrog sebe, določa našo raven uspeha, našo stopnjo moči in naš položaj v družbi.

Glede na razvojno raziskovanje obstaja osem možganskih predelov, ki določajo, kako bomo predelali in reagirali na življenjske izkušnje in procesirali informacije. Prvi štirje predeli v človeškem razvoju določajo, kako povezani ali izolirani bomo v svoji družini, kulturi in kolektivni zavesti. Če teh štirih predelov ne uravnotežimo, ne bomo sposobni doseči močne in trajne povezave s svojim Višjim Jazom. Večina izmed štirih milijard ljudi v državah tretjega sveta je ujeta v obup preživetja iz dneva v dan in se ne more popolnoma povezati s svojim Višjim Jazom.

Prva štiri možganska stanja so prav tako povezana s fizičnim preživetjem. Vtisi v teh področjih se naravno pojavijo, ko odraščamo in določajo naše vedenje do konca našega življenja, razen če jih zavestno spremenimo. Prvo možgansko stanje ali predel ustvari naš osnovni odnos zaupanja ali nezaupanja in obarva naše zavedanje sveta. Drugi predel definira naš ego, določa naše dominantno/agresivno ali podložno/sodelovalno vedenje. Predeluje teritorialna pravila, čustvene igre in red. Tretji predel določa stopnjo in stil spretnosti/nerodnosti, s katero obravnavamo ideje in ocenjujemo svojo lastno vrednost. Četrto področje so vtisi, iz katerih izhaja naša značilna spolna vloga, ki ponavadi ostane enaka celo življenje. To področje predeluje tudi naše moralno, družbeno in spolno vedenje, kot tudi našo definicijo tega, kaj je prav in kaj narobe.

Obstajajo tudi štiri višja možganska stanja, ki nas povezujejo z notranjo modrostjo, našim Višjim Jazom in z enostjo Vira. Številne starodavne mistične šole in kulture so ustvarile določene tehnike, katerih namen je bil predstaviti njihove iniciate na višje nivoje zavesti. Ta učenja izvirajo iz sekte Mitra in iz civilizacij Ur in Sumercev.

Le manjšina globalne populacije, tisti, ki imajo dovolj prostega časa, je dosegla katero izmed teh višjih stanj, ki se tičejo časa: telesni čas, možganski čas, DNK čas in

kvantni čas. Kdo in kako smo, se ponavadi dramatično spremeni, ko začnemo dosegati ta štiri višja možganska stanja. Ukvarjajo se z energijami v človeškem telesu, z živčnim sistemom, DNK kodo in s strukturo atoma. Z doseganjem teh višjih možganskih stanj lahko aktiviramo svoje psihične sposobnosti, premostimo prejšnja življenja in svoje druge vidike ter vzpostavimo zavestno povezavo s svojim Višjim Jazom.

Vseskozi zgodovino sta obe poti mističnih šol, desna in leva, iskali isto: duhovno razsvetljenje in fizično nesmrtnost. Vsaka pot je razvila svojo lastno metodo doseganja tega cilja. To je veljalo za takšna različna učenja, kot so sekte Isis/Oziris/Horus v Egiptu, Vitezi templjarji (Prostozidarji), skrivne hindujske in tibetanske tantrične sekte, Teozofsko združenje, Bavarska okultna loža in učenja Aleisterja Crowleya.

Tradicionalna desna pot je prvotno učila svoje privrženca, da je za doseg višjih možganskih stanj potrebno živeti asketsko: življenje čistosti, tišine in celibata ter odpovedi osebnim užitek in družini. Dion Fortune, znana duhovna strokovnjakinja, to imenuje živeti Duhovni Žarek.

Leva pot izvira iz nekaterih indijskih tantričnih sekt. Voditelji takšnih skupin so bili prvotno moški in njihova žena ali družica je sedela na njihovi levi. Te skupine so verjele, da je človeško telo tempelj, ki naj bi ga častili in povečevali. Izmislili so si stroge rituale, ki so včasih vključevali intimni fizični kontakt med partnerjema, da bi se tako povezala z duhovno modrostjo. Takšne interakcije so bile naravni del njihovih praznovanj, toda v njihovih skupnostih so jih napačno razumeli, kar je vodilo v izgon številnih njihovih iniciatov iz družbe.

Nekatere skupine leve poti so privzemale vedno bolj travmatične ceremonije za prestavljanje iniciatov v spremenjena in višja stanja zavesti. Egipčani, na primer, so položili iniciate v sarkofag v Kraljevi sobani. Spiralna energija, ki je izžarevala na tem kraju, je stekla skozi njihovo žlezo češariko (epifizo) v centru možganov. Če iniciatov niso primerno pripravili, je obstajalo veliko tveganje, da jih bo energija, ki se je proizvajala med ritualom, ubila ali pognala v norost.

Don Juan, ki je postal slaven v delih pisatelja Carlosa Castanede, je psihično udaril v svoje iniciate, z namenom, da premakne njihovo točko zavedanja. Če je to dobro izvedel, so tančice med dimenzijami padle in iniciat je lahko vstopal v druge ravni. Aleister Crowley je izvajal množico spolnih ritualov, da bi svojim privržencom pomagal dosegati druge realnosti. Nekatere satanistične skupine v svojih ritualih izvajajo zlorabo,

da bi povečale čustveno energijo. Hitler, ki ga je iniciirala Bavarska okultna loža, je uporabil kolektivno energijo nemške populacije po prvi svetovni vojni in sovraštva do Judovske rase, da bi podkuril svojo zahtevo po vladanju svetu.

Obe, desna in leva pot se osredotočata na spreminjanje možganskih stanj inicijativ, da bi dosegli spremenjeno zavest. Možganska stanja lahko spreminjamo z namernim izvajanjem specifičnih tehnik, kot npr. izpostavljanje inicijativ visokim nivojem groze, stresa ali travm. Osamitev jogija, puščavnika ali osebe na iskanju vizije (Vision Questu) prav tako privede do spremenjenega stanja. Vsaka izmed teh šol se je zavedala, da mora nadzorovati možganska stanja, če hoče vplivati na svoje privržence.

Prva štiri možganska stanja predstavljajo petindevetdeset odstotkov težav, ki mi jih moji klienti predstavijo v svojih terapijah. Te težave se pojavljajo v njihovih podzavestnih programih: ljubiti ni varno, zavzeti svoje moči ni varno, ni varno biti, kdo sem.

PRVI ŠTIRJE PREDELI MOŽGANSKIH STANJ

Tukaj je kratek pregled, kjer lahko sami zase določite, kako uravnoteženi ste v prvih štirih možganskih stanjih. Hvaležen sem Timothyju Learyju za njegove vpoglede v možganska stanja.

1. Prvo možgansko stanje: je svet za vas varen kraj? Je bilo za vas varno biti v celoti prisoten? Če je tako, obstaja mogoče del, ki ga ni varno deliti ali odkriti drugim in ga skrivate. Vsaka situacija, v kateri ne morete biti, kdo ste, vam jemlje energijo in vpliva na vašo sposobnost ustvarjanja in bivanja v trenutku.
2. Drugo možgansko stanje: se imate za močno in energično osebo? Ali ste zavzeli vso svojo moč? Ste vse, kar ste lahko?
3. Tretje možgansko stanje: se imate za pametno in spretno osebo? Imate težave z lastno vrednostjo? Ste prestrogi do sebe? Ali na skrivaj mislite o sebi, da ste neumni?
4. Četrto možgansko stanje: je vaš ženski in moški vidik uravnotežen? Ste zadovoljni s svojim spolom? Ljubite sami sebe brezpogojno?

Temelj

Temelj našega bitja in naših odnosov do sveta je odvisen od tega, kot kakšen dojemamo naš svet – varen ali nevaren. Albert Einstein je izjavil, da je najpomembnejša stvar, ki se jo lahko naučimo o osebi, s katero se odločimo postati partner, zasebno ali poslovno, kako ta oseba dojema svet. Če oseba verjame, da je svet nevaren, bo vsako jutro vstala in pregledala stanje. Veliko sreče pri razvijanju pristnega odnosa prijateljstva in zaupanja.

V prejšnjem poglavju smo govorili o predelih možganskih stanj. Prvo možgansko stanje je temelj za naš odnos s svetom. Če je temelj našega prvega možganskega predela neuravnotežen, ne bomo zmogli ostati trajno povezani s svojim duhovnim srčnim središčem. Ta predel je osredotočen na dojemanje preživetja in vtisov v »ali/ali« mrežo in le-to deli na vzgojno/koristno (kateri se bomo približali) in škodljivo/nevarno (pred katero bomo pobegnili ali jo napadli).

Ta pomemben predel za preživetje nam je vtisnjen od matere ali materinske osebe, ki je ob nas. To stanje je naprej pogojeno z naknadno varnostjo ali grožnjo. V moderni družbi je naše fizično preživetje zamenjala varnost imetja ali neimetja denarja, ki zadovoljuje naše potrebe. Vsakič, ko se državna obrestna mera zviša, se poveča število samomorov. Ko se obrestna mera zniža, upade število samomorov. Ker se vtis tega predela pojavi, preden se naučimo govoriti, njegovi programi ustvarijo avtomatske in nezavedne odzive v prihodnosti. Skozi vse življenje, kadar sproži naš predel za preživetje alarm za nevarnost, ostale mentalne aktivnosti prenehajo in se delovanje vseh ostalih predelov ustavi, dokler določena težava ali grožnja ni razrešena. Kadar smo ogroženi, so naša dejanja refleksna: brez čustvenega ega, racionalnega razuma ali moralnih vrednot. Obstajajo številni načini ponovnega uravnoteženja vtisa prvega predela, kot npr. učenje katere izmed borilnih veščin. Vse borilne veščine uporabljajo tehnike novih vtisov, ki vplivajo na predel za preživetje, tako da zagotavljajo, da naša refleksna dejanja služijo naši varnosti in preživetju. Raziskovanje podzavestnega uma in odkrivanje programa, ki je bil ustvarjen v otroštvu, bo prav tako spremenilo predel za preživetje.

V VARSTVU DUHA

Ko sem odraščal, me je vedno varoval Duh. Kljub tveganju in vsem slabim stvarim, ki so se mi zgodile, nikoli nisem resno zbolel ali se poškodoval. Vedno je nekdo bdel nad mano. V starosti štirih let sem imel varuško Hanno, čudovito črnsko gospo, ki je bila ob naju z bratom do mojega sedmega leta. Skrbela je za naju in naju imela rada, neglede na to kaj sva storila. Ljubezen, ki sem jo čutil do te močne, ljubeče ženske mi je omogočila, da sem odrasel brez rasnih predsodkov. Primer mojega varstva v otroštvu se je pripetil, ko sem bil star štiri leta. Sedel sem na zadnjem sedežu v našem družinskem avtu na poti v cerkev, ko so se moja vrata nenadoma odprla, ko je avto zavil. Pričel sem drseti ven in zgrabil ročaj na vratih. Nenadoma me je nevidna sila potisnila nazaj noter in zaprla vrata. To je bil moj prvi stik z angelskim kraljestvom. V približno enaki starosti sem imel visoko vročino. Gorel sem, vroče mi je bilo in zeblo me je obenem. Starši so poklicali zdravnika. Bil sem sam, ko se je moja soba nenadoma napolnila s čudovito, sladko-dišečo, žarečo vijolično svetlobo in moja vročina je kmalu padla. Ko se spominjam te izkušnje z vijolično svetlobo, spoznavam, da sem se takrat spremenil in se začel bolj zavedati. Pozneje sem istovetil ta specifičen odtenek vijolične barve s krajem, od koder sem prišel.

Ko sem bil mlajši, se mi je zdelo, da me vsi hočejo spreminjati. Hoteli so, da se podvržem njihovim predstavam. Govorili so mi, kdaj naj se igram, jem in grem na stranišče. In nič od tega se mi ni zdelo smiselno. Zdaj vem, da sem se tukaj vedno počutil kot tujec. Ob večini ljudi sem se počutil neprijetno. Prvič, ko sem šel v vrtec, sem osem ur sedel pri vratih in nisem hotel sleči plašča. Nikomur nisem dovolil, da bi se me dotaknil. Bil sem kljubovalen, popolnoma ločen in zelo zmeden o tem, kako so stvari potekale. Nisem se hotel igrati, nisem vedel, kako se igrati. Nisem maral agresije tekmovalnosti ter tekanja in tepenja za žogo. Tuje mi je bilo sodelovanje v takih vrstah aktivnosti in težko mi je bilo biti del takih reči.

Pozneje sta dva izmed mojih prijateljev umrla in počutil sem se še manj varnega. Ko sem imel pet let, sva bila s prijateljem zunaj na tlakovanem šolskem dvorišču. Rahlo

je deževalo in vsi smo bili oblečeni v dežne plašče in obuti v visoke škornje. S prijateljem sva se smejala in tekala gor in dol po jaških, tudi potem, ko je šolski zvonec zazvonil. Nek učitelj naju je končno zvelkel iz vode. To je bilo v petek. Ko sem šel naslednji ponedeljek v šolo, me je moja učiteljica poklicala v stran in mi povedala, da je moj prijatelj umrl. Rekla je, da se je utopil v jezeru v soboto. Mislil sem, da je umrl, ker sva ostala zunaj na dežju. Ničesar nisem razumel. Nisem mogel prepričati sam sebe, da njegova smrt ni bila moja krivda. Nisem se hotel več igrati.

Začel sem izostajati od pouka, od prvega razreda naprej, potem ko se je moj prijatelj utopil. Vsako jutro me je varuška odložila pred šolo. Pomahal sem ji, vstopil skozi vhodna vrata, odkorakal naravnost mimo svoje učilnice in ven skozi zadnja vrata. Šel sem do majhne trgovine z živili eno ulico naprej. Našel sem sorodno dušo v prijaznem, starejšem moškem, ki je vodil trgovino. Vsak šolski dan šest tednov, dokler me niso odkrili, sem mu pomagal čistiti trgovino in polniti police. Nikoli me ni spustil izpred oči in nikoli me ni zatožil. Bil je zelo dober in je skrbel zame. Spet sem ga srečal pozneje v svojem življenju.

Izgubil sem še enega prijatelja, ko sem imel sedem let. Lovila sva žužke v potoku za našo hišo. Nekaj dni kasneje se je oglasil nekdo z oddelka za zdravstvo in govoril z mojo mamo. Peljala me je v bolnišnico na pregled. Povedali so mi, da je prijatelj zbolel za otroško paralizo in da umira. Takrat sem pričel povezovati vodo in igro z občutkom izgube. Učil sem se o smrti in nisem v celoti poznal njenega pomena, a razumel sem, da se moj prijatelj in jaz ne bova nikoli več igrala. Vseskozi moje življenje sem se veliko bolje razumel s starejšimi ljudmi, kot s svojimi vrstniki.

Ljudje, katerim sem zaupal, so bili veliko starejši, take starosti kot moji stari starši. Zaradi njihovih življenjskih izkušenj so se mi zdeli starejši ljudje veliko bolj zanimivi. Bili so prijazni in očitno so me bolje razumeli. Ob njih sem lahko bil jaz. Kot otrok sem našel način, kako se izogniti pravilom, ko se nisem počutil varnega. Moja družina se je nenehno selila in vedno sem bil novi otrok v razredu. Doma sem bil bolj odrasel kot otrok, ker sem pazil na svojega mlajšega bratca in sestrico. Ko se sedaj ozrem nazaj, se zavedam, da je bilo vse to del načrta Duha, da me varuje, zakrinka in zaščiti.

Učenje o moči

Drugo možgansko stanje, čustveno/teritorialni predel ali ego nam je vtisnjen v letih stopnje kobacanja, ko začnemo stati, hoditi in se boriti za moč v družini. Ko se enkrat aktivira, ta predel identificira dražljaje, ki avtomatsko sprožijo teritorialna pravila, čustvene igre, red in agresivno ali ubogljivo vedenje. Ta čustveno/teritorialni predel nam je primarno vtisnjen od očetovske figure in določa ali bo naše agresivno/ubogljivo vedenje postalo eno izmed naslednjih štirih: sovražna moč ali tiran (»Jaz tukaj dajem ukaze.«), prijazna moč ali dober starš (»Bodi pogumen, svet je varen.«), sovražna šibkost ali paranoja (»Mamica, greva domov.«), prijazna šibkost ali odvisni nevrotik (»Prosim, povej mi, kaj naj storim.«).

Čustveni izzivi v moji družini so me naučili, kako biti močan, kako preživeti ter kako zaščititi sam sebe. Moja starša sta se poročila leta 1942 in se ločila kmalu zatem. Moj oče Harley je bil štabni narednik v ameriški vojaški zračni sili in je imel grobo, herojsko vibracijo. Bil je preživelec. V klubu ali baru je brez dlake na jeziku izjavil, da lahko premaga v boju, seksu in pitju vsakogar, kadarkoli. Bil je izjemno pravičen in se je vedno boril za zatirane. Njegovo rojstno ime je bilo Bragdon, a se je spremenilo v Newman, ko se je njegova mati ločila in ponovno poročila. Med vojno je bil stacioniran v Angliji, kjer je bil radijski operater v bombniku tipa B-17. Doživel je letalsko nesrečo in štiri mesece okrevljal. Ko se je vrnil iz Anglije, se je spet poročil z mojo mamo in me vzgajal. Tega moža sem si izbral za očeta, ker je bil neustrašen. Živel je strastno in skozenj je teklo veliko čustvene energije. Name je prenesel energetiko, ki sem jo rabil za preživetje.

Moja starša sta se ponovno ločila, ko sem bil še majhen, a moj očim je bil nadalje vzor stroge, herojske podobe v mojih najstniških letih. Bil je v letalski vojski, ki je bila del Alamo Scouts (Alamo izvidnice) med drugo svetovno vojno. Njegova enota je bila stacionirana na enem od pacifiških otokov, ko so jih napadli Japonci, in tedne se je boril na gorskem grebenu. Bil je eden izmed desetih preživelih iz celotne enote.

Moja mati Nita je bila prav tako močna, pametna, strastna in je imela močno voljo. Odrasla je v Teksasu in se kot najstnica preselila v Kalifornijo. Njen primer moči in

fokusa mi je pomagal vse življenje. Odrasel sem ob dobrih zaščitnikih in opazoval, kako so postajali močni. Naučil sem se biti močan, agresiven in ustvarjalen, kar mi je pozneje pomagalo v korporativnem svetu. Ko sem se podal na svojo duhovno pot, sem odkril razliko med notranjo in zunanjo močjo. Našel sem smisel resnične moči.

Ko se je vse spremenilo

Vtisi tretjega možganskega stanja se zgodijo, ko začnemo interakcijo s predmeti v okolju. To stanje definira našo kapaciteto sprejemanja, integracije in pošiljanja signalov ter določa stopnjo in stil iznajdljivosti/nerodnosti, s katero bodo naš um in roke rokovale z idejami in orodji. Ta tretji predel se ukvarja s prenašanjem kulture preko generacij in predstavlja koncepte izumljanja, časa, računanja in napovedi. Če je naše okolje v tem obdobju stimulatивно, bomo postali bistri, spretni in zgovorni. Če je naše okolje pusto ali statično, se bomo počutili neumni, nerodni in vase zaprti.

Ko sem bil majhen deček, sem bil hiter, domiseln, talentiran in svoboden. Bil sem samozavesten in uspešen v šoli. Včasih smo dobili celo stran računskih nalog, ki smo jih morali oddati pred koncem ure. Vse matematične probleme sem rešil v glavi in potem napisal odgovore v zadnjih nekaj minutah ter oddal svoje delo. Učitelj me je pričel opazovati. Zame je bilo to lahko in celo najtežji problemi so bili zame igra. Na mojo nesrečo se je zame vse spremenilo, ko sem bil v četrtem razredu.

Velikokrat v odmoru sem sedel sam zase, se igral matematične igre v glavi. Bilo je enkrat v takem trenutku, ko se je moj svet spremenil. Prav tam, na igrišču se je od nikoder pojavil prijazen star mož z belimi lasmi, belo brado, modrimi očmi in vijoličnim sijem okrog sebe. Bil je podoben staremu moškemu iz trgovine z živili. Zgledal je tudi kot prijazen mož, ki sem ga pogosto videl v svojih sanjah. Rekel mi je, da mi gre preveč dobro in da moram malo upočasniti tempo, drugače me bodo opazili in bom vse pokvaril. Z reševanjem matematike zadnjih par minut učne ure sem spreminjal čas. Stari mož mi je povedal, da ustavljanje, ukrivljanje ali spreminjanje časa na Zemlji ni dovoljeno.

Dejal je, da ve, da bo to zame težko in da sem bom počutil sam in prazen. Povedal mi je, da se mora del mene, ki je spreminjal čas, odcepiti in iti z njim na drugo nalogo, da bi se učil o točni naravi časa. Del mene, ki je preostal, mora ostati in se družiti ter biti kot vsi drugi. Stari mož je rekel, da mu je zelo žal, a moralo je biti tako.

Spomnim se, da sem prikimal in da sem bil žalosten. Brez nadaljnjih besed se je stari mož razblinil in me pustil v občutku počasnega posnetka. Del mene je odšel. Sedel sem tam nekaj minut v šoku. Prazen občutek v meni se je kmalu spremenil v jezo. Počutil sem se prevaran in ukanjen. Bil sem jezen, ko sem hodil nazaj proti učilnici. Bila je prazna. V navalu besa sem pričel obračati mize in stole, metati knjige in nahrbtnike, ki so mi stali na poti. Učilnico sem obrnil na glavo. Slep za svojo okolico sem odhitel ven, kjer sem nazadnje videl starega moža, odločen, da bom spremenil stvari nazaj, kot so bile prej. Ko ga nisem uspel najti, sem zgrbljen sedel na igrišču ter ihtel, dokler se moj bes ni izčrpal. Ko sem spet prišel k sebi, sem opazil, da so vsi ostali otroci odšli nazaj k pouku. Šel sem v svojo učilnico in jo našel v popolnem redu. Vse mize in stoli so bili na svojem mestu. Moji sošolci so sedeli na svojih mestih in reševali svoje šolske naloge. V zraku je bila rahla vijolična meglica; nekaj se je zgodilo. Nihče mi ni nič rekel ali me sploh pogledal. Počutil sem se neviden, izoliran in zapuščen. V sledečih tednih sem zato, da bi pridobil pozornost in zapolnil praznino, postal razredni klovn.

Da ne bi motil sošolcev s svojimi burkami, me je učitelj ponavadi poslal ven, da sem delal v zimskem vrtu v zadnjem delu učilnice. To se je odvijalo do konca šolskega leta. Vsi so vedeli, da sem drugačen, a jaz sem užival svoj čas v vrtu in čutil svojo povezanost z rastlinami in zemljo, ki je zapolnila prazen prostor v meni. V naslednjih šolskih letih nisem bil pri stvari. Kot razrednega klovna so me imeli sošolci veliko raje. Učiteljem to ni bilo po godu, saj sem izzival njihovo avtoriteto. Bil sem čezmerno kljubovalen. Starši so bili manj navdušeni nad mojim obnašanjem, naredili so vse, da bi se primerno obnašal. V šoli mi je šlo vse slabše. Nisem več mogel delati matematike. Nisem znal dobro brati. Pretrgal sem vezi z vsem in se naučil skrivati sam v sebi. Še dandanes ne berem veliko. Včasih poberem kakšno knjigo in preberem le dele, da dobim občutek o knjigi in avtorju.

Kot najstnik v poznih 60-ih letih sem bil drugačen od vrstnikov. Užival sem v klasični glasbi in jazzu, medtem ko so ostali najstniki poslušali rokenrol. Ker sem bil počasen v šoli, sem našel druge načine hitrosti in razvil ljubezen do hitrosti. Hitra vožnja je bila razburljiva. Družinski avto sem začel jemati pri trinajstih. Blizu naše hiše je bil strm hrib in preizkušal sem, kako hitro lahko zdrvim navzdol po tisti cesti. Preizkušal sem, kako daleč lahko ženem stvari. Nevarnost in hitrost sta me res navduševali. Imel sem tudi tihe trenutke. Moja starša sta pogosto delal ponoči in pazil

sem na svojega mlajšega brata in sestro. Živelimo v Haywardu v Kaliforniji, na vrhu hriba, od koder smo lahko videli zaliv v San Franciscu. Glasbo sem dal na glas in odprl dimnik kamina, da sem jo lahko poslušal, medtem ko sem sedel na strehi. Rad sem ležal na strehi, gledal zvezde; to mi je dajalo globok občutek miru. To je bil edini trenutek, ko sem čutil, da nekam spadam ali da sem z nečim povezan. Naša hiša je stala prav zraven kupolastega vodnega stolpa, ki je zgledal kot vesoljska ladja. Njegova oblika je bila hkrati skrivnostna in tolažilna. Moja stara starša sta živela v bližini, na vrhu Skyline bulevarja v Oaklandu in njuna hiša je prav tako gledala dol na vse.

Vedno sem bil rad visoko zgoraj, gledal luči in zvezde, ki so migetale kot diamanti. Dekleta sem odkril v petem razredu in one so odkrile mene. Dekleta so mi pomagala, da sem se ponovno počutil del stvari; spadal sem nekam. Nehal sem biti razredni klovn. Rad sem plesal in dekletom, ki sem jih poznal, je bilo to všeč in so rekle, da sem srčkan. Življenje je definitivno postalo boljše. Moja najstniška leta so bila iskanje tega, kar sem potreboval, brez zanašanja na druge ter leta, ko sem se sprijaznil z občutkom ločenosti. V starosti enajst let sem začel bežati od doma in dokončno zapustil dom in šel živeti k teti in stricu, ko sem imel petnajst let. Ko o tem razmišljam, spoznavam, da je obstajal del mene, ki se je bal, da bo nekdo prišel, kot stari mož na šolskem dvorišču in mi vzel nadaljnji del mene. Srednjo šolo sem končal leta 1964. Nikoli nisem sodeloval v seksualni revoluciji ali na sceni drog 60-ih let.

Bil sem zelo resen, obnašal sem se kot odgovoren človek, čeprav sem bil komaj sredi najstniških let. Zdelo se je naravno, da sem lahko obšel vso norost, ki se je dogajala na Haight/Ashbury-Berkeley območju, čeprav sem živel le nekaj kilometrov stran. Mladi so se zgrinjali v zaliv San Francisca iz vseh držav ZDA, da bi bili del pop revolucije, a sem jih komaj opazil. Imel sem dve službi in sem bil vpisan kot redni študent umetnosti na Kolidžu za umetnost v Oaklandu. Ko sem nekega dne sedel na kolidžu, sem poslušal ostale študente, ko so se pogovarjali o tem, kaj bodo storili, če bodo vpoklicani v vojsko. Takrat sem se odločil, da se bom pridružil Vojaški narodni gardi in bom pomagal podpirati svojo državo, a takrat še nisem vedel, da me bo to obvarovalo vojne. Sedmim letom obveze sem posvetil manj kot uro razmisleka. Čutil sem le gonilno silo, da se vpišem in šele kasneje spoznal, da je bil ta gonilna sila moj Višji Jaz.

Fantje in dekleta ter opuščanje

Četrto možgansko stanje se aktivira v puberteti z izločanjem spolnih nevrokemikalij iz žlez. Naši prvi orgazmi ali izkušnje s spolnostjo nam vtisnejo moralne, spolne in družbene vloge, ki običajno ostanejo enake vse življenje, a na njih vpliva mnenje družbe o tem, kaj je prav in narobe. Vtisi tega predela določajo prioritete spolne vloge in najljubše oblike spolnih užitkov kot tudi predstave o reprodukciji in starševstvu. Veliko ljudi celo življenje skriva svoje resnične spolne želje, tako da posnemajo spolne vloge, sprejete v družbi in svoje prave želje odkrijejo le partnerju, kateremu zaupajo. Četrty predel bi lahko imenovali tudi predel krivde, ker veliko izmed nas spreminja svoje vedenje glede na družbeno sprejemanje ali neodobranje. Prvi trud v večini mističnih tradicij je usmerjen v spreminjanje normalne povezanosti četrtega predela, tako da se morajo učenci zapriseči v celibat, če sledijo desni poti. Če so na levi poti, morajo sodelovati v skupinskih spolnih aktivnostih, kot npr. učenci Aleistera Crowleya. Neposredno sem pričel delati z živčnim sistemom klienta pozimi leta 1990, ko sem bil v Kauaiju na Havajih.

Po čudovitem zaporedju dogodkov sem se znašel v templju, v katerem je bil razstavljen par sto kilogramov težak kremenčev kristal, ametist Varuh Zemlje. V tempelj sem prinesel posebno darilo, redek rdeč ametist v obliki slona, katerega so menihi pripeli na ta velikanski kristal. Ko se je pričel običajen obred, me je kristal nagradil preko mojega Višjega Jaza in dejal: «Informacije so ti na voljo, toda najprej moraš osvoboditi svoj živčni sistem.» To je vse, kar sem slišal. Spomnim se, da sem pomislil: »Hm, sprostil sem vse drugo, kaj pa pomeni, osvoboditi svoj živčni sistem?« Nisem vedel, kaj se mi bo zgodilo, ali se bom tresel, bom imel krče ali se premetaval okrog. Z zaupanjem sem začutil, da se predajam in kristal Varuh Zemlje je energetsko oddal zaporedje vibracijskih valov direktno v moje tretje oko. Bilo je kot strela. Kristal in jaz sva bila eno, v toku vsega znanja, lebdeča v Božjem očesu. Pričel sem drgetati in nisem mogel držati rok pri miru. Po desetih minutah se je moje telo nehalo tresti.

Po obredu sem zunaj srečal staro prijateljico Katrino Raphael, s katero sem sodeloval v zdraviteljskem delu. Je dobro poznana zdraviteljka, ki je napisala tri knjige o

kristalih. Prosila me je, naj pridem k njej in delam z njenim sinom. Potem je dodala: »Želim si, da bi mi kdo lahko pomagal z mojim živčnim sistemom. Krhek je zaradi večletnega kanaliziranja informacij za moje knjige.« Pogledal sem jo in dejal: »Pravkar sem prejel nekaj informacij in bi ti mogoče lahko pomagal.« Trideset minut po tistem, ko sem prejel informacije od kristala, sem jih že uporabil. Potem ko sem opravil delo z njenim sinom in uravnotežil energijo okrog njega, sem delal s prijateljico in uravnotežil njen živčni sistem s sproščanjem občutkov, čustev in misli, ki so se nabrale v njej. Rezultat je bil čudovit. Počutila se je umirjeno in uravnoteženo. To tehniko sem vključil v svoj zdraviteljski proces in postala je pomemben del mojega dela.

UČITELJICE ŽIVALI IN PRIJATELJI DUHOVI

Medtem, ko sem razvijal svoje tehnike, ki sem jih uporabljal v svojem zdraviteljskem delu, sem pričel delati tudi s konji v konjušnici moje tete v Oakland Hills. Še vedno sem imel svojo stalno službo, toda moji dnevi so se pričeli in končali s konji. Jutra so bila pogosto mrzla in vlažna zaradi megle, ki se je ponoči valila z oceana. Spomnim se, da sem vstajal ob zori in godrnjal, ko sem nalagal seno za jutranje hranjenje konjev. Izkazalo se je, da so bili konji eni izmed mojih največjih učiteljev. Naučili so me discipliniranega odnosa, ki sem ga rabil, da bi postal boljši zdravitelj. Vsi konji so bili navdušeni nad zajtrkom, rezgetali so in udarjali s kopiti ob tla v pričakovanju. Uživali so v trenutku in se niso zmenili za mojo jutranjo čemernost. Ena majhna rdečkasto rjava kobila me je s trupom stisnila ob steno boksa, da bi popravila moj odnos. Na žalost sem bil počasen učenec. Potrebno je bilo kar nekaj mrzlih juter in par modric, da sem razumel, da je moj neprijeten in raztresen odnos motil konje. Pričel sem razumeti močan vpliv, ki so ga moje misli imele na svet okrog mene.

Delo s konji me je naučilo pomembnosti bivanja v trenutku s tihim umom. Med svojim časom v konjušnici sem vzljubil posebno kobilo Cindy. Imela je triintrideset let in zimski mraz je bil zanjo naporen. Včasih, ko se je ulegla, je imela potem težave pri vstajanju. Nekega dne, ko sem pripravljal popoldansko krmo, sem opazil, da Cindy ni prišla kot običajno, da bi me pozdravila. Eden izmed pomočnikov v konjušnici mi je povedal, da leži v svojem boksu že več ur. Pohitel sem k njej. Nikoli ne bom pozabil, kako sem se počutil, ko se je borila, da bi vstala in me pozdravila. Njene prsi so se

dvigovale od napora, da bi stala, a njene noge so se upogibale. Njen trup je bil prepojen z znojem in ves moten od umazanije. Čeprav je bila šibka, se ni predala. Mislim, da je vedela, da sem ji prišel pomagat. Poklicali smo veterinarja in Cindyjino lastnico. Pokleknil sem na vse štiri pred Cindy, da bi jo pomiril. Vsake toliko časa je zbrala moč, da se je vzravнала, a ni imela dovolj energije in se je spet zrušila.

Kmalu sem bil prekrit s slamo, blatom in gnojem. Spomnim se, da sem pomislil: »Bog, če bi vsi cenili življenje, kot ta pogumen konj, kakšen svet bi bil to!«

Po ponovnih, jalovih poskusih sva oba le še ležala tam ter čakala, da pride veterinar. Nežno sem božal njeno čelo in ji dejal, da bom ostal pri njej, če bo umrla in moji indijanski prijatelji ji bodo prišli pomagat z njihovo močjo in ljubeznijo. Ko se je sprostil, je njeno dihanje postalo plitko in njene dlesni je pričelo vleči navzgor, kar je bil znak bližajoče se smrti. Cindyjina lastnica Cathy je končno prispela in začela jokati, ko je videla Cindyjine dlesni. Cathy me je prosila, naj grem, da bi lahko bila sama s svojo ljubljeno spremljevalko. Veterinar je prišel pozno popoldne. Sedel sem na enem izmed konjskih vozov s pogledom na jahalno areno. Veterinar in Cathy sta se pogovarjala in sprejela je težko odločitev, evtanazijo za Cindy. Veterinar je šel nazaj do svojega tovornjaka, da bi pripravil smrtno injekcijo. Nenadoma je nekaj ujelo moj pogled. V areni je plesalo trideset duhov ameriških indijanskih plesalcev v obrednih oblačilih. V šoku sem mežikal, da bi videl, če bodo izginili. Namesto, da bi zginili, sem zaslišal njihovo petje in bobnanje in še močnejše začutil njihovo duhovno prisotnost. Vedel sem, da so uprizarjali sveti Ples duhov. To je obudilo globoke spomine iz moje preteklosti.

Očaran sem bil nad tem skrivnostnim spektaklom, ko je klic iz skednja pritegnil mojo pozornost. Žarki zahajajočega sonca so osvetljevali Cathy in Cindy, ko sta zmagoslavno prikorakali iz skednja! Cindyjina rdeče kostanjeva dlaka je žarela v sončni svetlobi. Ujet sem bil med nevero in radostjo, ko sem pričel jokati. Cindy je bila na nogah. To je bil čudež!

Cindy mi je pomagal uvideti, kako pomembni sta želja in namera. Ničesar močnejšega ni od usmerjanja celotne svoje energije v totalno prisotnost v trenutku ter osredotočenja na svoje želje. Cindy je želela živeti. Veterinar je že odšel v boks z injekcijo v roki, da bi jo uspaval, ko ji je uspelo vstati. Vsi smo bili osupli, saj smo izgubili upanje. Cathy je prosila svojo prijateljico Terry Ryan, , ki je telepatsko

komunicirala z živalmi, naj pride in se pogovori s Cindy. Nikomur nisem povedal o svojem pogovoru s Cindy v boks, niti o svojem videnju duhov Indijancev, ki so se zbrali k plesu v areni. Zato sem bil prepaden, ko sem poslušal Terry, ki nam je razlagala, da ji je Cindy povedala zgodbo o ameriških Indijancih, ki so jo prišli obiskat. Rekli so ji, da ji bodo pomagali, če želi živeti. Vse kar je morala storiti, je bilo osvoboditi se strahu, iti nazaj v trenutek in se še enkrat osredotočiti na vstajanje in pomagali ji bodo pri tem. Cindy je želela živeti. Želela je vstati in v tistem trenutku so jo Indijanci dvignili na noge. Osupel sem bil nad časovno usklajenostjo.

Notranji deli dvojnosti: skrita stran duše

Februarja 1993 sem pričel s poučevanjem na mesečnih delavnicah. Moje zdraviteljsko delo takrat je v glavnem sestavljalo skeniranje klientovega energijskega polja z rokami, delo z njihovimi simboli in raziskovanje njihovih preteklih življenj. Do jeseni 1994, ko sem učil svoj prvi tečaj za izvajalce, so se moje empatične zmožnosti povečevale iz dneva v dan. ZSD se je razvilo v sistem, ki je delal s klientovim živčnim sistemom, energetskimi telesi in spomini na pretekla ter prihodnja življenja. Prav tako sem pričel z osvobajanjem duhov, priklicom duše in holografskim celičnim čiščenjem, kot tudi z zdravljenjem kolektivnih zavesti in notranjih miselnih programov. V tem času sem pospešeno odkrival nove tehnike, s katerimi sem pomagal svojim klientom k globljemu zavedanju o njihovi multidimenzionalnosti. Globoko sem se pričel zavedati vsega, kar je mojim klientom onemogočalo dostop do teh številnih čudovitih zdravilnih energij.

Odkril sem, da se spomini nerazrešenih preteklih dogodkov prenašajo v naših umih ter celicah in se vtisnejo v fizično telo kot vzorci, ki nam blokirajo dostop do našega celotnega niza sposobnosti. Spoznal sem, da so energetski vzorci v našem fizičnem telesu zemljevid, ki mi je omogočal dostop do podzavestnih programov. Te vzorce nerazrešenega zavedanja imenujem naši notranji deli dvojnosti. V večini primerov so ti vtisi nastali ob dogodku, ko smo bili jezni, ko smo se česa bali ali ko nismo imeli nadzora. Dokler se ta notranji del ne osvobodi, bo nadalje privlačil podobne energije ali ljudi iz sveta okrog nas, ki bodo intenzivirali naše težave. Ko razrešite svoj notranji del polarnosti, boste občutili fizično osvoboditev. Vizualno vidim osvoboditev kot majhen oblak temnega dima, ki izpuhti. Svoj del notranje dvojnosti sem odkril v naravnem procesu, ki se je zgodil spontano jeseni leta 1993.

Bil sem na Long Islandu, kjer sem učil na delavnici in sprejemal kliente. Tri noči zapored, ko sem zaprl oči, sem v svojem umu zagledal zaporedje treh slik. Vsaka slika je predstavljala prizor iz mojega življenja, ko sem doživel močan čustveni odziv.

Prva izmed teh treh slik, ki sem jo videl, je bil dogodek, ki sem ga doživel. Druga slika je bila pogled na moj originalen čustveni odziv. Tretja slika po vrsti je

predstavljala, kako sem o dogodku čutil sedaj. Odkril sem, da če sem še vedno doživljal čustveni naboj, se je zaporedje treh slik ponovno pojavilo. Prva slika je še vedno prikazovala originalni dogodek, predstavljen v rahlo drugačni luči. Druga slika se je spremenila v čustven odziv, ki sem ga pravkar doživel ob gledanju originalnega dogodka. Tretja slika je kazala, kakšni so bili moji trenutni občutki o rahlo spremenjenem pogledu. Vsakič, ko sem ponovno doživel čustven naboj ob predstavljenem dogodku, se je zaporedje treh slik ponovilo. Vsaka ponovitev je ponujala rahlo drugačen pogled na originalno situacijo. To se je nadaljevalo vedno znova, dokler nisem več doživljal čustvenega odziva.

Ko je naboj v določenem zaporedju videnj izginil, se je proces ponovno začel in raziskoval sem naslednji dogodek v svojem življenju.

Po treh dolgih nočeh procesiranja milijonov slik, mi je ostalo eno ponavljajoče se zaporedje. Mislim, da je ta proces podoben tistemu, ki se dogaja, ko umremo in pregledamo svoje življenje. Vsakršni energetski vzorci, ki jih nismo razrešili v tistem trenutku, bodo privlačili podobne energije v našem naslednjem življenju. Ta nerazrešena dvojnost nam je najprej predstavljena v energijah naših staršev. Moje ponavljajoče zaporedje slik je prikazovalo neko priložnost, ko sem izgubil živce z Dennisom, svojim nekdanjim sodelavcem. Dennis in jaz se pogosto nisva strinjala o vodenju podjetja. Dennis mi je moral predložiti poročila o predlaganih projektih. Občasno je ta dogovor pripeljal do razhajanj v mnenju. Ob tisti priložnosti sva se z Dennisom prepirala in Dennis me je zagrabil za ovratnik srajce, me potisnil ob steno v moji pisarni ter zavpil: »Poberi se mi izpred oči!«

Moj odziv je bil osupljiv. Ponavadi nisem bil nagnjen k fizičnemu nasilju, toda takrat sem ponorel. V svojem nezavednem stanju sem pograbil svojega kolega in ga vrgel čez pisarno. Potem sem ga nekajkrat udaril in mu izbil štiri zobe. Moja tajnica je prihitela v sobo in njeni kriki groze so me prebudili iz stanja zamaknjenosti, v katerem sem bil. Nazadnje, ko sem nekoga udaril, sem bil v osnovni šoli in devet let star. Bil sem osramočen in osupel nad svojim obnašanjem.

Z Dennisom sva preživela en teden ločeno, medtem ko je podjetje preiskovalo celotno zadevo. Ker je Dennis začel s fizičnim soočenjem, sem bil opran krivde. Mislil sem, da je zadeva razrešena.

Deset dni kasneje sem sedel v pisarni lastnika, kjer sva pregledovala tekoče načrte za spremembo pristopa k prodaji. Dennis je šel slučajno mimo pisarne in se ustavil pri vhodu; vprašal je, če lahko vstopi in se pogovori z nama. Dejal je: «Ken, resnično bi se ti rad zahvalil zato, kar si storil oni dan!»

Z lastnikom sva izmenjala presenečen pogled. Dennis je nadaljeval: »Veš, nerad hodim k zobozdravniku in predolgo sem že odlagal pregled pri njem. Moral bi iti, a se nisem mogel prisiliti k temu. Po najinem pretepu oni dan nisem imel izbire. Štirje zobje ki si mi jih izbil, so bili mostički, zato so tako zlahka izpadli. Ko sem šel tja, da bi mi jih ponovno naredil, je zobozdravnik odkril zelo resno vnetje v spodnjih dlesnih, tako hudo, da je pričelo zastrupljati moj sistem. Če ne bi šel tja, ko sem, bi zaradi vnetja lahko umrl.« Čeprav Dennisova razlaga ni opravičevala mojega dejanja, sem se glede celotnega dogodka boljše počutil.

Mislil sem, da sem popolnoma razumel in razrešil ta dogodek, tako da sem bil presenečen, ko je bil dogodek z Dennisom eden izmed nerazrešenih v vrsti zaporedij slik. Mislim, da ima vsak izmed nas v sebi del nerazrešene dvojnosti, ki je skrit v pretekli fizični ali čustveni travmi. Ko sem pregledoval dogodek, sem spoznal, da sem bil še vedno ujet v čustvih drame. Način, na katerega sem jo zlahka osvobodil, je bil ta, da sem šel v travmo do samega začetka dogodka. Ko sem to storil, je moj notranji del dvojnosti, ki se je skrival v čustveni travmi kot majhna črna pika, v obliki majhnega oblaka dima samodejno izpuhtel.

DRUŽBENI NOTRANJI DELI DVOJNOSTI

Družbe vsebujejo svoje lastne notranje dele dvojnosti. Ko sem bil novembra 1994 v Angliji, sem opazil, da je veliko klientov živelo v isti soseski življenje za življenjem. Vedno znova so se energetske soočali s sabo ali s svojimi nerazrešenimi travmatičnimi spomini. Energija, ki jih je zadrževala, vklenjala v kraj in omejevala njihove možnosti, je bila zelo težka in je odsevala zgodovino tistega področja. Ta omejevalna energija je bila mešanica velikega števila stvari: togega razrednega sistema, verskih razlik, vpliva satanizma in ločevanja med ženskami in moškimi. Te duše so bile ujete tudi v travmah preteklosti Londona, kot so bile npr. črna kuga, londonski požar in nemško bombardiranje med drugo svetovno vojno.

V teh časih sta bila strah in bolečina tako intenzivna, da sta povzročila nerazrešene travme v celotni družbi in ustvarila ukrivljanje časa ali razpoko v času in ujela te duše.

Veliko je bilo tudi energije iz angleške kolonialne zgodovine z Indijo, Hong Kongom, Afriko in Srednjim vzhodom, kar je ustvarjalo še večjo zmedo v situaciji.

Moji klienti so bili ujeti v teh razpokah. Rezultat zdravlilnih terapij je bil ta, da so osvobodili sami sebe in pomagali zdraviti zavest, ki je njih in druge zadrževala. To je integralni del mojega dela; vsakič, ko ozdravimo preteklost, to spremeni sedanji trenutek, kakovost naših kreacij in celotno kolektivno zavest. Tukaj v prihodnosti smo iz preteklosti in preteklost spreminjamo.

V Angliji sem bil ponovno leta 1998 in energetska zavest je bila popolnoma spremenjena, a še zmeraj rahlo kaotična. Moji klienti niso bili več ujeti v istih preteklih negativnih energijah in so se začeli zavedati ter biti priča veliki spremembi v zavesti. Mislim, da je bila princesa Diana del te spremembe. Ko je umrla, se je dolgotrajna delitev med prestolom, preprostimi ljudmi in prejšnjimi kolonialnimi podložniki spremenila. Anglija in cel svet sta bila združena v sočutju do ženske, ki se je dotaknila njihovih src.

ČIŠČENJE ČAKER

V začetku leta 1994 sem učil na delavnicah v državi Washington, ko je k meni na osebno terapijo prišla petintridesetletna ženska. Rojena je bila v Mehiki in pri dvanajstih letih jo je oče prodal nekemu Američanu. Ta človek jo je odpeljal v ZDA ter jo spolno in fizično zlorabljal. Njena zgodba je bila zelo žalostna.

Ženska je povedala, da nikoli ni razmišljala o tem, da bi pobegnila, ker ni imela kam oditi. Domov k svoji družini ni mogla iti, ker so doma od nje pričakovali, da spoštuje očetovo odločitev. Moški, ki jo je kupil, jo je vsak dan znova opominjal na njeno suženjstvo, ko ji je vedno znova govoril: »Ti si moja lastnina in naredila boš, kar hočem. Šla boš v posteljo z mano. V moji lasti si. Kuhala mi boš.«

Ko sem pričel z energetske delom v njeni terapiji, sem se zavedal njene globoke žalosti. Zgodba njenega ujetništva je napolnila moje srce s sočutjem.

Moj Višji Jaz mi je dejal: »V celoti jo očisti teh starih vzorcev, tako da jih ne bo morala več doživljati. Dvigni z nje vso to travmo in bolečino.«

Bil sem zmeden zaradi te zahteve. Nikoli še nisem nikogar očistil na ta način. Zajel sem sapo in opustil vse ideje, ki sem jih imel o tem, kaj naj storim in zaupal v Duha. Nemudoma sem vedel, kaj moram narediti. Duh mi je povedal, da če bi ona lahko prilagodila moji vibraciji, bi lahko spremenila svojo vibracijo in se osvobodila vsega, česar se je še oklepala. Na ta način bi jo osvobodila njene preteklosti. To je bilo prvič, da sem opravil čiščenje čakr, tehniko, ki je kasneje postala pomemben del vsake terapije ZSD.

Da bi pričel s čiščenjem, mi je Duh podal navodila, naj uporabim svojo desno roko, roko, ki sprejema in jo namestim na njeno čelo. S potegom roke sem dvignil popačene programe z nje. (Pri ženskah je roka, ki sprejema njihova leva roka.) S tem ko sem pričel na točki tretjega očesa/na čelu, sem lahko očistil vse stare misli in ideje, ki jih nikoli ni mogla deliti z drugimi, vse stvari, ki jih je hotela povedati očetu, materi, lastniku ali komu drugemu. Vedel sem, da je imela ta ženska v sebi več sto tisoč takšnih misli in jim je še naprej dajala energijo. Ta neizražena energija se je spojila z milijoni misli, zamrznjenih v njenem umu in je vplivala na njeno psiho, ustvarjalne zmožnosti in razumevanje.

Čutil sem energijo vseh teh starih misli in idej, ki so prihajale iz njene glave in udarjale ob mojo roko. To sem občutil kot milijone nebolečih zbodljajev z iglo in ti so predstavljali vse misli, ki jih nikoli ni izrazila. Po nekaj minutah je tok neharmonične, kaotične energije ponehal in njene zamrznjene misli so bile odstranjene. Naravni tok je bil vzpostavljen.

Potem me je Duh usmeril naprej in dal sem svojo levo roko nad njeno grlo. Še enkrat sem z zaupanjem v Duha natančno vedel, kaj moram narediti. Vprašal sem jo: »Kolikokrat v prejšnjih življenjih so vas ubili, ker ste govorili resnico?« Odgovorila je: »Sedemkrat.« Energija vseh tistih življenj je bila še vedno ujeta v njenem jeziku, grlu, čeljusti, v njenem vratu in ušesih in je predstavljala njene težave z govorjenjem svoje resnice in s tem, da bi bila to, kdo je. Kot Duh se je odločila, da še enkrat pride nazaj in poskuša razumeti, kaj je ustvarjala okrog teh težav. Da bi še bolj pospešila svojo izkušnjo razumevanja, je izbrala, da se bo rodila kot ženska in v družbo, ki ni spoštovala žensk in otrok. Doma je ustvarila situacijo, v kateri zanjo ni bilo varno govoriti svoje resnice, kar je še bolj intenziviralo njeno lekcijo.

Kot z energijo ujeto v čelnem področju, sem tudi zdaj lahko čutil staro energijo, ki se je sproščala iz njene grlene čakre in je tekla v mojo roko. Vprašal sem jo: »V kolikih življenjih so vas ubili, ker ste pomagali drugim?« Odvrnila je: »V devetih.«

Ko je to naredila, je naslednji val energije zadel ob mojo roko in spoznal sem, kolikšna količina energije je bila še vedno prisotna v njenem vratu, zgornjem delu hrbta in v njenih ramenih. Energetsko je bila odrezana s črto preko grlenega področja. Varna v svojem telesu je bila le od vratu navzgor, zaradi česar je bilo praktično nemogoče, da bi bila prisotna in prizemljena. Energija v nobenem primeru ni mogla prečkati tiste črte. To se je pojavilo zaradi tega, ker se v tolikih življenjih ni mogla izražati in so jo ubili zaradi njenih misli in ker je govorila svojo resnico. Kaotična energija se je sproščala v mojo roko pet minut. Potem sem roko premaknil nad njeno srce. Vodil sem jo, da je sprostila vse trenutke, ko je bila prizadeta v imenu ljubezni in vse načine, ko se ni brezpogojno ljubila same sebe. Nekaj energije je prihajalo ven, a veliko manj kot prej. Takrat sem spoznal, da je srce ponavadi najbolj osrediščena in uravnotežena čakra, zaradi poudarka, ki ga religije, še posebej krščanstvo, dajejo na ljubeče srce. Potem sem premaknil roko nad njen solarni plexus/sončni pletež in ji dejal, naj sprosti v mojo roko vse ljudi, ki jo hočejo nadzorovati. Prav tako sem ji dejal, naj sprosti vse trenutke, ko zanj ni bilo varno zavzeti svoje moči ali vse trenutke, ko je zavzela svojo moč in se je nekaj slabega zgodilo. Sprostila je vse popačenosti glede moči in kontrole in vsakršno povezavo, ki jo je imela s kom.

Ko je bila moja roka nad njenim sončnim pletežem, sem ji naročil, naj v svojem umu ponavlja: »Prevzemam nadzor nad svojim telesom. Prevzemam nadzor nad svojim življenjem.«

Ko je to storila, sem občutil vrvi lepljive energije, ki so prihajale iz njene tretje čakre. Način, na katerega je bila povezana s svojim očetom in svojim lastnikom je bil kot lovke hobotnice, ki so jo nadzorovale. Njune misli in ideje, ki so bile prav tako vrvi energije, so vplivale na njeno fizično telo, črpale in jemale so njeno življenjsko energijo. Oba sva čutila to energijo, ko se je sproščala iz njenega trebuha v mojo roko. Trajalo je približno pet minut, da so se vse te dinamike sprostile in uravnotežile.

Duh mi je potem naročil, naj položim roko nad njen spodnji del trebuha in rečem: »Morate biti, kdor ste, ne kar govori družba, ali kar pravi vaš oče, mati ali lastnik, da morate biti. Noben izmed nas ne more biti tak, kot nam drugi govorijo, da naj smo.

Morate biti, kdor resnično ste. Sprostite vse projekcije, pričakovanja in presojanja, ki jih je kdorkoli kdaj položil na vas in vse načine, na katere ste sklepali kompromise, da bi se prilagodili, da bi bili všeč drugim ali da bi vas drugi imeli radi. Ko to storite, bi rad da ponavljate v svojem umu: «Sem ženska in imam moč ženskosti.»

Ko je to mentalno ponavljala, sem lahko čutil energijo, kako se sprošča iz njenega trebuha. Kmalu se je premaknila v prostor ravnotežja, njena ženska in moška energija sta postali eno. Lahko je bila, karkoli je morala biti. Zdaj je imela ravnotežje in je lahko sprejemala različne odločitve. Potem mi je Duh rekel, naj roko premaknem deset centimetrov nižje, nad korensko čakro in rečem: »Želim, da potisnete v mojo roko vsako misel, občutek ali čustvo, ki ga je kdo kdaj projiciral na vas, v vas ali skozi vas.« Ko je energijo potisnila ven, sem občutil ideje, občutke in misli, kot tudi čustva prezira, bolečine, jeze, krivde, sovraštva in sramu njenega nekdanjega lastnika, kako tečejo v mojo roko. Osvobodila je vsa različna čustva, ki sta jih oba občutila, ko jo je lastnik spolno zlorabljal. Medtem, ko je bilo zlahka razumljivo, zakaj je bila njena korenska čakra popolnoma zmaličena, je bilo presenetljivo to odkritje, da je energetika, ki jo je pobrala med spolnimi dejanji z lastnikom, prav tako zmaličila njene ostale čakre. Potem sem jo vprašal: »Kolikšen del vas je manjkal?« Na moje presenečenje je rekla: »Ves.« Očitno je, ko je bila majhna deklica in so jo prodali, energetsko dejala: »Nočem biti tukaj.« in velik del njenega duha se je ločil, izstopil iz telesa in jo je le opazoval. Le tako se je lahko spopadala s čustveno, mentalno in fizično bolečino tega, kar se ji je dogajalo. V njenem telesu je bil prisoten le še majhen del nje. Vprašal sem jo, kaj bi se zgodilo, če bi privedla ta manjkajoč del nazaj in odvrnila je: »Bila bi razsvetljena. Bila bi svobodna, polna življenja in ljubezni.«

Ganjen ob njenem odgovoru sem ji dejal, da je zdaj čas, da privedeva ta manjkajoči del nje nazaj skozi vrh glave, medtem ko nadalje potiska vso staro energijo ven skozi svojo korensko čakro. Rekel sem: »Vi potiskajte energijo in jaz jo bom povlekel.« Ko je to storila, sem čutil staro energijo, kako odteka v moje iztegnjene prste. Čutil sem lahko tudi lahkoto njenega duha, ko je vstopil nazaj v njeno telo skozi temensko čakro in potoval navzdol po hrbtenici. Popolnoma se je spojila s tem, kdo je bila, s tem ko je privedla vso sebe nazaj v svoje telo. Zavzela je svojo moč in njeno telo je bilo spet pod njenim nadzorom, mogoče prvič v njenem življenju. To je bilo prvič, ko je lahko resnično čutila sama sebe. Zdaj je bilo zanjo varno doživljati svojo moč in

biti, kdo in kaj je resnično bila. Njeno telo je bilo zdaj njen sveti prostor, s katerim je lahko delala, kakor je želela.

Iskanje duše

Leta 1995 sem učil devetdnevni trening za izvajalce na Long Islandu v New Yorku. Delal sem z nekaj moškimi, ki so imeli podobne travmatične podzavestne spomine in sanje, da so del projekta Montauk, ki se je razvil iz eksperimenta Filadelfija. V projektu Montauk so uporabljali različne metode kontrole uma in eksperimentirali s spreminjanjem časa in prostora. Takšne vrste zgodb sem slišal vedno znova in vedno se dotaknejo ljudi tam, kjer ti ljudje nimajo predsodkov. Michael Ash je bil najstnik, ki je živel na Long Islandu in je pogosto sanjal o tem, da je bil neprostoovoljno vključen v projekt. Veliko let je preživel v programu Montauk, preden je izstopil. Med treningom je Michael pripeljal še tri druge moške, ki so bili prav tako vključeni v program. Kot prostovoljci so mi dovolili, da sem delal z njimi pred udeleženci treninga in odkril sem, da so bila njihova elektro-magnetna polja zelo zmaličena in da so bila njihova čustvena telesa ločena od njihovih fizičnih teles. Eden izmed prostovoljcev je imel močne naravne psihične sposobnosti. Prisoten je bil velikokrat, ko so bili računalniki, antene, transformatorji, generatorji in druge naprave v Montauku v polnem teku. Sedel je v stolu, ki se imenuje Montauk Stol, in ko so njegove primarne energije in sposobnosti pojačali z aparati, je odprl portal v drug čas in prostor, bodisi v preteklost ali v prihodnost. Drugi agenti so se potem lahko gibali skozi te portale in opravljali naloge, ki so jih imeli.

Ko se delal s tem moškim, sem čutil prisotnost ogromne količine energije, veliko več kot je en človek sposoben ustvariti. Ta nenormalna energija je nastala, ko je sedel na Stolu in so njegovo spolno energijo elektronsko ojačali in jo premaknili po njegovi hrbtenici navzgor v njegove možgane. Ko se je ta energija aktivirala v njegovih možganih, mu je to omogočilo, da je odprl časovni portal. Rekel je, da je potrebno biti osredotočen in pustiti energiji teči skozi svoje telo in je ne zbirati, kot npr. v spolnem središču. Povedal mi je, da je vedno čutil, da nima kontrole in je vse doživljal, kot da bi bil pod vplivom drog in kot da bi bili njegovi možgani široko odprti. Njegovo terapijo

sva zaključila tako, da sva ga povezala z njegovim Višjim Jazom, kar je pri njem vzpostavilo energetska ravnotežje.

Potem sem delal s tridesetletnim moškim, ki je šele pred kratkim odkril meglene spomine svoje vpletenosti v projekt Montauk. Čutil je, da veliko časa v njegovem življenju manjka in hotel je vedeti, kaj se je zgodilo. Zaradi svoje izgube spomina se je počutil razdrobljen, ločen, brez upanja, depresiven in nemočen. V spremenjenem stanju zavesti je njegov podzavestni um obnovil njegov prvi spomin ugrabitve v trinajstem letu, ko se je ustavil in hotel pogledati v staro kolibo, mimo katere se je peljal s kolesom v bližini Montauka. Vrata so bila odklenjena, zato je vstopil, da bi malo raziskoval. Ko je vstopil, je postal paraliziran. Nezemljani so ga peljali navzdol v dvigalu, ki je bilo skrito v tleh kolibe.

Po dolgem spustu so izstopili in hodili po sterilnem hodniku, ki je bil podoben tistim v bolnišnicah. Vstopil je v sobo, kjer so ga zvezali na stol, pripeli na aparat in začeli skozenj spuščati električno energijo, ki so jo pojačevali vsakič, ko je tok obkrožil telo. Med tem dvajsetminutnim procesom so ga obdali s stroboskopskimi lučmi in zvoki, ki so odprli prehod v njegov podzavestni um, tako da so ga lahko programirali.

Ko so ga odvezali s Stola, so ga peljali na balkon, s katerega je imel pogled na okroglo sobo. Na balkonu je bil moški. Fantu je poslal programiran signal, naj ubije moškega, ki je stal v sobi pod njim. Mlad fant je fokusiral svojo življenjsko energijo in jo v obliki žarkov projiciral s svojimi očmi ter ubil moškega spodaj. Vse skupaj se mu je zdelo zelo naravno in lahko. Potem so mu rekli: »Priden fant, priden.« Fant se je prebudil zraven svojega kolesa brez kakršnegakoli spomina o tem, kaj se mu je pravkar zgodilo.

Po dvajsetih letih, med najino terapijo, se je ta moški spomnil vseh podrobnosti svoje mladostniške izkušnje. Pomagal sem mu, da se je osvobodil teh morečih spominov. Ko sem uravnotežal njegov živčni sistem in združil njegovo čustveno telo s fizičnim, sem lahko izkusil, kako se občuti tisti ojačan tok, ko steče skozi telo. V okviru projekta so spolno/ustvarjalni tok energije v fantu ojačali in nao testirali v okrogli sobi. V testu so hoteli videti, ali bi tok fantove spolne energije, povezan z zelo fokusirano in močno programirano mislijo (ubiti), dejansko vodil do fizičnega rezultata.

Odkrila sva, da se ne more spomniti številnih priložnosti, ko so ga ugrabili, izrabili, stimulirali ali z njim eksperimentirali, ker so te spomine premeteno skrili v živčnih

predelih njegovih možganov in jih shranili za njegove najhujše strahove. Osebe v projektu je vedelo, da bo to najboljši prostor za prikritje takšnih spominov, ker je tako malo število ljudi pripravljenih pogledati svoje strahove in še manj se jih je sposobnih teh strahov osvoboditi. To je skoraj zagotovo pomenilo, da bodo ti spomini tega človeka ostali prikriti pod drugimi plastmi v najglobljih kotičkih njegovih možganov. Soočanje in spopadanje s svojimi največjimi strahovi na blag in jasen način je pomemben del vsake osebne terapije ZSD.

Končal sem delo z njim in ob odhodu je bilo njegovo razumevanje svoje preteklosti globlje. V nadaljnji diskusiji je skupina želela boljše razumevanje in doživetje toka spolno/ustvarjalne energije, s katerim so eksperimentirali na mladem fantu. Prosili so me, če lahko prikličem tisto vibracijo, da bi jo lahko izkusili. To ni nenavadna prošnja. Kot empat sem bil zmožen začutiti to vibracijo, ko jo je moj klient doživljal med terapijo. Tudi sam sem bil začuden nad to vibracijo. Tok kreacije in tok destrukcije sta pravzaprav ista vibracija, ki ju posameznik spreminja preprosto z namero. Na določenem nivoju je to očitno, saj sta v vsakem trenutku spreminjanja možni obe dvojnosti.

Ležal sem na masažni mizi. Moj pomočnik mi je pomagal preiti v spremenjeno stanje zavesti in premaknil sem se v čas, ko je bil fant na Montauk Stolu, pred izkušnjo na balkonu. Slišal in čutil sem vse, kar se je fantu zgodilo, ko je bil privezan na Stol. Stol je stal v mali, slabo osvetljeni, podzemni sobi s svetlečimi kovinskimi stenami in tlemi ter s svetlečim modrim stropom. Stol je bil tak kot stol pri zobozdravniku, s trakovi za zapestja, roke, gležnje, noge in prsni koš ter nekakšno napravo, ki je pokrivala mednožje. Na temenih je imel naprave, podobne elektrodom in druge naprave, ki so pritiskale na njegove veke. Vsi prsti in dlani so bili priključeni na žice, da bi tako prevajali energijo. Znova sem ustvaril občutke in situacije, ki jih je moj klient doživel kot mlad trinajstleten fant, kar me je potegnilo v izkušnjo. Medtem, ko so bile glasba in luči prižgane, da bi zamotile čutne dražljaje, ki vstopajo v levo možgansko polovico, so fanta rahlo omamili in nato spolno stimulirali.

Stol se je pričel vrteti v obratni smeri urinih kazalcev, ko je elektrika utripajoče tekla v določene točke telesa in možganov. Vsak utrip sem občutil kot razločen orgazem, a to se je kmalu spremenilo v nepretrgan val. Ko so se orgazmi združevali, je hrbtenica postala vod, ki je omogočil energiji, da je vzpodbudila možgane. Ko sem ta val začutil,

sem mu pustil, da je krožil skozi moje telo. Z vsakim krogom te orgazmične kundalini je intenziteta energije naraščala, dokler se nivo energije v mojem telesu ni petdesetkratno povečal. Kundalini je hindujski izraz za življenjsko energijo, ki se nahaja v korenski čakri. Ta fizični tok je najmočnejša ustvarjalna energija, kar jih lahko doživimo.

Starodavne mistične šole, še posebej visoke tantrične sekte so se tega zavedale. Vedeli so, da se s širjenjem v ta predel vtisnejo ekstatična doživetja, z izvajanjem fizičnih vaj ali s halucinogenimi tehnikami ali snovmi (kot npr. s pranajamo ali gobami psilocybin), kar povzroča čutno obogatene izkušnje, čutno blaženost in zaznavne užitke. Ko se to zgodi, živčni sistem prevzame preostali del telesa in vsako dejanje postane orgazmična izkušnja. Dostopanje v ta predel gravitacijsko in linearno vesolje transcendirata, kar omogoča zavedajočemu človeku potovanje v času.

Obratno lahko peto možgansko stanje dosežemo tudi s senzorno deprivacijo, socialno izolacijo, psihološkim stresom, velikim šokom ali z obrednimi taktikami terorja.

S prihodom elektronske tehnologije, ki so jo uporabljali v projektu Montauk, so pri ugrabljenih zlahka povzročili to stanje in jih izrabili v multidimenzionalnih sferah, kot npr. za potovanje v času in prostoru (bi-lokacijo). Ko sem se potopil v to stanje, je to sprožilo delovanje predela na dnu mojih možganov in energija se je pognala v mojo žlezo češariko (epifizo). Nemudoma sem se počutil, kot da sem v ogromnem zatemnjenem kinu, kjer gledam milijardo svetlečih zvezd, ki so bile poravnane razporejene v kvadratno mrežo in so predstavljale milijardo časovnih črt. Nato me je potegnilo v svetel tunel in pričel sem potovati z veliko hitrostjo.

V celoti sem izgubil občutek za resničnost, dokler nisem prispel v drugačen prostor in čas. Znašel sem se v preteklosti na križanju in strmel navzgor v Jezusa na križu. Prizorišče križanja je bilo eden izmed najgrozovitejših krajev, kar si jih lahko zamislite, zapuščen in poln žalosti ter bolečine.

Šel sem še dalje v preteklost in spet sem bil z Jezusom, v puščavi ter bil priča dogajanju, ki je bilo zelo podobno indijanskemu Vision Questu (iskanju duhovnega videnja). Imel je šestindvajset let in bil je tik pred začetkom svojega življenjskega poslanstva. Imel sem privilegij občutiti njegovo bistvo v čisti obliki. Razumel sem, kako je lahko njegova vibracija delovala kot uglaševalne vilice, vzgled za vse nas. Moji občutki so mi govorili, da so to čisto vibracijo popačila dožemanja, razlage, pričakovanja in predsodki vseh tistih, ki so imeli svoje ideje o tem, kakšen naj bi Jezus

bil. Mislim, da so nas takšni občutki zaradi spremenjenega spomina izvirne Kristusove vibracije, skupaj z našim hrepenenjem po njegovi vrnitvi, privedli do napačnega razlaganja Kristusovega resničnega bistva,. To je verjetno omogočilo vzpone in padce številnih mogočnih diktatorjev v zgodovini, ki so trdili, da so odrešitelji svojih ljudi. Popolnost, ki sem jo lahko empatično občutil v tistem trenutku, je težko opisati. Čutil sem njegovo brezpogojno sočutje, brezpogojno ljubezen, popolno odsotnost predsodkov, ponižnost in vseprežemajočo blagost. Ta je od njega tekla kot sladka voda iz čudovitega studenca v zapuščenem kraju. Prvič sem v celoti razumel, da je ključ do Kristusovega brezmejnega sočutja do drugih njegova povezava z Virom in brezpogojna ljubezen, ki jo je čutil do sebe. Kristus je bil čudovito blago bitje, stanje bitja, ki smo ga enkrat na poti pričeli napačno povezovati le z ženskim. Pravzaprav je bila Kristusova vibracija odsev tega, kaj pomeni biti resnično moški.

Pridobil sem tudi globlje razumevanje prehoda, po katerem se je Kristus vrnil k Viru, ko je zapustil svoje telo v trenutku svoje smrti. Simbolično ga predstavlja križ v krogu, kar odgovarja gibanju, ki ga je Kristus naredil v svojih zadnjih trenutkih, ko se je dobesedno odvrtničil iz svojega telesa, da bi se vrnil k Viru. Ta simbol je takrat zame postal zelo pomemben. To je simbol, ki ga delim s svojimi učenci, da bi ti lahko našli blago Kristusovo bitje v sebi. Podrobnosti o tej tehniki lahko najdete na koncu te knjige, pod podnaslovom »Dih žive svetlobe« (poglavje sto).

Ko sem se z odporom vrnil v sedanji čas, se vsedel in pogledal v pričakujoče obraze učencev, sem v sebi še vedno čutil Kristusovo vibracijo. Dovolil sem, da je stekla iz mene, da so jo lahko občutili tudi moji učenci. Ko je vsak učenec v sobi občutil Kristusovo vibracijo, so to sami lahko delili z drugimi. »Tak,« sem jim rekel, »je občutek brezpogojnega sočutja.«

Trinajsto poglavje

Moč duše

Jeseni leta 1995 so me povabili na štiridnevno srečanje v Jekyll Island v Georgiji, skupaj z drugimi čudovitimi učitelji. To je bila prva konferenca Spominjanja Sončnega Srca. V pogovoru pol leta pred tem je moj stric Drunvalo (Dru) Melchizedeck izrazil zaskrbljenost. Tudi sam je bil učitelj, ki se je predstavil na konferenci. Menil je, da ker bo na voljo toliko informacij, bi lahko to preobremenilo katere izmed udeležencev ter mogoče tudi učiteljev. Skrbelo ga je, da bodo mogoče vsi pred izzivom obdržati čustveno ravnotežje. Na podlagi svojega znanja o energetiki sem privolil, da bom tisti vikend ohranjal energijo v ravnotežju.

Drugi dan sem ves navdušen, ker bom lahko svoje znanje delil s temi nadarjenimi učitelji, dobil specifična navodila svojega Višjega Jaza. :«V sebe moraš poklicati vso negativno energijo sveta.» Predlog se je zdel nor in spraševal sem se, kaj naj bi bil namen takšnega prikaza.

Moj notranji glas je ponovil, da moram vpoklicati vsak vidik stvarstva v sebe in če se imam resnično rad, me ne bo moglo nič prizadeti. Spoznal sem, da so negativne kreacije preprosto le energija in da mi ni potrebno skrbeti zaradi ničesar zunaj mene. Edino, kar me je moralo skrbeti, je bil moj notranji strah ali karkoli, česar pri sebi nisem imel resnično rad. Glas je nadaljeval:«...in vso to energijo moraš poklicati vase, medtem ko boš na odru pred celo skupino.» Ker me je skrbelo, da občinstvo in drugi učitelji ne bodo razumeli, kaj bom naredil, sem vprašal:« Zakaj moram to storiti? Bo kdo razumel? Ali moram to narediti?» Duh je odgovoril:« Četudi ne bodo razumeli, zakaj to delaš, je to tisto, kar si prišel na Zemljo učiti.»

Ko se je konferenca nadaljevala, sem postajal vedno bolj zaskrbljen. Vse kar sem hotel, je bilo, da bi me imeli ti novi in cenjeni prijatelji radi v prihodnosti, katero sem mislil, da bom ustvaril. Zdaj pa naj bi naredil nekaj čudnega. Dva dolga dneva sem se boril s predlogom Duha, občasno poln strahu in trenutek zatem poln poguma. Spraševal sem se, kakšne bodo posledice in kaj si bodo ljudje mislili o meni. Lahko sem jih že vse slišal, kako govorijo: »On je preveč čuden.« Na koncu sem se opomnil, kao močno

zaupam svojemu Višjemu Jazu, tihemu glasu v sebi, ki mi je nudil toliko modrosti in vodstva v preteklosti. Na koncu sem se uklonil svojemu notranjemu glasu.

Četrti, zadnji dan konference sem bil spet na vrsti za svoj govor. Pripel sem si mikrofona, stopil na oder, se prizemljal, nekajkrat globoko vdihnil in pogledal 350 ljudi v občinstvu. Bil sem tik pred tem, da spremenim svoje življenje. Začel sem z diskusijo o Zdravljenju Srca&Duše in vse se je zdelo precej normalno. Potem sem prikazal tehnike za zdravljenje živali z delom na psu, ki je pripadal enemu izmed članov osebja na konferenci. Vse je še vedno dobro potekalo. Potem sem spoznal, da sem porabil skoraj ves svoj čas, ki mi je bil dodeljen. Odlagal sem nalogo Duha do zadnjega trenutka, skušal sem preložiti neizogibno.

Kakor hitro sem prejel opomin predsednika odra »deset minut do konca«, sem vedel, zdaj ali nikoli. Ozemljal sem se in osredotočil, naredil nekaj globokih vdihov in se imel rad. Pogledal sem občinstvo, ki ni nič slutilo in začel. Glasno sem rekel: » Zdaj bom v sebe priklical vso negativnost tega planeta.« Čutil sem, kako se soba spreminja. Številni so se premaknili na svojih sedežih, s pogledi začudenja na obrazih. Bil sem tako prestrašen, a vedel sem, da moram nadaljevati pred vsemi temi ljudmi. Tresoč se, sem nadaljeval: »Vase kličem sovraštvo. Vase kličem vojno. Vase kličem zlo. Vase kličem bolezen. Vase kličem žalost. Vase kličem bolečino. Vase kličem moč in kontrolo. Vase kličem trpljenje. Vase kličem raka. Vase kličem vse odvisnosti od drog. Vase kličem Satana. Vase kličem ves strah in smrt.« Besede so kričale v mojem umu, a komaj sem slišal, kar sem izgovarjal. Vse kar sem vedel, je bilo, da sem storil, kar je Duh zahteval od mene. V sobi je nastala takšna tišina, da bi lahko slišal iglo pasti na tla. Šokirani obrazi občinstva so strmeli vame, čakajoč na to, da bi videli, ali bom implodiral, eksplodiral ali umrl.

Ko sem opazoval občinstvo, kako me opazuje, sem občutil različne pasove energije, kako se stekajo vame. Šele kasneje sem spoznal, da ti energijski pasovi niso prihajali iz zunanosti sobe, temveč iz notranosti sobe!

Energija je prihajala od občinstva, ko so udeleženci sprostili vso negativno energijo, ki so jo zadrževali v svojih telesih. Ker sem fizično priklical to energijo vase s sočutjem, je skupina nezavedno z lahkoto sprostil te energije. Ker sem sam ostal v prostoru nepresojanja in sem sem imel rad, so se negativne vibracije pozdravile, ustvarile premik, tišino v sobi.

Ko sem končal, je moj notranji glas dejal: »Ko si se imel rad, so vse različne dvojnosti postale energija in so stekle skozi tebe. Nič iz zunanosti te ne more prizadeti, če se imaš brezpogojno rad.« Nihče ni ploskal, ko sem zapustil oder. Počutil sem se ponižan in zavržen. Tesnoba je zagrabila moje srce in stisnila. Sem pravkar storil največjo napako v svojem življenju? Vedel sem, da sem bil zvest svojemu srcu. Duh me je uporabil kot orodje, saj sem se prostovoljno javil, da bom vse, kar sem lahko. Napotil sem se proti ozadju predavalnice, počutil sem se osamljen, izoliran in presojan. Bolj kot kadarkoli prej sem moral iti v tišino samega sebe. Sedel sem v ozadju predavalnice, oči so mi polnile solze. Vedel sem, da so bili vsi zmedeni glede tega, kar sem pravkar dokončal. Nikoli prej nisem slišal za koga, ki bi naredil, kar sem pravkar storil jaz. Tiho sem sedel v ozadju in spoznal, da so bili valovi bolečine, gorja, strahu in žalosti, ki sem jih občutil, ko sem stal na odru, pravzaprav bolečina in obup občinstva. Občutil sem globoko sočutje.

Predsodki in kritike o tem, kar sem naredil, so me spremljali naslednji dve leti. Veliko ljudi, katerim sem se prej počutil blizu, ni razumelo. Odmaknili so se in šli po svoje. Tudi če bi vedel, da bo ta en prikaz lahko imel takšen učinek spremembe na moje življenje, bi tudi sedaj ponovno to naredil. S tem, ko sem sledil navodilom Duha, sem pridobil jasnejše razumevanje izkušnje osredotočenja v brezpogojni ljubezni do sebe. Ko uravnotežimo vse svoje strahove, negativnost nima nobene moči. Popolno sočutje in odprtost za te energije nam omogočita, da jih spremenimo in postavimo v ravnotežje. Na tak način pomagamo zdraviti celotno zavest.

Obstaja zanimiva moja slika, v trenutku na odru, ko sem postal eno z vso energijo. Natisnil sem jo kot razglednico in razdelil tisoče kopij na svojih delavnicah. Na sliki sem, oblečen v svojo belo srajco in temne hlače, ovit v oranžne in rumene plamene. Nad plameni za menoj in okrog mene je trinajst senčnih podob. To, da je zgledalo, kot da stojim v plamenih pekla, me ni motilo, so pa me motile tiste senčne podobe.

Preteklo je eno leto, preden sem razumel, da so bile senčne podobe moji različni vidiki. Ko sem pričel vse imeti rad, me je mojih trinajst delov, ki so bili prej ujeti v drugih realnostih, vibracijah in dimenzijah, prepoznalo in pričeli so se integrirati. Postal sem inter-dimenzionalni prehod, vrzel za celoten čas. Ko so se ti deli integrirali, sem jih v naslednjem letu videl v ogledalu, kako so naloženi en za drugim za mano. Po zadnji integraciji je moja chi ali pranična energija postala neonsko električno-modra, pogosto

vijolična. Med tem procesom se je kakih trideset centimetrov nad mojo glavo pojavil svetniški sij in še drugi svetniški sij nad tem. Skupaj so se pojavili trije svetniški siji in ustvarili holografski učinek stopnic – prehod, skozi katerega so drugi lahko vstopali ali izstopali.

Od sredine devetdesetih let, pogosto lucidno sanjam dve do pet ur vsako noč, začnem pa s priklicom vseh energij planeta vase. Ta tehnika pomaga uravnotežati zavest. Zdaj se udobno počutim ob teh vibracijah in se učim sočutja do vsega stvarstva.

Štirinajsto poglavje

Premik v trenutek

Kmalu po konferenci Sončno Srce leta 1995 sem šel na Irsko. Moje empatične zmožnosti so se povečale do točke, ko sem bil preobremenjen s čutnimi informacijami. Slišal sem lahko vse. Slišal sem misli in čutil občutke svoje družine, prijateljev, sodelavcev in celo tujcev. Bil sem preplavljen s kaotičnimi informacijami, ki so se nalagale v moje telo; moj živčni sistem se je rušil.

Potem je moj Višji Jaz predlagal: »Premakni se v center svojega uma, v svojo žlezo češariko (epifizo). Pojdi tja zdaj.« Čeprav nisem bil prepričan, kako naj to storim, sem zaupal Duhu in premaknil svojo točko fokusa v češariko. Takoj, ko sem se osredotočil v češariki, je vse postalo tiho. Še vedno sem lahko čutil, kaj ljudje mislijo in čutijo, a to ni več vplivalo na moje fizično telo ali živčni sistem na enak način. Takoj po premiku v češariko sem se nehal zapletati z ljudmi, s katerimi sem bil energetsko povezan. Nisem več privlačil energije na star način in prisotnost energije nekoga drugega je nehala intenzivirati moje lastne strahove in težave. Pridobil sem večjo jasnost in razumevanje o tem, kar sem ustvarjal v svojem življenju. Kot rezultat tega sta moje energijsko polje in vibracija postala lažja, finejša in čistejša, kar mi je dovoljevalo biti bolj prisoten v svojem telesu. Osredotočenje v češariki nas istočasno poveže z vsemi čakrami, meridijani in akupunkturnimi točkami. To nam omogoča, da čutimo vse s celotnim telesom in nam omogoča dostop do vseh 366 čutov.

Ko so se moji čuti razširili, sem spoznal, koliko jih uporabljamo, ko nenehno primerjamo svoje izkušnje. Večina nas rabi svoje čute in čustva, da presojamo vse, kar se nam zgodi: vse, kar vidimo, čutimo, slišimo, vohamo ali okušamo. Ko npr. jemo čokolado, jo pogosto primerjamo z najboljšo čokolado, kar smo jo kdaj jedli. Kaj če bi tako intenzivno bivali v trenutku, da bi bilo, ko bi jedli čokolado, kot da jo jemo prvič?

Ko se oklepamo pozitivnih ali negativnih čustev ali spominov iz preteklosti, le-ti popačijo kakovost zdajšnjega trenutka. Medtem, ko je oseba morda opravila veliko delo uravnotežanja negativnih misli in občutkov, le redki upoštevajo omejujoče vplive oklepanja pozitivnih misli in izkušenj. Če se oklepamo preteklih počitnic z družino, in

se tega časa spominjamo kot najsrečnejšega, ne moremo v celoti uživati trenutnih počitnic, ker se počutimo, kot da nam nekaj manjka. Tisto, česar se oklepamo, pozitivno ali negativno, popači naš trenutek, našo realnost in naše čutne zaznave; izpodrine, kar v tistem trenutku doživljamo.

Včasih se prepričanja in nagnjenosti prenesejo na nas iz naše družine in lahko omejujejo naš pristni razvoj. Če so nas vzgajali v duhu določenih verskih ali kulturnih prepričanj, se le-teh lahko še vedno držimo, a brez strasti, ker niso prava za nas. Še bolj pomembno je to, da so naši starši na nas energetsko prenesli karmične lekcije in programe, ko smo bili v materini maternici. Ta energetika je del naše DNK in jo ojačujeta družina in kultura, ter nas tako zadržujeta izven trenutka. To energetiko vsebujejo tekočine v naših telesih, še posebej tekočine v naši hrbtenici in možganih.

Med terapijo ZSD sprostim energijo, ki zadržuje mojega klienta izven trenutka. Sprostim vzorce, ki so bili podedovani od matere, babice, prababice, vse nazaj v neskončnost ter sprostim vse omejujoče misli in občutke, ki so bili podedovani po ženski liniji. Nato sprostim omejujočo energijo, podedovano po očetu, dedu, pradedu ter sprostim vso energijo, podedovano po moški liniji.

Ko vprašam kliente, kolikokrat v preteklosti so bili materina mati, ali očetov oče, odgovorijo, da velikokrat. To pojasnjuje, zakaj so nekatere od naših družinskih dinamik tako zmedene. Eno izmed povratnih delovanj je to, da se večina ljudi vedno počuti odgovorna za vse, in ne glede na to, kaj naredijo, se jim to ne zdi dovolj. Sprostim vse te ujete vzorce, tako da naredim tehniko sprostitve hrbtne mozga. Pomembno je, da je hrbtne mozga čist, ker je le-ta kanal, po katerem se morata dvigati naš ustvarjalni tok in kundalini energija, da bi lahko zavzeli vse svojo moč. Energetsko povežem klientovo hrbtenico z njegovo glavo, tako da sprostim stagnirajočo energijo, ki je obtičala v vratu, v tekočinah v hrbtenici ter v tekočinah v možganih. Po tem uravnotežanju in čiščenju se energija z lahkoto premika navzgor po hrbtenici ter se poveže s češariko (epifizo), kar poveže čakre in nam omogoča v celoti bivati v trenutku.

V KRALJEVI SOBANI

Januarja 1997 sem bil v skupini, ki je potovala po Egiptu. Po plovbi do starodavnih krajev ob reki Nil smo obiskali piramide v Gizi. Ko smo prispeli v Kairo, mi je Višji Jaz

dejal, da moram, preden bom lahko dokončal svoje načrte glede ustanavljanja Mistične šole Horusovega Tretjega očesa, opraviti delo v Kraljevi sobani v Veliki piramidi. Moj notranji glas je dejal, da moram vstopiti v veliko sobano in poklicati energije kolektivne zavesti vase, podobno, kot sem to storil na konferenci Sončnega srca na Jekyll Islandu leta 1995.

Ko smo prispeli do Velike piramide, sem prehitel skupino in se začel vzpenjati po dolgem stopnišču proti Kraljevi sobani. Bil sem brez sape, ko sem prišel tja. Ogromna soba je bila prazna, razen velikega sarkofaga. Bos sem stopil v odprto, pravokotno kamnito krsto, ki mi je segala do polovice goleni. Številni moderni učenjaki mislijo, da ta kraj ni nikoli bil pokopališče, ampak kraj duhovne iniciacije in transformacije. Mogoče sem bil tik pred odkritjem resnice glede tega.

Stal sem v sarkofagu in uporabil vso svojo moč in energijo, da sem priklical vibracije kolektivne zavesti: sovraštvo, zlo, vojno, smrt, sprevrženost, pohabljenost, ljubezen, sočutje, prijaznost, lepoto – vse, kar je bilo kdajkoli ustvarjeno. Začuda nisem čutil ničesar; bil sem tih in umirjen. Vedel sem, da sem opravil test. Še vedno bi nekaj čutil, če bi v sebi še imel naboj kakršnegakoli pasu energije človeških stvaritev. Ker nisem čutil ničesar, sem vedel, da sem dosegel brezpogojno ljubezen do sebe in sočutje do vsega stvarstva. Bil sem blizu odgovora na vprašanje: smo ločeni ali smo eno?

Izkušnja v Kraljevi sobani je bil velik dogodek v mojem življenju. Bil sem usklajen z vso energijo. Zdaj je bil čas, da ustanovim Mistično šolo Horusovega Tretjega očesa. Učenja Mistične šole Horusovega Tretjega očesa združujejo mistično modrost desnega in levega očesa. Horusova učenja levega očesa so se osredotočala na razvoj miselne ostrine in jasnosti. Horusova učenja desnega očesa so se osredotočala na čiščenje čustvenih motenj, kar je učencem omogočalo, da so v celoti koristno uporabljali svoje strastne, čustvene in ustvarjalne moči. Rezultat združenih učenj, reflektiranih skozi učenja Tretjega očesa, je bil dosega Enotne Zavesti in življenje ravnotežja, jasnosti, radosti, ljubezni in sočutja.

Vedel sem, da bom od Duha prejel nove informacije in starodavne skrivnosti, zaradi uravnotežene vibracije, ki sem jo pravkar obvladal. Bil sem zelo vznemirjen.

Tisti večer sem iniciiral člane svoje skupine v novo vibracijo miru in sočutja, ki sem jo doživel v Kraljevi sobani. Vedel sem, da mi bo Duh odkril dodatne informacije o teh starodavnih skrivnostih, kot rezultat doživljanja te nove vibracije.

Odkrivanje starodavnih skrivnosti pri Wizard Wells

Chiro Sweet Medicine sem spoznal leta 1993, ko sem imel predavanje v Dallasu. Takoj sva se povezala. Mogoče sva se poznala v prejšnjem življenju. Bila je vplivna učiteljica v ameriški indijanski tradiciji, učila se je pri Mary Thunder, v veji Lakota učenja. Mary Thunder je znana borka za človekove pravice, plesalka Sonca, Starešinka Miru in učiteljica. Mary je bila že leta moja dobra prijateljica. Chira Sweet Medicine, njena učenka, je bila ena izmed redkih žensk, katerim je bilo dovoljeno imeti lastno ložo in je imela svoj center v Wizard Wells v Teksasu.

Chira mi je bila všeč, ker je bila upornica in je verjela, da se duhovno mojstrstvo lahko doseže z lahkoto in milino, namesto z bolečino in trpljenjem. Z mano je doživela močno terapijo ZSD in je trdno verjela v učinkovitost mojega dela.

Leta 1996 me je Chira povabila na svoj jesenski Vision Quest (iskanje duhovnega videnja), tradicijo v njeni loži, ki se je odvijala dvakrat na leto. Odločil sem se, da bom sodeloval, ker sem se ponovno soočal z večjimi življenjskimi spremembami in čutil sem, da je prav, da preživim nekaj časa v tišini z Duhom. V tradicionalnem Vision Questu (iskanju duhovnega videnja), se iskalci nekaj dni postijo sami v divjini in upajo, da jih bo obiskal Duh. Bilo je prvič v mojem življenju, da sem 24 ur preživel v samoti.

Chira me je poslala na en hrib za nekaj dni. Svoje stvari sem položil pod cedro in zbral nekaj skal ter z njimi postavil oltar. Kot žgalno daritev Duhu sem daroval tobak in žajbelj. Bil sem brez hrane in vode. Kmalu sem začel zemljo in drevesa dojemati drugače. Ko je padla noč, sem začutil še nekaj drugega: prisotnost medveda. Vem, da v Teksasu ni medvedov, toda še vedno sem bil gotov, da čutim energijo medveda. Medved je bil del mene, del moje duše. Pod čudovitim, zvezdnatim nebom sva se medved in jaz zlila v eno. Bil sem tih in poln čudovite, valujoče energije.

Nekaj ur pred zoro me je prišlo osebje Vision Questa pogledat in preverit, kako mi gre. Ko so me vprašali, kako sem, sem odvrnil, da sem eno z zemljo, eno z živalmi in eno z medvedom. Pokimali so in odšli. Ohranjal sem svoje tiho bdenje. Naslednji dan sem opazoval mravlje in ptice, drevesa in trave, se povezoval z vsem okoli sebe. Pričenjal sem spoznavati, da moram osvoboditi energije, ki so se nabirale v meni. Ta

moč se je v meni nabirala vse življenje. Razumel sem, da je bila to moja surova-moška-medvedja energija. To energijo sem moral spremeniti v svojo strast, spremeniti v enost z vsemi stvarmi. To spoznanje je označevalo novo smer v mojem življenju; začel sem iskati način, kako naj se povežem s svojim srcem, s svojo dušo in z enostjo.

Moje iskanje se je končalo naslednji dan. Pod drevesi bi lahko ostal za vedno. Spanec, hrana in voda niso imeli nobenega pomena zame. Navzdol po hribu sem odšel tih, srečen, umirjen in eno s svetom. Kmalu po koncu mojega Vision Questa, me je Chira prosila, naj dvajset starejših učencev v njeni loži učim ZSD. Chira je bila mnenja, da je vitalnega pomena, da se naučijo ZSD pristopa k Duhu, ker je vedela, da bodo postali vplivni učitelji. Učenci so prihajali iz vseh vetrov in so doživeli težke lekcije.

Medtem, ko je nekaj izmed njih več let okrevalo, se niti eden izmed njih ni bal življenja in vsak se je osebno odločil, da bo sodeloval in bo v celoti prisoten.

Chirina napoved se je uresničila, učenci so postali najboljša skupina, kar sem jih kdaj učil. Zvečer, po zadnjem dnevu učenja, je Chira povabila majhno skupino na večerjo in obred. Obred je bil za učence in še dva učitelja, ki sta Chiro prosila, da jima podeli njuni duhovni imeni, kar je svet dogodek v Lakota veji učenja. To bi bil primeren zaključek moje izkušnje v Wizard Wellsu in privolil sem ter ostal.

Duh me je ponovno presenetil. Ko smo se zbrali v dnevni sobi za obred imenovanja, sem sedel na Chirini desni ter tako izkazoval spoštovanje tistim, ki so prejeli imena. Obred je bil čudovit in ganljiv. Na koncu je Chira stopila pred mene in rekla: »Dragi prijatelj, ko sem med obredom prejela imena tistih, ki so me za to prosili, mi je Duh dal ime zate. Od tebe je odvisno ali ga boš sprejel ali ne.« Popolnoma presenečen sem instinktivno vedel, da je trenutek pravi. Prikimal sem in prejel ime Lightning Pole Star Warrior (Razsvetljujoč bojevnik Zvezde Severnice). Pri večerji po obredu me je Chira ponovno obdarila. Prislonila se k meni in mi tiho dejala:« Veš, ko potujem v druge dimenzije, uporabim Zvezdo Severnico kot izhod in vhod v ta svet.»

To je bil zadnji pogovor, ki sem ga imel s Chiro. Tri tedne kasneje, ko je sedela na kavču in čakala hčerko, da jo pelje po nakupih, je preminila.

Bil sem šokiran, ko sem slišal, da je Chira umrla. Družina me je prosila, če lahko takoj pridem v Wizard Wells in pomagam pri načrtovanju spominskega obreda. Chiro so v skupnosti imeli zelo radi in pričakovali so, da bo prišlo veliko ljudi. Ko sem prispel, so me prosili, da pridem v njeno dnevno sobo, ker se je jim je zdelo, da je bilo nekaj

narobe in pomagal naj bi to očistiti. Ko sem vstopil v dnevno sobo, sem čutil veliko kaotične energije. Očiten izvor sem takoj opazil. Vse njene govoreče palice so bile zbrane v enem kotu.

Govoreča palica se uporablja v obredu Lakota, govorcju prinaša spoštovanje; le tisti, ki drži palico, lahko govori. Govoreče palice so pobrale vibracije vsakega obreda, ki ga je Chira vodila, ali se ga udeležila in vse so govorile naenkrat! Predlagal sem, naj govoreče palice enakomerno razporedijo po sobi in družina jih je premaknila. V trenutku se je energetika sobe uravnotežila.

Pozneje istega dne mi je družinski član prinesel predmet, ki so ga odkrili v Chirini privatni sobi, blizu prostora, kjer so bile najprej zbrane govoreče palice. Ko so ta predmet odkrili, so pripravljali spominski oltar s svetimi stvarmi iz Chirine sobe. Ko so zbirali predmete za oltar, so po nesreči prevrnili košaro in ta predmet so našli zagoden pod njo. Ker je bilo s predmetom nekaj narobe, ga je družina prinesla k meni. Že ko sem se dotaknil zunanjega ovoja, sem vedel da je nekaj hudo narobe. Odvil sem predmet in odkril najbolj peklenski amulet, kar sem jih kdaj videl. Občutil se je kot čisto zlo, bistvo sovraštva. Izdelal ga je nekdo z obsežnim znanjem, in sicer iz Chirinih las in menstrualne krvi. Amulet je bil ovit z magičnimi pajčolani in negativnimi nameni. So govoreče palice hotele preusmeriti našo pozornost na to reč? Prisegel sem, da bom odkril in obračunal z energijo za amuletom, pa če bi bilo to zadnje, kar bom storil.

Duh je slišal mojo obljubo in me usmeril na pot odkrivanja. V nekaj dneh so mi moji klienti, ki sem jih sprejel, posredovali namige o izvoru te ubijajoče energije. Moj prvi klient je bil (v prejšnjem življenju) umorjen v nacističnem taborišču v Auschwitzu. Družina Charlesa Mansona je ubila dobrega prijatelja mojega drugega klienta. Moj tretji klient je imel slabo izkušnjo v Indiji s svetovno znanim gurujem, ki se je hranil s spolno energijo svojih privržencev. Vedel sem, da imam opraviti s kombinacijo moči, ritualov in spolnosti.

Duh je okrepil moje vpoglede, ko me je poklicala Chirina družina. Na njeni nočni omarici so našli nenavadne knjige, ki so vključevale dve knjigi Aleistera Crowleya, Knjigo štirih in Magija brez solz, kot tudi mračno knjigo s podrobnostmi o določenih tantrinih tehnikah. Te knjige so predstavljale učenja poti leve roke, o katerih nisem vedel nič. To je vodilo v moja raziskovanja nekaterih mističnih šol in v moj fokus na osem možganskih stanj.

Tehnike, naučene na poti

ZAVEST DENARJA

Sredi leta 1998 je Vanity Fair predstavil top lestvico stotih ljudi, odgovornih za kontrolo toka moči in denarja. Da bi dognal, kaj imam skupnega s temi posredniki moči, sem nekaj ur bral njihove življenjepise in se osredotočal na njihove fotografije. Spoznal sem, da imam malo, če sploh kaj, skupnega s kom izmed njih. V bistvu sem imel predsodke o tem, kako je večina izmed njih služila denar ter na ta način nadzirala narode ali podjetja, ki so jih vodili.

Odkril sem, da nisem bil energetsko uglasen s tem, kako se je večina bogastva zbirala v svetu. Vedel sem, da trdo delam, počel sem vse, kar se je zame izkazalo kot uspešno v preteklosti, a le malo mojega truda se mi je povrnilo. Postal mi je jasno, da če sem hotel ustvariti finančno obilje v svojem življenju, sem se moral uglasiti z zavestjo denarja in vsak dan sem pričel izvajati priključitev zavesti denarja. Prva stvar, ki sem jo opazil, je bila, da ima vibracija denarja svojo lastno vrtenje in da lahko vpliva na moje energetsko polje. Radoveden glede tega, sem pričel eksperimentirati, da bi videl, katera energija uravnateža vrtenje denarja. Na svoje presenečenje sem odkril, da je vibracija zavesti spolne energije tista, ki uravnateža vrtenje denarja. Sedaj dnevno priklicujem kolektivno zavest vseh vibracij stvarstva: zavest denarja, seksa, bolezni, vojne, smrti, miru, obilja in ljubezni. Biti moram usklajen in v ravnotežju z vsemi energetikami, ustvarjenimi na Zemlji, če hočem kar najbolje služiti kolektivni zavesti v teh časih sprememb.

LUCIDNO SANJANJE

Premikamo se v dimenzijo trenutne kreacije in se pripravljamo na pomembne spremembe v naši zavesti. Veliko priprav na te spremembe se dogaja v našem stanju sanjanja. Ko vadite lucidno sanjanje, delate v dimenziji trenutne kreacije. Bolj ko zavestno uporabljate proces sanjanja, bolj se začenjate zavedati svojih kreacij in

povečujete svoje ustvarjalne sposobnosti. Lucidno sanjanje je popolno za vadenje trenutne kreacije ter raziskovanje novih realnosti in dimenzij zavesti.

Lucidno sanjanje je ena izmed najpomembnejših tehnik, ki jih izvajam. Raziskovanje na Stanfordski univerzi kaže, da se lucidno sanjanje pojavi v REM stanju spanja (Rapid Eye Movement - naglo premikanje oči). Ker se večji del REM spanja odvija v drugem delu noči, so jutra najverjetneje najbolj ugoden čas za lucidno sanjanje.

Učim preprosto in učinkovito vajo za izboljšanje sposobnosti lucidnega sanjanja. V tej vaji boste odkrili, ali vam kakšni skriti programi ali ideje v vašem podzavestnem umu preprečujejo, da bi v življenju imeli, kar si želite. Ko boste izpopolnili svojo sposobnost lucidnega sanjanja in boste dobro razumeli podzavestne vzorce, ki vplivajo na vašo sposobnost ustvarjanja v tretji dimenziji, boste lahko naredili korak naprej in izkoristili lucidno sanjanje za raziskovanje drugih dimenzij in realnosti.

Pred začetkom vaje lucidnega sanjanja, si najprej zastavite vprašanje o svojem življenju. Vaše vprašanje se lahko nanaša na prav posebni odnos, duhovne cilje, vaše zdravje ali službo. Karkoli že je, zapišite ga. Naj bo preprosto in naj ima čim manj besed. Zapletena vprašanja bodo ustvarila zapletene sanje s preveč informacijami, da bi jih zmogli zlahka razumeti.

Ko boste izbrali preprosto vprašanje, nastavite svojo budilko pol ure prej, kot zjutraj običajno vstanete. Uporabite budilko z dremežem, ki se sproži vsakih 10 minut. Ko se alarm sproži, pritisnite gumb za dremež, se skoncentrirajte na svoje vprašanje in spet nazaj zaspate.

V sledečih sanjah vam bo vaš podzavestni um pokazal zgodbe, ki bodo predstavljale ideje ali programe, ki jih nosite v podzavesti in se nanašajo na vaše vprašanje. Te zgodbe vam bodo pomagale razumeti programe, ki vam preprečujejo, da bi dobili, kar si želite. Po desetih minutah se bo alarm spet sprožil. Na kratko si vtisnite v spomin, kaj ste sanjal, ponovite vprašanje in zaspate. Počnite to trideset minut.

Po tridesetih minutah posnemite ali zapišite informacije, ki ste jih prejeli, ko so še jasne v vašem umu. Ker se sanje lahko tako hitro izmuznejo, imejte magnetofon ali beležko pripravljeno zraven postelje. Ni vam treba zabeležiti celih sanj, le glavne ideje in podobe.

Bolj boste vadili lucidno sanjanje, lažje bo postajalo. Postavljajte isto vprašanje, dokler ne boste dobili jasnega, razumljivega odgovora in potem šele postavite naslednje

vprašanje. V roku dveh tednov bi morali odkriti in razumeti podzavestne programe, ki jih imate in se vmešavajo v vaše kreacije.

Eno izmed prvih vprašanj, ki sem ga raziskoval v lucidnem sanjanju je bilo: » Kako naj postanem dober zdravitelj in učitelj?« Z lucidnim sanjanjem sem odkril, da se je moj podzavestni um oklepal ideje, da bi kot uspešen zdravitelj izgubil svojo svobodo, ker bi privlačil pozornost. Ta informacija me je presenetila. Moja svoboda mi je zelo pomembna, a nisem si mislil, da bi se moja potreba po svobodi vmešala v moje služenje drugim. Moj podzavestni um je počel vse možno, da bi me odvrnil od tega, da bi bil popolnoma uspešen, ker ni hotel, da bi izgubil svobodo.

Ko sem se začel zavedati svojega podzavestnega programa, sem ga lahko spremenil. Zdaj razumem, kaj mi osebna svoboda pomeni in vem, da je varno postati priljubljen, brez da bi zaradi tega izgubil svojo svobodo.

Z raziskovanjem dimenzije lucidnega sanjanja sem se bil sposoben pričeti zavedati skritih, podzavestnih programov, ki so vplivali na moj uspeh.

Moje stanje sanjanja se mi zdi sedaj enako realno kot moje budno fizično stanje. Če ne razumem, kaj se dogaja v mojih sanjah ali le-te vsebujejo težave in konflikte, ponavljam enake sanje vedno znova, dokler jih ne razumem in dokler jih ne razrešim. Moje sanje postanejo zame resnične, ko se zavem, kaj mi odkrivajo. Če v svojih sanjah ustvarim popolnost s pomočjo razumevanja in reševanja kakšnih konfliktov, lahko ta uvid uporabim za kreacijo bolj uravnotežene in zdrave fizične realnosti zase. Najprej ustvarim in izkusim popolnost v svoji sanjski realnosti in potem poustvarim to popolnost v svoji fizični realnosti.

Lucidno sanjanje je učinkovita tehnika, ker nam pomaga razumeti naš podzavestni um. Z vadenjem lucidnega sanjanja bo naš podzavestni um v celoti podprl naš zavestni um pri ustvarjanju tistega, kar si želimo v svojem življenju. Mislim, da je naše stanje sanjanja naslednja dimenzija, saj v njem doživljamo trenutno kreacijo.

Z lucidnim sanjanjem lahko izpopolnimo bivanje v dimenziji trenutne kreacije in nato lahko to spretnost prenesemo v svoje tridimenzionalno življenje. Lucidno sanjanje je ena izmed napomembnejših vaj, kar jih lahko izvajamo – omogoča nam globlje razumevanje svojega življenja in našega veselja.

BES

Eden izmed mojih prijateljev, ki se je učil pri budističnem menihu, me je obiskal in pogovarjala sva se o spremembah, ki se dogajajo na Zemlji v tem času. Tik preden je odšel, mi je posredoval nekaj informacij, ki so potem spremenile moje življenje. Dejal je, da obstaja budistično prepričanje, da je to zadnje življenje, ko bodo menihi tukaj na Zemlji. Vprašal me je: » Ker bo to najbrž naše zadnje življenje, ali veš, katera je zadnja stvar, ki jo moramo sprostiti?« Nisem imel odgovora. Rekel je:« Sprostiti moramo svoj bes.« Njegov odgovor me je šokiral. Nisem mogel razumeti, zakaj bi skupina menihov čutila, da mora sprostiti bes, ki ga čutijo. Rekel je, da so ga učili, naj se vsemu odreče in se popolnoma vrže v bes.

Pojasnil je, da ko se premaknemo v bes, izgubimo nadzor. Biti eno z besom človeka osvobodi. Budizem uči, da moramo opustiti vsako misel, ki se je oklepamo, ker vsaka misel človeka veže na to realnost. Da bi popolnoma transcendirali to dimenzijo, ne smemo ničesar več nadzirati. Čeprav sva se le tri, štiri minute pogovarjala o besu, sem resnično razmislil o tem, kar je dejal. Večino izmed nas v zahodnem svetu so učili, naj ne izražamo svoje jeze, kaj šele besa. Kot zdravitelj velikokrat sprejemem šest ljudi na dan, kateri mi povejo svojo življenjsko zgodbo, ki je seveda tudi moja življenjska zgodba. Kot rezultat tega lahko pregledam svoje težave vedno znova. Po delu s tisoči ljudi, vem koliko dela sem naredil sam s sabo, da sem ostal čist in uravnotežen. Navkljub temu sem vedel, da sem imel še vedno nerazrešene občutke glede določenih ljudi v svojem življenju. Odločil sem se, da bom raziskal svoj bes do osebe, s katero sem imel največji energetski naboj.

Če bi bila večina izmed nas poštena, bi priznali, da imamo še vedno nerazrešene težave s svojimi materami in očeti. Pogosto ljubezen, ki smo jo prejeli od svojih staršev kot otroci ni bila dovolj za naš celotni potencial sprejemanja ljubezni. Ko smo zapustili dom in še vedno iskali ljubezen, nas je veliko preneslo težave, ki smo jih imeli s svojimi starši, na nove moške in ženske v svojih življenjih. V svojih tridesetih ali štiridesetih smo mogoče spoznali, da so nas naši starši zmogli ljubiti in zaščititi le v tolikšni meri, kot so zmogli sami sebe.

Časi v katerih živimo so zelo energetski. Kakršnekoli nerazrešene težave se nam dnevno pojavljajo, da bi jih uravnotežili in sprostili. Ker se čas ruši, se dvojnosti zgrinjajo nad nas kot stene, ter intenzivirajo in utrjujejo nenaučene lekcije. Ko sem se

pripravljaj, da bi naslovil svoj bes, sem spoznal, da so moje težave z očetom in materjo postale trdne. Kaj so torej bile moje težave z mojimi starši? Ko sem odraščal, moji starši niso bili takšni, kot sem si želel, da bi bili. Hotel sem, da bi bili bolj prijazni, srečnejši, bolj ljubeči in bolj blagi do mene. Sedaj vem, da ni bilo nič narobe z njimi. Takšni kot so bili, so bili popolni. Imel sem veliko neizpolnjenih pričakovanj in predsodkov glede njihovega vedenja. Toda kakršnekoli težave sem imel z njimi, so bile le-te v resnici moj problem; in svojega odnosa z njimi nisem uspel popraviti, dokler nisem teh pričakovanj in predsodkov opustil. Vedel sem, da za svoj bes ne morem več kriviti drugih.

Ko sem bil pripravljen raziskati svoj bes, sem se osredotočil in uravnotežil v trenutku in se potem popolnoma potopil v jezo in razočaranje, ki sem ga čutil do svoje matere. V trenutku sem se vrtinčil v ogromnem bazenu čustev, v prostoru brez konca, prostoru brez mej. Nisem vedel, kje sem in strah me je bilo, ker nisem vedel, kako priti ven. Ko sem se predal svojim občutkom, sem našel pot ven. Potem sem spoznal, da do svoje matere nisem čutil ničesar. Ker sem bil jaz tisti, ki se je oklepal občutkov iz preteklosti, so takoj, ko sem jih sprostil, izginili. Počutil sem se samo čist in malo omotičen. Občutil sem globok občutek svobode. Ovobojen sem bil svojega besa in svoje preteklosti. Moje otroške potrebe in predsodki so definirali mojo mater. Moja pripravljenost predati se svojim občutkom in jih potem sprostiti mi je omogočila doživeti novo realnost.

Počutil sem se odlično in poiskal še druge, zaradi katerih sem bil jezen ali razočaran. Celo po vsem delu, ki sem ga opravil na sebi, sem s presenečenjem odkril še dvajset ljudi in nekaj inštitucij (kot npr. Katoliško Cerkev), na katere sem bil besen. Z vsakim sem šel skozi proces sproščanja besa.

Proces sproščanja besa sem naredil trikrat ločeno z vsemi dvajsetimi ljudmi. Prvič nisem občutil ničesar več, moj bes je izginil. Drugič sem občutil ljubezen in sočutje. Tretjič sem čutil čisto ljubezen. Potem se je dinamika s temi dvajsetimi ljudmi spremenila, a kar je še bolj pomembno, celotno moje življenje se je spremenilo. Pred sprostitev besa je bilo v mojem življenju prisotnih le še par izmed teh dvajsetih ljudi. Toda občutke, ki sem jih imel do njih, sem reflektiral na nove ljudi.

Ker so bili moji občutki iz preteklosti nerazrešeni, je Duh v moje življenje privlačil podobne ljudi in situacije. Vsakič, ko sem ponovil enako energetiko, sem si omogočil ponovno priložnost, da bi razumel zakaj sem poustvarjal te dinamike. Ta neskončni

krog se je ustavil, ko sem sprostil svoj bes in razumel kaj in kako sem ustvarjal. Potem bil tih, sočuten, umirjen in svež.

SPROŠČANJE BESA

Sami lahko varno naredite proces sproščanja besa. To je zelo močan notranji proces. Svojega besa ne izrazite navzven. Začnite z razmišljanjem o osebi ali skupini, s katero imate nerazrešene naboje besu podobne energije. Osredotočite se na te občutke in se popolnoma premaknite vanje. Ko doživljate ta proces, pustite občutkom, da stečejo skozi vas. Če ne boste zadrževali čustev, bo to najboljše za vas. Vaš bes vas bo vodil v Praznino (Void), ki vam bo odseval vaše občutke. Mogoče se boste počutili, kot da se izgubljate in za trenutek se boste morda počutili neprijetno. Spomnite se trenutkov, ko ste se počutili, kot da nimate kontrole.

To vajo lahko večkrat ponovite. Prva izkušnja bo najbolj intenzivna. Dajte si čas, da predelate prvo vajo in počakajte mogoče kak mesec, preden se lotite druge. Če še vedno čutite ostanek starih občutkov, ponavljajte proces, dokler ne čutite ničesar več. Vaš notranji glas vam bo povedal, kdaj naj proces ponovite. To so budisti mislili s tem, ko so dejali, da je pomembno opustiti nadzor nad vsako mislijo, ki smo jo kdajkoli imeli. Tako se premaknete naprej v svojem življenju.

Armagedon (Konec sveta)

Poleti leta 1997, en teden preden naj bi šel na turnejo delavnic, sem sklical sestanek v pisarni in povedal, kako bom odprl svoje srce in ne bom ničesar zadrževal. To sem moral narediti zaradi sebe in zato, da bi dokončal to knjigo.

Naslednji dan mi je moja prtnerka Star povedala, da se je odločila slediti svoji strasti, pisati skupaj s svojim bivšim možem, jahati konje in prenehati z delom v moji pisarni. Leta sem učil, kako pomembno je slediti svoji strasti v tem življenju. Star, jaz in naša pisarna smo se s tem borili že leta. Vedel sem, da bi Star rada sledila lastnim interesom in ta trenutek je napočil. Nisem si mislil, da bo izbrala delo, ki bo tako drugačno od mojega.

Odločila sva se preseliti nazaj v Kalifornijo, kjer sva oba imela svoji družini. Hišo sva dala naprodaj in naredila načrte za preselitev moje pisarne. Vzpodbujal sem Star, naj sledi svojim sanjam. Ko sem odšel na naslednjo turnejo delavnic, sem se spraševal, kaj bo Star naredila. Popolnoma sem opustil razmišljanje o izidu sprememb, ki sva jih načrtovala. Zadnje čase sem bil razočaran, ker moje delavnice niso bile polno obiskane, in mislil sem, da je to mogoče znak, da sem končal s svojim delom tukaj na tem planetu. Bil sem ves iz sebe in počutil sem se kot brezdomec.

Na svojih delavnicah z ljudmi delim skrivnosti starodavnih mističnih šol, za katere mislim, da so vitalnega pomena za našo zavest in transformacijo. Zakaj moje delavnice niso bile polne? To težavo sem raziskoval sam v sebi in čutil sem, da je čas, da grem in raziskujem druge svetove. Čutil sem, da bom umrl. Bil sem tih in žalosten. Še posebej žalosten sem bil, ker bi moral zapustiti svoje otroke. Tako zelo jih imam rad in strah me je bilo, da jim tega nisem dovolj pogosto povedal.

Skozi leta sem bil na stotinah poslanstvih Duha. Dovolj sem imel težav z denarjem. Hotel sem samo zastonj deliti svoje delo, toda kot večina izmed nas sem moral preživeti in skrbeti za družino. Včasih, ko življenje postane preveč zapleteno, ustvarimo energetska realnost, ki je drugačna od drugih, ker nočemo več biti del dinamike okrog nas. Na žalost, kot sem kmalu odkril, noben energetski princip, ki ponavadi deluje, ni uporaben v tem ločenem prostoru. Bil sem ločen od vsega in vseh.

Družabnici sem povedal, kako se počutim. Bila je žalostna in poskušala me je odvrniti od odhoda z Zemlje. Rad imam življenje, toda odločil sem se, da je moje delo tukaj končano. Sponzorka prve delavnice te turneje je od mene zahteval vedno več. Preden odhodom na to potovanje me je prosila za pomoč pri njenem pomanjkanju energije. Poglobljeno sem delal z njo preko telefona. Čez nekaj dni me je poklicala in se pritoževala, da se ne počuti povezana z mano. Ni me mogla čutiti in za ta občutek je krivila mene. Rekel sem ji, da sem se ji dal stoo odstotno. Še vedno ni bila zadovoljna. Ko je prišla na mojo delavnico, je še enkrat prosila za mojo pomoč. Čeprav ni naredila, kar bi morala, kot eden izmed mojih sponzorjev, sem ji dal še eno terapijo zastonj in tudi knjige. Ko me je kasneje poklicala, da bi mi sporočila, da ji dolgujem še pet dolarjev, sem bil čisto iz sebe. Rekel sem ji, da se nočem nikoli več pogovarjati z njo in da je čisto nepoštena. Spoznal sem, da me je prisilila v to, da sem dajal vedno več in da izmenjava ni bila enakovredna. Moral sem spoštovati svoje lastne meje. Ničesar ni bilo, kar bi lahko storil, da bi bila zadovoljna. Pozneje je spet poklicala in pustila še eno sporočilo, v katerem je izjavila, da se ji ne zdim duhoven človek. Hotela je, da ji odsevam njene lastne predstave o duhovnosti. Ker nisem sodeloval, je bila jezna.

Čustveno sem bil v razsulu, ko sem odpotoval na naslednji dogodek: konferenco univerzalnih svetlobnih delavcev.

Ko sem v preteklosti občutil takšno energetiko, je to pomenilo, da je obstajal del mene, ki sem ga moral osvoboditi, toda tokrat je bilo drugače. Prosil sem svoje vodnike, naj mi pomagajo in mi dajo znak, da sem na Zemlji še vedno potreben. Dejali so, da mi ne morejo pomagati. Nisem bil več v tem času; ker sem ustvaril nov čas in zraven nisem povabil nikogar drugega. Ujet sem bil v svojem svetu, sam. Bil je varen, toda nisem več mogel ustvarjati v resničnem, tridimenzionalnem svetu. Prepričan sem bil, da je to pomenilo, da je čas mojega odhoda blizu. Na konferenci sem povedal govornikom, kaj se je z mano dogajalo. Bili so mi v veliko podporo.

Vsi smo se povezali na nov način. Bili so tako ljubeči, da sem jokal. Čeprav sem se bal biti tako odkrit, sem vedel, da je bila ta odkritost ključ do skrite strani moje duše. Naslednji dan je bil zbor ključnih govornikov. Sedeč v občinstvu, sem jih povprašal o njihovih odnosih ter kako in ali so se ti spreminjali. Eden izmed govornikov je povedal, kako težko je bilo zapustiti ženo. Povedal je zgodbo o obdobju, ko sta se razhajala. Odločila sta se, da bosta gola ležala skupaj, se pogovarjala o svojih občutkih in odkrito

jokala. Osupel sem bil nad njegovo odkritostjo in lahkoto, s katero se je odprl pred tujci v občinstvu. Ostali govorniki so prav tako govorili o težavah, s katerimi so se soočali. Lahko sem videl in razumel krhkost njihovih odnosov. Čutil sem pristno prijateljstvo s to skupino. Takrat sem spoznal, da je sočutje te skupine pozdravilo predsodke, ki sem jih doživel na konferenci v Georgiji.

Kmalu po moji vrnitvi sva se s partnerko Star pogovarjala o zgodbi, ki je prispela po faksu. Mislila sva iti v kino in šla se je oprhat, medtem ko sem jaz gledal televizijo in počival. Nenadoma sem jo slišal zavpiti. Šel sem do vrat kopalnice in jo poklical, a ni odgovorila. Vrata so bila zaklenjena in zagrabila me je panika. Tolkel sem po vratih in jo spet poklical. Vrata so se odprla. Star je bila siva, otrpla od bolečine in mi rekla, naj jo peljem k zdravniku. Pomagal sem ji do avta in ko sem oddivjal iz privoza, je Star zasopla, da umira, da se počuti, kot da bo njena notranjost eksplodirala.

Bolnišnica je bila petindvajset kilometrov stran v majhnem teksaškem mestu. Poklical sem reševalce, a so mi rekli, da so vsi reševalni avti zasedeni. Pospešil sem in oddirjal po cesti, prehiteval avte po desni ter hupal v križiščih. Ravno, ko se je avto pričel pregrevati in se je tistega vročega teksaškega dne pokvarila klima, sva se pripeljala na urgentni vhod Smithvillske bolnišnice. Policija je vnaprej poklicala in obvestila osebje bolnišnice. Star je bila v neverjetnih bolečinah in je komaj zmogla govoriti. Vedel sem, da je njeno življenje v nevarnosti. Kmalu mi je zdravnik povedal, da je v šoku in da ni izgledov, da bo preživela. Sedel sem zraven nje in jo držal za roko. Vedela je, kako resna je situacija in rekla je:« Vredu je. Vredu je, da grem. Bolje ti bo brez mene.»

Dejal sem ji, da bom popolnoma odprl svoje srce, kar sem zavestno vadil v zadnjih tednih, tako da bo lahko čutila ljubezen v mojem srcu. Položil sem svojo roko na njen trebuh in molil. Potem sem čutil spremembo. Toplota naju je prežela in čutila sva prisotnost Boga. Po nekaj minutah me je sestra prosila, naj grem, da bodo lahko naprej delali s Star. Zunaj sem našel mizo in se vsedel z glavo med rokami, solze so kapljale na mizo. Čez nekaj minut me je nekdo prosil, naj se premaknem, ker so rabili mizo. Svojo papirologijo so položili na moje solze, zame ni bilo prostora.

Prišel je zdravnik in mi povedal, da se je stanje Star pričelo stabilizirati. S helikopterjem jo bodo prepeljali v Austin v Teksasu, na nujno operacijo. Ko so jo peljali v helikopter, sem stisnil njeno roko in ji dejal, da se kmalu vidiva.

Šel sem do avta in se vrgel na sprednji sedež. Gledal sem helikopter, kako se spreminja v majhno piko in nosi Star v nebo, kot da bi šla nazaj k Bogu. Ko sem prispel v bolnišnico v Austinu, mi je zdravnik pokazal izvide slikanja. V njenem trebuhu je bilo nekaj, nekakšna blokada ali tumor v velikosti grenivke. Niso vedeli, kaj je to bilo in so jo morali operirati. Povprašal sem za drugo mnenje. Bilo je enako.

Ostal sem pri Star, s svojimi zdraviteljskimi rokami na njenem trebuhu, moja energija povezana z njeno, dokler je niso odpeljali v operacijsko dvorano. Nadaljeval sem z molitvijo. Vizualiziral sem, kako gmota v njej izginja. Trideset minut kasneje sta iz dvorane prišla dva kirurga. Bila sta zmedena. Povedala sta mi, da je s Star vse v redu in da bo popolnoma okrevala. Odprli so njen trebuh, preverili vse organe in niso našli ničesar. Vse je bilo v najlepšem redu. Niso imeli razlage za njene težave ali za izide slikanja. To je bil čudež. To je bil znak, ki sem ga iskal v svojem Duhu. Nikoli ga nisem pričakoval v tej obliki. Težave Star so me potegnile iz svojega lastnega malega sveta. Dejansko sem bil na Zemlji še vedno potreben.

Star je ostala v bolnišnici sedem dni in je z lahkoto okrevala. Pogovarjala sva se o trenutku na urgenci, ko sem odprl svoje srce. Čutila je tisto zavestno ljubezen in dala ji je pogum za življenje. Povedala mi je, da se je pred to krizo počutila kot popolnoma brezvredno in da se je bala storiti, kar je morala, da bi sledila svoji strasti. Bala se je, da me ni podpirala na način, kot bi ga potreboval. Bala se je, da bom moral podporo za svoje delo iskati drugje. Hotela je umreti. Moja odprtost, ko jo je začutila, jo je prepričala, da je objela svoje strahove in bolečino ter začela svoje novo potovanje.

Ko sva delila svoje misli v naslednjih dnevih, mi je postalo jasno, da nisem bil več isti človek. Vedel sem, kaj se je zgodilo. V trenutku, ko sem se odprl Star, se je del mene, ki je obstajal v drugi realnosti, vrnil. Vrnil sem se v sedanji čas, na Zemljo, v svoje telo. Moja vibracija se je spremenila in energija kreacije je ponovno tekla skozi mene. Končno sem bil pomirjen sam s sabo.

Kaj so bili tisti močni občutki o lastni smrti? Ker sva bila Star in jaz energetsko povezana, sem imel torej slutnjo njene smrti, a sem mislil, da bo moja? Ali je bilo vse le iskanje dela sebe, ki ni bil več v tem času? Sem se bal pripeljati ta manjkajoči del sebe nazaj? Če tega ne bi storil, ali bi izgubil svojo odprtost in bi umrl?

Teden je minil in spet sem bil na poti, tokrat v Washington, D.C. Ken Starr je objavil poročilo o predsedniku Clintonu in Monici Lewinsky. Duh me je prosil, in veliko

let sem pomagal uravnovežati različne energije in kolektivno zavest, ki se je ustvarila skozi čas. Nikoli prej še nisem občutil ogromnosti energije, ki je bila od vsepovsod s sveta projicirana na naše glavno mesto. Bila je kaotična, kot atomi, ko trkajo en ob drugega v mikrovalovni pečici. Čeprav so bile te energije izziv, sem z lahkoto ohranjal osredotočenost, jasnost in uravnoveženost, ko sem delal s svojimi klienti.

Moja strast do mojega dela je ponovno zagorela. V tem času mi je Star po telefonu povedala, da je eden izmed njenih konjev, Sterling, v težavah. Kite v obeh njegovih zadnjih nogah so bile zelo poškodovane. Napoved za njegovo okrevanje ni bila dobra. Potreboval je najmanj eno leto počitka, da bi se njegove poškodovane kite pozdravile in lastnik se je odločil, da ga da Star. Sterling je prispel na ranč, kjer se je pridružil dvema drugima konjema na odprtih travnikih, kjer je lahko svobodno pohajal in jedel ter se zdravil. Ta velik konj je svojih zadnjih dvanajst let preživel v konjušnici in se ni smel igrati z drugimi konji, ker je bil žrebec. V teku naslednjih nekaj tednov se je spremenil v blagega, ponosnega velikana in gospodarja pašnika. Bil je prelep na pogled.

Vedel sem, da je Star v skrbeh za Sterlinga. Trpel je velike bolečine in je komaj hodil. Njegove sprednje noge so začele klecati, ker niso več mogle podpirati dodatne teže, ki jo je moral prenašati iz svojih poškodovanih zadnjih nog. Napočil je njegov čas. Star je poklicala veterinarja, da bi uspaval Sterlinga. Ta naj bi prišel naslednje jutro. Bil sem zaskrbljen, ker jima nisem mogel biti v podporo. Zjutraj je Star našla Sterlinga ležati na tleh, bolečina v nogah je bila prevelika, da bi jo zmogel prenašati. Nežno mu je pomagala na noge in ga peljala, kamor naj bi prišel veterinar ter ga celo pot hranila s korenjem.

Ostala dva konja sta se potepala po zadnjem pašniku. Rahel dež je padal, ko je velik rjavec lizal sladkor s Starine roke in mu je veterinar dal injekcijo. Sterling je počasi padel na tla in Star je držala njegovo glavo v rokah, ga božala po vratu in mu mrmrala o svoji ljubezni. V tistem trenutku sta ostala dva konja pridirjala z zadnjega pašnika ter s kopiti bobnala po tleh. Sta slišala klic svojega prijatelja? Sta prišla pričat njegovemu potovanju? Starina kobila, Sterlingova ljubljenska, ga je drgnila z nosom, dokler ni njegov duh preminil. V tistih tihih trenutkih je Star vedela, da je bilo to zadnje poglavje zgodbe, ki se je pričela v začetku tistega poletja. Ko je Sterlingov duh preminil pred njo, se je ponovno povezala s svojimi ljubljenimi živalmi. Star je dala Sterlingu njegovo svobodo. Sterling ji je vrnil enako.

Moja podpora je dala Star pogum, da je sledila svoji strasti in Sterling ji je pokazal pot nazaj k sebi. Ko je Star delila Sterlingovo smrt z menoj, sem spoznal končno lekcijo teh izrednih tednov. Ves ta govor o koncu sveta, armagedonu, ni bil o najini bitki v zunanjem svetu, na Zemlji, ampak o transformaciji najinega notranjega sveta. Armagedon je bitka znotraj nas samih.

Kako lahko postanemo bolj ranljivi, kot kdajkoli prej, da bi se tako popolnoma odprli sprejemanju Boga? Komu lahko zaupamo? Mislím, da moramo pričeti z zaupanjem v sebe in ljubeznijo do sebe ter sočutjem do drugih. Smo na točki v času, ko se naša duhovna, mentalna in čustvena telesa sesedajo v naša fizična telesa. Naša fizična telesa potem reagirajo na vse nerešene težave. Bomo psihično zapadli v krizo? Ali se bomo počutili, kot da bomo znoreli? Ali se to, kar se je zgodilo Star in meni leta 1997, še vedno dogaja drugim v podobnih destruktivnih energetskih situacijah? Prepričan sem, da to drži.

Osemnajsto poglavje

Atomska zgradba zavesti

Do konca leta 1997 sem pričel z novo duhovno prakso zase, katera se še naprej razvija. Svojo zavest osredotočam v svoji žlezi češariki, vpotegnem svoje energijsko polje, se imam rad in očistim vse misli, ki so izven mojega sedanjega trenutka. Ko se počutim čistega, postanem eno z vsem, kar je bilo ustvarjeno na Zemlji, tako da priključem vase vso kolektivno zavest, kot npr. zavest ljubezni, sovraštva, miru, vojne, dobrote, zla, veselja, žalosti, nežnosti in strahu. To ne pomeni, da so sovraštvo, strah in vojna sprejemljivi. Pomeni le, da če hočem uravnovežiti oboje, pozitivne in negativne vibracije v sebi, moram izkusiti vsako stvar, ki je bila ustvarjena. To naredim z brezpogojnim sočutjem do vsega stvarstva.

Vadenje tega je pospešilo moje zdraviteljsko delo. S pomočjo drugim preko terapij ZSD, dnevno dodajam izkušnje svojih klientov v svojo zavest, medtem ko stalno povečujem sočutje do številnih načinov, na katere ljudje ustvarjajo. Preko nenehne prakse skozi vsa ta leta sem se naučil ostati sočuten in ohranjati ravnovežje, medtem ko doživljam različne energije planeta. Da bi to zmož, je potrebno, da postanem bolj fluiden.

Nekega dne v začetku leta 1998 sem se učil ostati fluiden in osredotočen v svoji žlezi češariki, ko se je zgodilo nekaj zanimivega. Moj Višji Jaz je dejal:« Predstavljaš si žlezo češariko kot središče sveta. Ko ostajaš fluiden, pogledaj globoko v to središče.» Tisit večer, po dnevu dela s klienti, sem se oprhal in legel k počitku. Spomnil sem se, kaj mi je moj Višji Jaz povedal o pogledu v središče sveta in odločil sem se, da bom to raziskal. Ostal sem fluiden in pričel sem klicati vase vse različne vibracije stvarstva. Osredotočil sem se na obliko, ki so jo ustvarjale. Na moje presenečenje je vsaka vibracija energije ustvarjala svojo lastno zanko, vse pa so krožile v različnih spiralah okoli moje žleze češarike. Zgledale so čisto tako kot elektroni in protoni, ki krožijo okrog jedra atoma. Takrat sem vedel, da je češarika jedro vsega stvarstva. To je takoj sprožilo spomin iz otroštva, ki se je zgodil med počitnicami pred petim razredom. Imel sem devet let in naša družina je bila na počitnicah v New Mexicu. Vozili smo se nazaj v Kalifornijo in

ker nismo imeli klime, so se starši odločili, da bomo puščavo prevozili ponoči. Tisto noč smo zavili s ceste na izvozu, ker je bil moj oče zaspan. Ko smo se ustavili, sem opazil, da smo bili edini avto, parkiran ob cesti.

Spali smo nekaj ur, ko se je zgodilo nekaj najbolj nenavadnega. Okrog petih zjutraj smo se zbudili ob brnenju ostalih avtov, ki so parkirali zraven nas. Moj oče je vprašal nekaj ljudi, kaj počnejo sredi ničesar. Povedali so mu, da naj bi se to jutro zgodil atomski poskus. Razburjeni smo izstopili iz avta, da bi opazovali dogodek skupaj z drugimi ljudmi. Tik pred zoro, ko sem mislil, da ne bom zmogel več čakati, se je zgodila eksplozija. Globoka tišina je zavladovala med razburjeno množico, ko se je na horizontu oblikoval oblak v obliki gobe.

Eksplozija je bila najbolj razburljiva stvar, kar sem jih kdaj videl. Popolnoma očarani smo opazovali osvetljeno nebo, ko se je oblak večal in se širil, kot da bi bil živ. Nenadoma je mimo nas zapihal močan sunek vetra in preplašil množico. Nekdo je zaklical:« Poberimo se stran od tu!» in sledil je stampedo proti avtom. Nerad, a ker je čutil nevarnost, je moj oče odpeljal, kolikor hitro je mogel. Bili smo nenavadni tiho in se nismo hoteli pogovarjati o tem, kar smo videli.

Ponavljal sem trenutek eksplozije v svoji glavi; kot da bi bilo na njem nekaj znanega. Medtem, ko je bil zame vznemirljiv in nevaren obenem, mi je bil tudi prijeten, kot da sem bil jaz oblak in oblak jaz. Sedaj vem, da sem v tistem trenutku čutil celoten potencial svoje moči. To me je prestrašilo. Takrat sem se odločil, da ne bom zavzel svoje celotne moči, ker bi lahko bil atomska bomba. Zdaj je dobilo smisel, zakaj mi je moj Višji Jaz dejal, da je vitalnega pomena, da se osredotočim v svoji žlezi češariki in postanem eno z vsem stvarstvom. Preden sem lahko uresničil celotni potencial svoje moči, sem moral dobiti izkušnjo in ugodje ob prevajanju vse zavesti skozi svoje telo. Prav tako sem moral spremeniti svojo vibracijo z osredotočenjem v svoji žlezi češariki. Potrebno je bilo štirideset let učenja o moči, preden sem vedel dovolj, da sem lahko spremenil odločitev, ki sem jo sprejel iz strahu v starosti devet let. Ko sem razumel, kaj je resnična moč, sem lahko sprejel moč in postal močan. Vsak izmed nas vsebuje ta eksploziv, surov potencial moči in ga mora zahtevati zase.

Razsvetljenje žleze češarike (epifize) & gibanje v Sonce

Najpomembnejši učitelji v mojem življenju so bili moji družinski člani, prijatelji in sodelavci. Eden izmed mojih prijateljev, Duncan Cameron je dobra duša, ki ima zelo izvirne ideje. Duncan je dejal, da je bil eden izmed glavnih telepatov v projektu Montauk in da ima žive spomine na to, da je bil del filadelfijskega eksperimenta. Z njim sem delal dvakrat; pomagal sem mu ozdraviti njegovo čustveno telo. Ena izmed Duncanovih nalog je bila uporabiti svojo spolno, življenjsko energijo za ustvarjanje in odpiranje časovnih tunelov.

Ko sva nekega jutra zajtrkovala v restavraciji, mi je Duncan povedal informacije, ki so postale del moje meditacije. Ta mi omogoča uporabljati življenjsko energijo telesa na nov in močnejši način. To tehniko sem poimenoval »premik v Sonce«.

Taoisti imenujejo življenjsko energijo chi (qi) in so načrtali njeno gibanje v telesu. Pripadniki indijske joge jo imenujejo prana in jo uporabljajo v zdravljenju. Na zahodu je dr. Wilhelm Reich odkril isto energijo in jo poimenoval orgonska energija. Reich je bil mnenja, da je ta ustvarjalna energija temelj življenja in jo lahko občasno vidimo v zraku kot žoge modre ali bele energije. Kitajci, Hindujci in dr. Reich so vsi učili svoje učence koristi prebujanja te energije in njenega vzpenjanja po hrbtenici v možgane. Premik v Sonce je način, kako lahko premikate življenjsko energijo po hrbtenici navzgor iz korenske čakre v žlezo češariko (epifizo). Ta vaja vam bo pomagala prebuditi vaše paranormalne talente in vaš sposobnost potovanja v času. Preden se lotite te meditacije, bi najprej morali izvajati tehniko Dih žive svetlobe, dokler vam le-ta ne postane prijetna (šesti del, poglavje sto). Jezik obdržite plosko na nebu in se osredotočite v svoji žlezi češariki. Da bi prodrli v tok življenjske energije, se morate fizično premikati. Začnite tako, da sedete na rob močnega stola z zravnano hrbtenico in pokončno držo glave. Položite nogi skupaj in ju potegnite nazaj, dokler nista neposredno pod vašo hrbtenico.

Dvignite pete, tako da vaša stopala počivajo na vaših prstih in začnite zibati noge gor in dol, prsti naj ostanejo na tleh. Pustite roke, da ravno visijo ob vašem telesu,

razprite prste in nežno stresite roke in dlani. Ta položaj omogoča življenjski energiji, da teče po vašem telesu.

V mislih si predstavljajte popolno spolno fantazijo, ki bo začela aktivirati ustvarjalnost v vaši prvi čakri, ki leži na dnu hrbtenice. Če vam je neugodno, predstavljati si spolne fantazije, se spomnite evforične izkušnje, ki ste jo doživeli v preteklosti, kot npr. v gozdu ali drugem naravnem okolju. Ustvarite energetsko podobnost situacije. Ustvarite fantazijo, ki bo drugačna od vseh fizičnih situacij, katere ste zares doživeli. Ne uporabljajte energije kogarkoli drugega ali starih spolnih scenarijev. Če si predstavljate nekoga, s komer ste že bili kdaj prej, se premaknite v drugačen prizor. To vam bo preprečilo zapletanje z drugimi ali uporabo njihove energije. V tej meditaciji boste prenehali uporabljati spolno energijo za užitek ali plodnost in jo boste uporabljali za aktivacijo svojih duhovnih potencialov in sposobnosti.

Naša korenska čakra je sestavljena iz treh vibracij: spolno-preživetvene, spolno-ustvarjalne in ustvarjalne. Spolno-ustvarjalno bomo uporabili za spremembo v ustvarjalno. Namen tega je, da dovolimo svoji ustvarjalni energiji, da je aktivna ves čas. Pozneje se lahko odločite, da boste vnesli spolno energijo. Nekateri ljudje še nikoli niso doživeli orgazma ali se počutili ugodno ob spolni energiji. Spolne fantazije so le orodja in to vajo lahko delate tako, da se spomnite npr. blaženosti, ki ste jo občutili, ko ste gledali čudovit sončni zahod ali med sprehodom v veličastnem gozdu ali ko ste poslušali lepo glasbo. To energijo lahko aktivirate tudi z molitvijo ali med meditacijo.

Ko se s telesom in umom prepustite blaženosti, dovolite nogam, da se premikajo. Bodite pozorni na ustvarjalno energijo, ki se zbira na dnu vaše hrbtenice. Počnite to pet do deset minut. Ko se začne življenjska energija v vaši korenski čakri premikati, uporabite svojo namero in jo premikajte navzgor po hrbtenici. Čutili jo boste kot toplo, ko se bo dvigala. Še vedno osredotočeni v češariki in ljubeči sami do sebe, prikličite v svojo češariko kolektivno zavest planeta, kakor hitro zmorete. Naslednji občutek naj bi bil tiha enost, ki ni ločena od ničesar. Opustite nadzor in se premaknite v izkušnjo. To vadite nekajkrat, preden se lotite naslednjega koraka.

Ko je enkrat ustvarjalna energija aktivirana in se začne vzpenjati po hrbtenici, nagnite glavo nazaj pod kotom približno trideset stopinj in nato pomaknite glavo nazaj na izhodiščen položaj, pa spet nazaj, naprej, nazaj, ponavljajte to gibanje. Pazite, da si

ne pretegnete mišic vratu. Bodite nežni. Z vsakim parom gibov naprej in nazaj uporabite svojo namero in potisnite dvigajočo energijo nazaj dol po hrbtenici, v korensko čakro. To preprosto gibanje vzpodbudi energijo in poveča njeno moč. vsakič, ko boste to storili, se bo energija hitreje premikala navzgor. Ponovite to gibanje približno petindvajsetkrat, dokler ne postane življenjska energija tako močna, da vzvalovi navzgor po hrbtenici in doseže točko zatilja, kar toku omogoči dostop do malih možganov.

Stisnjena, intenzivirana energija se nato premika skozi male možgane v žlezo češariko (epifizo). Ko energija zaneti žlezo češariko, postanete Sonce. Dovolite tej toploti, da napolni vašo glavo. Ko delam to meditacijo, čutim, kako se moji celotni možgani zažarijo.

Če ostanem v trenutku, se moja ojačana kundalini (hindijski izraz, ki opisuje življenjsko energijo, ki leži na dnu hrbtenice) premakne v mojo češariko. Zaznam notranjo svetlobo, bleščanje stotih sonc, ki popolnoma preplavi moje bitje in okrepi milijarde nevronov v mojih možganih. Čutim, da sem eno z Virom. Čutim povezanost z vsemi stvarmi, toploto po celem, počutim se celoten, miren in v središču stvarstva. Ko se delal to meditacijo, sem spoznal omejenost osredotočenja v srcu, kot ga učijo v številnih religijah in metafizičnih krogih. Osredotočenje v srcu oteži dvig energije navzgor po hrbtenici, ker kakršnekoli težave, ki jih imamo glede ljubezni, lahko preprečijo dvig energije višje od srčne čakre. To nam preprečuje aktiviranje višjih možganskih stanj.

Zdraviteljske tehnike dr. Wilhelma Reicha so bile osnovane tako, da bi dovoljevale življenjski energiji prost pretok v telesu. Reich je dejal, da če so ljudje osredotočeni v srcu, ko ta orgazmična energija teče navzgor po hrbtenici, lahko ta poškoduje njihovo srce. Vedel je za troje ljudi, ki so na tak način doživeli srčni napad. Glavni dejavnik, ki preprečuje aktivacijo višjih možganskih stanj je ta, da večina izmed nas energetsko ni povezana od dna hrbtenice vse navzgor do možganov. Mislim, da korenska čakra, ki se nahaja na dnu hrbtenice, predstavlja Zemljo (naš celotni fizični potencial), žleza češarika v možganih pa nebo (naš celotni duhovni potencial). Povezovanje zemlje in neba v našem fizičnem telesu je, kar smo prišli sem obvladat. Način, kako aktivirati višje duhovne centre v grlu, tretjem očesu, češariki in temenu, je ta, da premaknemo spolno/ustvarjalno življenjsko energijo navzgor po hrbtenici in v češariko.

Razsvetljenje Srca & nahajališče Duše

Naslednja naloga, ki mi jo je dal Duh, je bila najtežja izmed vseh. Medtem ko je Star okrevala v bolnišnici po svoji obsmrtni izkušnji, sem bil zaposlen s tem, kaj se je z njo dogajalo. Bilo je en teden od tega, kar sem vpoklical kolektivno zavest v svojo žlezo češariko. Tisti dan, ko me je Duh prosil, da storim svoj naslednji korak zaupanja, se je začel zelo umirjeno. Star je bila na urniku za odpustitev iz bolnišnice kasneje istega dne. Bil sem zelo miren in sproščen, hvaležen, da je bilo znova vse dobro. Preden sem vstal, sem pričel vaditi svojo dnevno vizualizacijo. Osredotočen v češariki, sem naredil Dih žive svetlobe, preden sem vpoklical različne kolektivne zavesti stvarstva. Kar se je nato zgodilo, je bilo popolnoma nepričakovano.

Različni pasovi energije so začeli prihajati skupaj, le da so tokrat ostali izven mene. Opazil sem, da je vse energetsko drugače. Potem sem zagledal, kar je zgledalo kot velika, svetlikajoča oblika, podobna metku, ki se je formirala trideset metrov pred mano. Ko sem se bolje osredotočil na predmet, je postajal vse večji, dokler ni zgledal kot raketa. Kot da to še ni bilo dovolj, se je začel premikati naravnost proti mojemu srcu! Moja nemudna reakcija je bila, da sem zavpil: «Stoj!» in se odmaknil z njene poti; toda vedel sem, da moram v celoti izkusiti, kar se je dogajalo. Ko sem opazoval predmet, kako povečuje hitrost, sem se osredotočil in ostal priseben, osredotočen in tih.

Bil sem zaskrbljen, ko se je raketa energije namerila proti meni, a nisem hotel zamuditi te priložnosti.

V preteklosti soočen z velikimi duhovnimi izzivi nisem razumel, da sem rekel: «Stoj» in potem to obžaloval; zdaj vem, da lahko preteče več let, preden se pojavijo nova duhovna vrata. Odločen sem bil, da bo tokrat drugače.

Po neskončnem trenutku je energija zadela moje srce in implodirala. To ni bilo moje srce samo, ampak moja duhovna srčna čakra, ki se nahaja na središčni črti telesa zraven srca. Energija je vnela moje srce na enak način, kot je vzpenjanje življenjske energije po moji hrbtenici aktiviralo mojo žlezo češariko. V trenutku se je moje srce odprlo v obliki lotosovega cveta. Cvet se je odprl in cvetni listi so se širili, dokler celotno moje telo ni bilo zaobjeto v novi zavesti. Takrat sem spoznal lokacijo duše.

Odkril sem prostor med srcem in dušo, ki je bil električen, neonsko bel (kot strela), ki je bistvo praznine. Ta vrata ali portal vodi naravnost v našo dušo: božje oko ali odsev Vira.

Ko sem se spet zavedel svoje okolice, sem spoznal, da se je moja zavest razširila. Bil sem popolnoma osrediščen v svojem srcu. Rauml sem, da je zadnja dualnost, ki jo občutimo v svoji duhovni realnosti ta, da se čutimo ločeni od Boga. Zunanja iluzija je slika, ki si jo ustvarjamo o svetu okrog sebe. Notranja iluzija je občutek, da smo ločeni od Stvarnika. Ko sprejememo, da smo eno z Virom, dvojnosti ni več; zaradi tega ni več karme ter darne in prične se novo obdobje.

Prevzela me je globoka raven sočutja in sprejemal sem vse, kar sem ustvarjal. Moja zavest se je iz mojega srčnega središča še naprej širila navzven v vseh smereh in zavedati sem se pričel, da je v mojo dušo strmela svetloba mene, ki se je do sedaj skrival za mojim srcem. V tistem trenutku je lesketajoča svetloba objela mojo zavest in postal sem eno s Trojico. Električna, neonsko bela svetloba je sedaj napolnjevala celoten prostor med mojim srcem in mojo dušo in ko sta se združila, je svetloba oblikovala kroglo, ki je postala Sonce.

Do takrat sem še vedno živel v svetu dvojnosti duše in telesa. Ko sem postal Trojica, nisem bil več isti človek. Postal sem središče lotosovega cveta, vsak cvetni list je bil del mene. Ko sem izgubil svojo linearno realnost, sem začel sanjati in razmišljati v spiralah, se povezovati z vsem življenjem vsepovsod. Ko sem pregledoval te nove, raznovrstne prehode in transformacije svoje duše, sem uvidel, da so se ponavljali in krepili drug drugega. Prepričan sem bil, da bo sledilo še več. Ko je ta del minil, sem vedel, da resnično ljubim vse in da se ne soočam več z realnostjo, kot sem jo poznal. Sedaj sem si stal iz oči v oči z Virom. Postal sem prehod, ki se širi. Stal sem med dvema svetovoma, a pravzaprav nisem bil del nobenega. Bil sem v vesolju vmes, v novem vesolju, ki se je širilo v druga vesolja. Vstopil sem skozi prehod, postal prehod in sedaj je ta prehod postajal vse širši.

To sem prvič doživel pred leti, ko sem se začel osrediščati v češariki in povezovati s svetlobo. Najprej je bil snop svetlobe majhen, z leti je postajal vse svetlejši. Ko je postal mogočen, se je preselil v moje srce, zasedel mojo dušo in transformiral mojo zavest. Čudovit občutek jasnosti in umirjenosti je tekel vame in okrog mene. Odseval sem vse, a nisem bil več osrediščen v svojem srcu ali češariki. Moje celotno telo je postalo moje zavestno srce, telo Sonca.

Vedel sem tudi, da bodo vsi doživeli enako, saj smo vsi eno in karkoli se zgodi enemu izmed nas, se zgodi vsem nam. Vsi moji čuti so bili ojačani in so spreminjali način, kako sem videl, slišal, čutil in okušal. Vse se je mešalo z novo sočnostjo, kar je bilo vzrok novih čutnih izkušenj. Ko sem pogledal ven, sem lahko videl novo in posebno kakovost sončnih žarkov. S svojim razvitim jasnovidnim očesnim vidom sem lahko videl, da imajo žarki globino in občutek, ki ga nisem občutil ali videl nikoli prej. Bilo je, kot da bi lahko videl resnično svetlobo in frekvenco, ki je osnova samih vlaken stvarstva.

Enaidvajseto poglavje

Jezik Žive Svetlobe & alkemija Duše

Decembra leta 1997, med bivanjem v Glastonburyju v Angliji in učenjem na delavnicah ter opravljanjem terapij ZSD, sem prejel naslednje pomembne informacije. Začelo se je z mojima sponzorjema, ki sta imela težave v svojem odnosu. Trudila sta se, da bi me potegnili v njune zapletene težave.

Moji čuti so bili široko odprti zaradi dela z dušami klientov. Bil sem čustveno ranljiv in nisem imel pojma, kakšna bo naslednja prošnja Duha. Trudil sem se ostati v ravnotežju in osredičen v svojem prostoru.

Neke noči, po tednu bivanja v tem nemirnem okolju, sem se odločil, da grem zgodaj spat. Vlegel sem se in začel reflektirati dnevne dogodke, še posebej konflikt, ki se je stopnjeval med in okrog mojih gostiteljev. Nisem mogel spati, zato sem pričel delati z Jezikom Žive Svetlobe, ki je fluidni del Akaških zapisov.

Jezik Žive Svetlobe nam je vedno dostopen in nas obkroža ves čas. Da bi zavestno delal s to vibracijo in Akaškimi zapisi, ki jih le-ta odseva, zaprem oči in položim konice prstov na zunanji, zgornji rob oči. Potem zagledam barve in oblike v obeh kotih oči.

Vzorci, ki jih vidim v umu, sestavim skupaj v središču svojega vida med obrvmi. Nadalje se osredotočam na vzorce, dokler se ti ne poravnajo.

Ko se vzorci v obeh očesih ujemajo, vem da sta desna in leva polovica mojih možganov uravnoteženi. Ko so vzorci uravnoteženi, gledam dalje dokler ne vidim plasti geometrijskih oblik, ki se mi približujejo kot stena. Ostanem osredotočen in odprt in opazujem plast za plastjo Jezika Žive Svetlobe, kako se približuje (tako naš um ponavadi sprejema informacije, če se tega zavedamo ali ne). Pogledam skozi plasti in si izberem točko za njimi. V tem trenutku postane moje doživljanje informacij holografsko.

Ta proces delam redno zadnje štiri leta, a tisto noč v Glastonburyju sem opazil veliko spremembo v informacijah, ki so prihajale v moj um. Pred tem so svete geometrijske oblike prihajale kot plasti informacij, ki so se zdele linearne. Tokrat so se plasti začele deliti v kvadrante. Kvadrant je nato spremenil obliko v drugačen lik in postal manjši.

Akaški zapisi, ki vsebujejo vso zavest, so se zgoščevali, sukali, vrtinčili, sesedali in izgubljali svojo fizično ali linearno obliko. Zapisi sami so postajali fluidni. Ker Akaški zapisi odsevajo vse stvarstvo v tej dimenziji, to pomeni, da mi prav tako izgubljam svojo povezavo s preteklostjo in prihodnostjo. Postajamo fluidni, da bi si tako pomagali spreminjati se v tem obdobju sprememb.

Akaški zapisi odsevajo ne le, kar se mi dogaja, ampak tudi, kaj se dogaja s celotno zavestjo. Življenje, kot ga poznamo, se pričinja rušiti. Fizična zavest in družbene strukture izgubljajo svojo obliko in povezanost s preteklostjo in prihodnostjo. Povezani smo z Akaškimi zapisi in ko le-ti postajajo fluidni, se tudi mi spreminjamo in tečemo vzporedno z njimi. Ali je mogoče, da se bosta karma in darma raztopili, ker se Akaški zapisi spreminjajo?

Ko se to dogaja, vpliva na vso zavest vsepovsod. Mogoče je zato toliko obiskovalcev z drugih svetov v tej dimenziji. Mogoče so tukaj zato, da bi zaščitili zavest, ko se ta spreminja, zato da nobena bitja z močjo in nadzorom ne bi mogla narediti svojih vtisov na zapise v tem občutljivem obdobju prehoda.

Ko sem ostal v izkušnji, ki se je odvijala, sem moral fizično zadržati in reflektirati univerzalno dramo v svojem notranjem vidu. Da bi to storil, sem se premaknil v drugačen način dojetja zapisov. Oči sem držal široko odprte in opazil dve

nasprotujoči vibraciji gibanja, ki sta nastali v kotih mojega vida. Ena vibracija je bila pozitivna ter druga negativna in odsevali sta simbole, ki so ju identificirali kot takšni.

Kmalu sta energiji začeli migljati in se magnetno privlačevati. Čutil sem, da se hočeta združiti. Da bi to omogočil, sem ostal tih in popustil nadzor. Umiril sem svoj um in sprejel dogajanje. Energija je postala kaotična, brez forme ali prave oblike. Pozitivni in negativni atomi v vseh celicah mojega telesa so opustili svojo obliko. Moje celotno telo je pričelo vibrirati, ko sta pozitivni in negativni pol v vsaki celici postala eno. Običajni enegetski vzorci v mojih celicah so se takoj začeli sukati in vrtinčiti v harmonijo in enost. Moje notranje doživetje je odsevalo, kar sem videl, da se je zgodilo z univerzalno zavestjo in Akaškimi zapisi le nekaj trenutkov pred tem.

Po približno štirih urah je vse potihnilo. Globoka umirjenost me je prevzela ko sta se moje srce in duša zlivala v vsako celico mojega telesa in mi dajala občutek čiste moči in poznavanje najtišjega prostora, kar sem ga kdaj občutil. Bil sem fluiden in v toku ustvarjalne energije. Ležal sem tam v tišini in čutil, kako se nežno širim v celotno bivanje. V tistem trenutku se je moje dojemanje premaknilo in vedel sem, da sem pravkar doživel alkemijo duše.

Dvaindvajseto poglavje

Področje kreacije

Danes je na svetu preveč revščine in bolečine. Ali se zavedate, da se petinsedemdeset odstotkov ljudi ne more povezati s svojim Višjim Jazom, ker skušajo na vse kriplje preživeti in nahraniti svoje družine? Za njih ni počitka, trenutkov tišine ali duhovnega prostora, ki je potreben za popolno povezavo z Višjim Jazom. Ostalih petindvajset odstotkov je ujetih v materializem. Iskal sem način, kako bi pomagal obema skupinama, tako da bi se lahko vsi premaknili iz boja za preživetje in materializma ter bi uživali v miru, moči in v blaženosti bivanja v srcu Boga. Mislim, da poznam način, toda najprej si moramo pogledati, kako je zgrajena kolektivna zavest. Pretvarjajte se, da gledate veliko področje, ki je v celoti zapolnjeno z oblikami. Področje simbolizira vse, kar se lahko ustvari v tretji dimenziji. Vsako področje predstavlja drugačno kolektivno zavest, kot npr. religijo, obilje, vzgojo, ljubezen, zdravje, spolnost, konflikt, denar in vojno. Vsaka zavest je oblikovana v obliko ali vibracijo, ki napolnjuje celotno področje. Sprememb in prostora za nove kreacije je malo.

Vzemimo na primer, da bi radi ustvarili denar in obilje na nov, čudežen način, a stara kolektivna zavest nam dovoljuje le ustvarjanje obilja na star način. Lahko se premaknemo iz področja, normalnega načina ustvarjanja obilja in delamo desetkrat več, a nič se ne bo zgodilo v tej ločeni kreaciji. Zelo verjetno je, da nam ne bo uspelo, kajti kolektivna zavest nam ni v pomoč s starim načinom ustvarjanja obilja. Kar moramo storiti je, da gremo v področje in ustvarjamo okrog in med oblikami, ki tam že obstajajo. Najti moramo neizrabljen prostor, da bi lahko ustvarjali na nov način. A mislim, da je skoraj nemogoče, da bi ustvarjali denar in obilje kot bi radi, ker nam je na voljo tako malo novega prostora ali energije, in ker ljudje nadaljujejo z ustvarjanjem obilja na star način, kot ga definirajo njihova kultura, religija in družbene vrednote. Če ta ustvarjalni prostor v celoti zasedajo toge ideje, kako naj bi potemtakem našli prazen prostor za ustvarjanje obilja na nov način?

Ko je bilo na Zemlji manj ljudi in odprte meje, je bilo lažje ustvarjati, ker je bilo na voljo več prostega prostora v področju ustvarjanja. Zdaj nas je na milijarde in težje je ustvarjati. Obstaja ustvarjalna energija, katere namen je, da nam omogoča obilje, kot ga želimo. Ustvarjati moramo v neizrabljenem prostoru, kjer tok energije lahko teče v nas. Da bi stopili v ta prostor, moramo najprej imeti sočutje do celotne zavesti. Naučiti se moramo, da je ključ do ustvarjanja biti in ostati osredotočen in tih v svojem umu, tako da se ne zapletamo v kaos različnih zavesti.

V svojih delavnicah izvajam naslednjo vajo, da bi pojasnil ta koncept. Ko ustvarjamo, naša energija ustvarja vibracijo, ki privlači odgovarjajočo kolektivno zavest. Uporabimo npr. kolektivno zavest religije. Obstaja na tisoče različnih religij. Tri ali štiri ljudi prosim, da rezonirajo s specifično religijo ali filozofijo, kot so npr. judaizem, krščanstvo, islam, hinduizem ali budizem. Potem priključim čisto ustvarjalno energijo Vira v sobo. To je energija, ki želi podpreti naše kreacije. Ozračje v sobi v trenutku postane kaotično, težko in neprijetno. Udeleženci sobe ponavadi ne doživljajo pozitivno, kajti energija, ki priteka, je zmedena glede tega, kakšno obliko naj privzame.

Nato jim dam navodila, naj se osredotočijo v žlezi češariki (epifizi), so v trenutku, se imajo brezpogojno radi in imajo sočutje do kaotične energije v sobi. Potem jih prosim, da trikrat vdihnejo skozi nos in izdihnejo skozi usta. Vsi občutijo, da se ozračje spremeni v tiho in mirno. Ustvarjalna energija, ki je postala kaotična, ko se je srečala s projiciranimi religioznimi zavestmi religioznih skupin, prevzame novo obliko, ko se moji učenci harmonizirajo in nehajo projicirati različne ideje. Mislim, da svet projicira svoje religiozne ideje navzven, dokler se vse stvarstvo ne spremeni v kaos. Stvarstvo ne ve, kaj bi mi radi. Mislim, da je kolektivna zavest religije v konfliktu z nami. Ko se to zgodi v zunanjem svetu, bi ta energija morala privzeti novo obliko, eksplodirati v religijski kaos. Kako torej lahko ustvarjamo obilje na nov način v področju ustvarjanja, brez da bi čutili projicirano energijo tistega, kar je že bilo ustvarjeno?

Da bi uspešno uravnotežili religije na nov način, se moramo osredotočiti v žlezi češariki. Moramo biti odprtega srca in duše, biti v trenutku, se imeti brezpogojno radi in imeti sočutje do vseh obstoječih načinov ustvarjanja. Če ljubimo in izkusimo vso zavest, se bo preoblikovala okrog nas, in lahko bomo ustvarjali, kot bomo želeli, kajti ustvarjalna energija bo prepoznala našo vibracijo kot vibracijo novega ustvarjalca, ki ustvarja v novem prostoru ter bo tekla skozi nas.

Ko dovolj ljudi ljubi in premore sočutje do celotnega stvarstva, stvarstvo lahko prevzame novo obliko in naredi premik iz kaosa. Mislim, da se to sedaj dogaja, in da smo na robu dosega trenutne kreacije. Želite jabolko in to se pojavi v vaši roki. Želite si zatočišče, in nemudoma je na voljo udoben in topel prostor. Mislim, da tisti posamezniki, ki se pričenjajo zavedati, ustvarjajo novo dimenzijo trenutne kreacije in modrosti, ki vibraciji srca in duše omogoča dotakniti se sveta na način, katerega bomo vsi lahko delili en z drugim.

MOJE PODROČJE USTVARJANJA

V začetku leta 1999 se je moje življenje spet dramatično spremenilo, ko so vse stvari, ki sem jih delal in proučeval, prihajale do skupne točke med zadnjimi tremi potovanji poučevanja v Glastonburyju v Angliji. Ob treh zjutraj sem se nenadoma zbudil. Zaprl sem oči, da bi preveril Akaške zapise. Geometrični vzorci Akaških zapisov so se razblinjali in ovit sem bil v svetlečo, neonsko-modro svetlobo, ki se je spajala v središču mojega vida. Bil sem v prisotnosti Boga, ki je pravzaprav vir Akaških zapisov. Središče neonsko-modre energije je bilo malo temnejše. Pričelo je utripati. Spoznal sem, da je utripajoče oko predstavljalo mene.

Čutil sem, kako me vleče v središče Vira. Potem sem prosto padal skozi vesolje in pristal v velikem bazenu intenzivnih čustev. Ta čustva so se oblikovala v tri različne tridimenzionalne oblike. Te so predstavljale čisto vsako misel, ki kar smo jih v preteklosti, sedanjosti in prihodnosti prispevali v različne kolektivne zavesti, ustvarjene na Zemlji. Prešel sem skozi te zavesti in bil eno z njimi. Oblike so tekle skozi mene štiri ure in se končno združile v eno samo področje, s prostorom za nove kreacije. Ko sem področje opazil, sem postal le-to. Moja zavest se je združila s področjem in kot sem odkril čez nekaj dni, sta se moje dožemanje in interakcija z resničnostjo spremenila ter mi prav tako omogočala, da ustvarjam v brezčasnem prostoru. Stare strukture zavesti se lahko spremenijo, kadar imamo sočutje do vsega stvarstva. Ta nova oblika kreacije nam omogoča ustvarjanje na drugačne in magične načine, za katere mislim, da so temelj trenutne kreacije.

Mislim, da z uravnoveženjem svojega strahu in umirjenostjo pomagamo spreminjati kolektivno zavest. Kadar imamo sočutje do vsega stvarstva, ustvarjamo vibracijo, ki

omogoča obstoječim strukturam stvarstva spremeniti se iz kaosa in zmede v uravnotežen, umirjen prostor, ki se imenuje Nebesa na Zemlji.

MOJA NEBESA NA ZEMLJI

Pomlad leta 1999 je razgrnila veliko odkritij. Odkril sem, da nisem bil več ločen od ničesar in nobenega. Čutil sem vse in nič in to je bil prostor, v katerem nisem bil nikoli prej. Moj Višji Jaz mi je dejal, naj ostanem enakomerno uravnotežen in naj čustveno ne niham gor in dol, kajti energija, ki je tekla skozi mene, bi me lahko psihično poškodovala, če bi v sebi zadrževal svoja čustva. Čutil sem globoko željo, da bi bil z vsem v ravnotežju in zelo močan občutek, da naj se ne zapletam z drugimi, ki so se učili, kar so prišli doživljati. Ni bilo več darne in karme; tako ali tako mislim, da je to dvoje le energija. Svoje telo globoko spoštujem, a nisem imel občutka, da bi bilo telo tako zelo pomembno.

Vem, da ni smrti in ne bom pozabil, kdo sem. Največji izziv je bil, kako shajati z družino in prijatelji. Slišim in čutim lahko vse, kar čutijo in doživljajo oni, a jim ne morem pomagati, ker so popolni. Le moje ideje o tem, kakšni naj bi bili, povzročajo težave. Popolnoma opuščam takšne misli. Ko sem bil konec leta 1999 v Avstraliji, me je Duh prosil za pomoč na drugi strani. Duh mi je dejal, da lahko zaradi svojega obvladovanja energije in zavesti grem kamorkoli in pomagam izgubljenim dušam, uravnotežam kolektivno zavest, ki drži v pesti preteklost in ostale realnosti.

To pa je onemogočalo nove kreacije. Tako se zdi, da je bilo vse, kar sem počel na Zemlji, priprava na to, da sem osvojil holografsko zavedanje. Če bi se zgodilo, da bi umrl, ne bi izgubil tega, kdo sem, ampak bi se bil sposoben prikazati nekaterim ljudem kot oni sami, se z njimi pogovarjati in družiti. Zdaj vem, da imam za opraviti še eno nalogo tukaj v fizični obliki, preden odidem.

Kar opisujem v tej knjigi, mislim, da doživljajo vsi ljudje. Vaše zgodbe so drugačne, toda hkrati so enake. Svojo zgodbo boste povedali prijatelju na tak način, da vas bo razumel. Nekaj zagotovo drži – znova sem učenec. Starodavne mistične šole so iskale duhovno razsvetljenje s fizično nesmrtnostjo. Zdaj mislim, da ko se duhovno razsvetljenje in holografska nesmrtnost združita, postanemo vsak in nihče, vse in nič.

Seme življenja

Nekaj časa je preteklo, odkar sem prejel nove informacije od Duha. Namen mojega prejšnjega vodstva je bil izvesti vsako zdraviteljsko terapijo z enakim osredotočenjem in ljubeznijo, kot sem svojo čisto prvo.

Ko se je moje zdraviteljsko delo nadaljevalo, sem prejel nova vodila, da naj se osredotočim na zavzetje svoje moči. Vsako noč sem vadil v lucidnem sanjanju, čeprav nisem bil prepričan, zakaj naj bi to počel. Čemu bo moja moč služila? Sledil sem svojemu notranjemu vodstvu in vedel, da bom odgovore prejel v pravem trenutku.

Skoraj eno leto sem vadil umirjanje svojega uma in štiri do pet ur vsako noč omogočal svoji notranji moči, da teče, preden sem se popolnoma predal procesu. Še naprej sem širil svoje notranje zavedanje skozi dimenzije svojega sveta, dokler se nisem počutil močan v celoti. Bolj sem dovoljeval svoji moči, da me napolnjuje, tišji sem postajal. Ponovno sem spoznal, da Stvarnik – Vir ne pozna meja ali omejitev. Le naše ideje omejujejo našo povezavo z Virom. Toda kaj se zgodi, kadar zahtevamo svojo moč in postanemo resničen odsev Stvarnika, čisto ogledalo svojega celotnega ustvarjalnega potenciala, ko se ta fizično udejani?

SPOROČILO DUHA

Decembra 2000 me je moj Višji Jaz prosil, da ustavim nekega drugega učitelja, ki se je vmešaval v evolucijo planeta. To sporočilo me je vznejevoljilo, saj je bilo v nasprotju z mojim celotnim učenjem. Kdo sem, da bi sodil nekoga drugega? Vedno sem bil prepričan, da karkoli učitelj deli z učenci, je prav zanj in za ljudi, ki jih je pritegnil. Potem se mi je posvetilo, da me je moj Višji Jaz opomnil, naj tej osebi preneham dajati energijo. S tem sem se strinjal in popolnoma nehal razmišljati o tej osebi ali ji kako drugače dajati energijo. To je na moje presenečenje sprožilo tok dogodkov povezanih z mojo družino in prijatelji. Ker smo vsi povezani med sabo, je odteg toka moje energije temu učitelju povzročil kaos pri vseh njih. Osupel sem bil nad zapletenim učinkom, ki ga je to dejanje imelo na vse. Pričenjal sem razumeti, da sem bil sam izvorna težava v

evoluciji našega planeta, ker sem se oklepal ideje, ki je vzdrževala dinamično napetost med tistim učiteljem in menoj. Moj Višji Jaz mi je pokazal to dinamiko. Problem ni bil nikoli v tistem učitelju, temveč zmeraj v meni.

Kaj bi se zgodilo z Zemljo, če bi prenehali dajati energijo ali misli na star način? Kaj če bi bili vi tisti, ki se oklepate ideje, ki bi onemogočala spremembo človeške zavesti?

OPUŠČANJE PRETEKLOSTI

Aprila 2001 sem imel prvi tečaj za učitelje Zdravljenja Srca&Duše. Zdaj sem delil vse znanje in izkušnje, ki sem jih nabral in svojim učencem dal vse, kar mi je bilo najvrednejše. To je bilo zelo osvobajajoče, a sem se vseeno počutil zelo ranljiv in prazen. Istčasno sem občutil v tej ranljivosti tudi moč. Z deljenjem sem se odpiral prostoru v sebi, kjer biva ustvarjalnost, kar je omogočilo, da sem prišel do novega razumevanja.

Vedel sem, da moram še več razumeti o področju ustvarjanja. Pred tem sem občutil prisotnost v središču področja, za katerega sem domneval, da sem jaz. Pozneje sem doumel, da je bila ta prisotnost manifestacija mojega Višjega Jaza. Ko sem si v notranjem očesu svojega uma ogledal podobo svoje Višjega Jaza, sem videl pego v središču prsnega koša, kjer se srce in duša stikata. Ta pega podobe mojega Višjega Jaza v prsih je zgledal kot majčkeno seme z neskončno globino. Čutil sem, da je bil to prostor, kjer lahko ustvarjam novo realnost, novo zavest. Pega sem si predstavljal kot seme stvarstva in če bi lahko vstopil vanj, bi v celoti uresničil svojo moč. Vedel sem, da bom prejel več informacij, ko bom pripravljen narediti naslednji korak do razumevanja. Ko sem opazoval to seme stvarstva, me je obšel neprijeten občutek. Spoznal sem, da je bila ta pega bistvo Praznine in če bi človek lahko vstopil v prostor Praznine, bi lahko za vedno spremenil vibracijo.

Potem bi lahko s kolektivnega dvignil vse iluzije in strahove. Bistvo semena je bila močna, gigantska energija – kot zmaj. Čutil sem, da če bi jo spustil na plan, bi posesala ali uničila tako mene kot druge. Globina te iluzije me je spravila v skrbi glede zavzemanja svoje celotne moči. Kaj bi se zgodilo, če bi prebudil spečega zmaja stvarstva v sebi? Zakaj sem čutil, da bi bilo zavzetje svoje celotne moči nevarno ter da bi le to lahko zlorabil?

Ali se te energije – neskončne osebne moči ustvarjanja, ki jo vsi premoremo – tako bojimo kot tudi hrepenimo po njej? Ali imamo iluzijo, da je pokvarjena ali zla? Ali nas naša zgodovina in religija učita, da bi popolno zavzetje svoje moči in prebujenje semena stvarstva v samem sebi imelo grozovite posledice? Ali sem zato videl svoje seme stvarstva kot zmaja?

Simboli mogočnih zveri obstajajo v številnih kulturah. Zmaji, kače, levi, zveri in drugi arhetipi se pogosto pojavljajo v umetniških delih, prikazani skupaj z duhovnimi bitji. V naši človeški naravi je, da se poskušamo pobotati z neukročenimi deli sebe. Svojo živalsko naravo vidimo kot zver – zavest, ki napada, nadzoruje ali škoduje drugim zaradi osebnega dobička. Če se ozremo na zgodovino človeštva in življenje v našem svetu danes, je očitno, da so številni ljudje prišli do občutkov vznemirjenja in moči tako, da so prizadeli in nadzorovali druge ljudi. Če bi zavzel svojo moč, ali bi naredil enako? Ali je bila to iluzija strahu, ki sem ga čutil?

Stara zaveza biblije, kot tudi drugi verski teksti, razširjajo koncept, da Bog kaznuje in presoja in nas bo uničil, če bomo delovali v nasprotju z njegovo voljo. Ta učenja so v zgodovini držala človeštvo v strahu in ločenosti ter so jih vsiljevali ljudje, ki na nesrečne dogodke gledajo kot na kazen. Prepričan sem, da so verska zgodovina in moje lastne izkušnje s kaznovalnim, presojajočim Bogom v prejšnjem življenju povzročile iluzijo strahu pred to destruktivno močjo, ustvarile zmaja, ki je obdajal moje seme stvarstva.

Dobro poznam moč takšnih čustev. V moji praksi vodenja tisočih regresij v prejšnja življenja je velika večina mojih klientov ob prehajanju v svoja najmočnejša, najbolj destruktivna ter zla prejšnja življenja opisovala zasvojenost s temi stanji. To jih je vodilo v poustvarjanje situacij, da bi začutili to moč znova in znova. Če ne bi poustvarjali te energije, se sploh ne bi počutili živi.

Resnično sem čutil, da moram dopustiti svoji notranji moči, da pride na plan na pozitiven način, tako da bi ustvarjalni del te energije imel drugačen fokus, zame osebno ter za planet. Nisem hotel, da bi kak del nadalje poustvarjal strahotno pot, ki so jo naši predniki ustvarjali skozi zgodovino.

LEVA DUHOVNA POT

Pred nekaj leti sem bil v Angliji in slišal, da imajo na Oxfordski univerzi morda knjigo, ki opisuje krog Kaula, skrivno mistično šolo na Vzhodu, ki je stara vsaj 3000 let. Naslov knjige je bil Skrivnosti kroga Kaula, napisala jo je Elizabeth Sharpe in je bila objavljena v Londonu leta 1936. Elizabeth Sharpe je bila zahodnjakinja, ki se je poročila s tibetanskim lamo. Njen mož je izkoriščal energijo kroga Kaula, ona pa je preučevala podrobnosti procesa.

Tibetanski lame kroga Kaula so obvladali znanost diha ali hatha joga. Hatha joga je združitev Sonca in Lune, ha pomeni Sonce in ta Luna, nadzira pa se z dihanjem skozi desno in levo nosnico. Njen mož lama je živel v skladu s temi dihalnimi tehnikami. Dihanje je potekalo v štiriindvajsetminutnih ciklih. Navodila so naštevala dvajset do petindvajset funkcij za vsak dih in katere aktivnosti se nanašajo na vsak ha ali ta dih. Zdelo se mi je presenetljivo, da bi enak sončni ali desni dih izvajali pred odhodom v vojno in pred ljubljem. Levi ali lunin dih so izvajali npr. za zaslužek ali sajenje rastlin. Vsak sončev ali lunin dih naj bi prav tako spremljale določene misli.

Knjiga Sharpove je jasno predočila, da so nekateri lame in maharadže izvajali dih kroga Kaula, da bi povečali svojo osebno moč. Prav tako so izkoriščali spolno energijo drugih, da bi dosegli lastno nesmrtnost in ostali mladi. Mislim, da pri njih ni bila uravnotežena moška in ženska energija in so zato izkoriščali druge za dosego svojih ciljev.

Mlada indijska dekleta so pogosto kupovali zaradi njihove lepote in nedolžnosti. Ko so jih enkrat dobili, so z njimi ravnali kot z boginjami, medtem ko so lame izkoriščali njihovo življenjsko energijo.

Prirejali so orgije, da bi proizvedli še več energije. Mladi moški, ki so jih pripeljali, da bi sodelovali v orgijah, so se prehitro postarali in zboleli, lame pa so ohranjali svojo mladost. Lame kroga Kaula, ki so sodelovali v teh obredih, so se ujeli v napačno izkoriščanje spolno/preživetvene energije in so postali obsedeni s svojo zasvojenostjo. Sharpova je pripomnila, da so bili lame lahko fizično zelo čedni, a so imeli temne ali črne ustnice.

Poznal sem veliko ljudi, ki so neodgovorno izkoriščali spolno energijo drugih, ne da bi se v celoti zavedali njene potencialne moči. Nekateri izmed teh ljudi se v celoti zavedajo, kaj delajo, nekateri pa ne. Presenetila me je globina napačnega izkoriščanja energije v krogu Kaula. S težavo sem razumel, zakaj so ti lame, ki so bili nekoč boljši,

postali tako ujeti v privlačnem konceptu nesmrtnosti, da so se izgubili v svojem napačnem izkoriščanju energije. Padli so v energijo fizične dimenzije in izgubili svojo duhovno povezavo.

Korenska čakra je sestavljena iz treh potencialnih vibracij: osnovne človeške spolno-preživetvene energije, spolno-ustvarjalne energije (ko dva postaneta eno) in tretje ustvarjalne energije. Trik je v tem, da se naučimo, kako naj usmerjamo svoj tok ustvarjalne energije široko navzven, brez da bi privlačili popačeno spolno-preživetveno energijo. Ustvarjalna energija je zelo močna vibracija in lahko zaneti iskre novih realnosti.

Težave mističnih šol danes so energetsko podobne težavam včerajšnjih, te pa so: ali je ustvarjalec lahko popolnoma odprt drugemu, brez da bi izkoriščal energijo te osebe? Lame kroga Kaula so seveda ekstremni primer napačnega izkoriščanja te energije. Obstajajo seveda tudi številni ljudje, ki so manjši primer iste napačnega izkoriščanja spolno-ustvarjalne energije drugih in kolektivne zavesti ljudi.

MOJE NOVO DELO

Sprememba zame se je zgodila v Londonu okrog junija 2002, ko sem gostoval na Kolidžu fizikalnih študij (www.psychic-studies.org.uk). Alternativci so sponzorirali predavanje v Katedrali St. James, blizu Piccadillyja (www.alternatives.org.uk). Katedrala je bila zgrajena v 16. stoletju in že od nekdaj sem si želel predavati v njej. Na moje predavanje je prišlo štiristo ljudi in le-to predstavlja enega izmed viškov moje kariere. Med svojim govorom sem jasno poudaril, da sem tukaj na Zemlji zato, da bi uravnotežil starodavno zavest religije.

Kmalu zatem sem prav tako doumel, da če je bilo to moje delo, potem bom moral prav tako osvoboditi vse načine, na katere so se ljudje oklepali ideje Boga in kako so se ti načini uporabljali, da bi opravičevali svete vojne, sovraštvo, mučenje in umore, v zgodovini in danes. Vedel sem, da moram izraziti svoje namere v posebnem, svetem prostoru, kot je npr. katedrala St. James. Priča moji izjavi je bil prijatelj, ki je priletel iz ZDA.

Za vsak vaš večji transformativni dogodek v življenju bo obstajala priča. Priče premorejo brezpogojno ljubezen do sebe in visok nivo brezpogojnega sočutja do drugih. Priča ima več nivojev globine in lahko vpliva na sam čas. V določenem trenutku bo Duh vsakega izmed vas prosil, da podpirate druge, ko zaključujejo svojo preteklost. Prijatelj iz Baltimora je priletel prav posebej zato, da je pričal temu dogodku.

Skupina v katedrali St. Jamesa je razumela moj govor. Bil je popoln in potrdil je moje zavedanje svojega dela uravnotežanja energetike religije, moje naloge od začetka mojega potovanja. Sedem dni po mojem govoru sem prejel nadaljnje informacije, ki sem jih iskal že več let. Mislim, da je bilo na religijo, Boga in ljudi, ki so služili tem ideologijam od zgodnjih mističnih šol, projiciranih veliko vrst projekcij.

STARODAVNE SPOLNE PROJEKCIJE

Na tem potovanju sem imel veliko osebnih terapij. Ena izmed mojih klientk, ki se je učila za izvajalko ZSD, je že imela svojo osebno terapijo in je bila pripravljena na naslednji korak. Ko je prišla na svojo terapijo, je nosila kristal, katerega ji je dal guru, mogočen afganistanski general, ki je ustanovil kultno duhovno skupino v Londonu. Ta določen guru je bil neetičen. Vsem članom skupine je dal enake kristal in je te kristale izrabil za dostop v njihova telesa in izkoriščanje njihovih življenjskih energij. Prosil sem jo, da sname kristal in pričel z očiščevanjem. Skupaj sva delala kakšnih petinštirideset minut in potem se je pojavil vzorec - več kot milijon projekcij na spolne organe njenega telesa. Čeprav sem takšnih vzorcev zavedal in sem jih videl že prej, še nikoli nisem srečal takšne obsežne mreže teh vzorcev. Bile so kot pajkove mreže, ki so se prekrivale med sabo. Osredotočil sem se in dovolil svoji vibraciji, da je te vzorce razgradila. Za spoznanje, da so ti vzorci projekcije, močne vibracije človeške energije, orgazmične projekcije, ki so jih moški in ženske projicirali en na drugega, sem potreboval pol ure. Razmislite o današnji energiji Zemlje: popačena – pervertirana – izkoriščevalska – posiljevalna energija. Razmislite o idejah, ki jih imajo najstniki danes o spolnosti. Kakšno zavest to ustvarja?

Ko sem razgradil te vzorce moje klientke, sem v svojo bazo izkušenj naložil informacije o zavesti, ki je predstavljala te popačene vzorce. Po terapiji sem spoznal, da je bila ta zavest tisto, kar je iskal krog Kaula in v kar se je hotelo podati veliko mističnih šol. Velikokrat stopimo v močno zavest, ki spremeni naše zavedanje in našo vibracijo.

Nikoli ne vemo, kdaj se bo to zgodilo. Ko odkrijete kakšno izmed teh zavesti, je pomembno, da imate umirjen um ter tako dovolite energiji, da prevzame novo obliko. Prav tako je pomembno, da ne izrabljate te energije – samo pustite ji, da steče skozi vas. Tak način bo spremenil vašo vibracijo in vam omogočil, da boste objektivno interpretirali informacije, ki jih boste prejeli, brez da bi le-te preobremenile vaš živčni sistem. (Povprečna doba zdravitelja je tri leta, preden njegov ali njen živčni sistem pregori. Povprečen masažni terapevt zdrži pet let.)

Tisto noč okrog polnoči sem v celoti prejel energijo in doumel prejete informacije. Kaotični vzorci spolne energije, katerim se bil priča pri svoji klientki, so predstavljali najmočnejšo zavest z največjim nabojem, kar jih človeštvo pozna. Ta zavest je bila sestavljena iz vse energije, ki je bila proizvedena med katerokoli mislijo ali dejanjem spolnosti – iz milijard projekcij, ki so segale nazaj v času in prostoru in vplivale na vsakogar in vse življenjske oblike in kreacije.

Razumel sem, kako ljudje projicirajo svoje misli na spolne organe drug drugega in kako lahko se je ujeti v te močne energije. Če bi nekdo s katerim ste bili, na vas projiciral svoje popačene misli, fantazije ali močna čustva, bi to na vas lahko pustilo vzorec, ki bi lahko privlačil to zavest. Carlos Castaneda pravi, da lahko energija spolnih razmerij ostane z nami tudi do sedem let. Spoznal sem, da bi bilo nemogoče uravnotežiti moško in žensko energijo v sebi, brez da bi uravnotežili zavest zunanjih spolnih projekcij 6.5 milijarde ljudi na Zemlji.

Ljudje, ki hočejo moč nad drugimi, so poskušali kontrolirati to zavest, kar je ključni dejavnik spreminjanja stvarstva. Če bi to obvladali, bi lahko nadzirali tako druge, kot tudi čas in prostor. S tem, ko nisem izrabljal te energije, ampak sem ji dovolil, da je stekla skozi mene, je lahko le-ta spremenila obliko, kar nas je osvobodilo spolnih projekcij, ki so nas imele v oblasti. Razlog, da se toliko ljudi ujame v te energetske vzorce je v tem, da imamo sposobnost, da to energijo spremenimo. Smo njen Stvarnik in lahko jo spremenimo ter spet uravnotežimo stare spolne projekcije. Predstavljajte si, da se ljubite in spočnete otroka brez zgodovinskih projekcij, ki bremenijo moške in ženske. Vsak otrok bi se rodil z najčistejšo vibracijo spočetja, ki bi z njim ostala vse življenje.

BREZMADEŽNO SPOČETJE

Na oxfordski univerzi sem našel še eno knjigovoz Elizabeth Sharpe, v kateri opisuje tantrično doktrino brezmadežnega spočetja. Ko sem bral to gradivo, sem razmišljal o tem, kaj bi lahko bil pravi pomen brezmadežnega spočetja in kaj bi lahko lame in drugi duhovni učitelji iskali v svojih raziskovanjih. Čeprav so se mi zdeli koncepti Sharpove o brezmadežnem spočetju nejasni, so mi dali misliti. Zgodba o brezmadežnem spočetju je stara zgodba. Videl sem jo dokumentirano na steni v Egiptu, zapisano tisoč let pred Jezusovim rojstvom.

Ko sem premišljeval o ideji brezmadežnega spočetja, mi je postalo jasno, da imamo kot posamezniki in ustvarjalci sposobnost ustvariti svojo lastno brezmadežno spočetje in ustvariti novo zavest.

To je bilo, kar mi je Duh kazal v moji viziji semena stvarstva..

Seme stvarstva, ki sem ga videl v območju srca in duše svojega Višjega Jaza, je most ali prehod, ki nam omogoča, da v sebi spočnemo ta nov duh. S stapljanjem s svojim Višjim Jazom bomo spočeli (s svojim notranjim brezmadežnim spočetjem) tretje bistvo – svoj Božji Jaz. To bistvo je kombinacija energij nas in našega Višjega Jaza, združenih v eno. To ustvari naše lastno trojstvo: sebe, Višjega Jaza in Božjega Jaza. Kako pridemo do prostora, v katerem lahko ustvarimo svoj Božji Jaz?

- Tako, da uravnotežimo moško in žensko v sebi in omogočimo iskro, ki vname seme ali notranjo maternico.
- Tako, da v celoti zavzamemo svojo moč in jo posedujemo brez strahu.
- Tako, da ostajamo v svoji ustvarjalni energiji in ji dovoljujemo, da teče.
- Tako, da se imamo brezpogojno radi in da imamo brezpogojno sočutje do vsega stvarstva.

Ko v celoti zavzamemo svojo moč, smo v ravnotežju s svojo ustvarjalno energijo in ko omogočimo, da se naše notranje moško in žensko združi, pustvarimo energetsko iskro brezpogojnega spočetja v maternici semena življenja, kjer postanemo ogledalo našega Višjega Jaza, ki postane fizičen. Širjenje zavedanja je odsev vsega in vseh. Ko energije več ne dajemo preteklosti, dovolimo razširjeno prihodnost in spremembo v svoji časovni liniji – odprti časovni liniji, ki omogoča duhovno nesmrtnost.

Ko obvladamo vse zgoraj naštetu, se premaknemo v nov prostor v svojem semenu stvarstva in spočnemo svoj Božji Jaz. Rojstvo našega Božjega Jaza je INscension (spust v telo). Je dar trenutne kreacije. Je stvaritev nebes na Zemlji in samorealizacija.

Razpoka v času – končni dogovor

Nikoli ne bi uganil, da me bosta ta knjiga in njena pot pripeljali do razumevanja. Jasno sem se zavedal razloga, zaradi katerega so me Varuhi Časa prosili, naj pridem na Zemljo: uravnotežit človeške projekcije Boga, Stvarnika, Alaha, Vira, Enosti. Ljudje so se oklepali in ohranjali zgodovino in njeni dve polarnosti pri življenju – a zamrznjeno. Varuhi Časa so nas poslali, da bi uravnotežili stvarstvo, da bi lahko vse človeštvo v svojih srcih in dušah doživelo nove vibracije. Tako mi je jasno, da so verske ideje in prepričanja o Bogu osnova za večino težav in konfliktov na Zemlji danes in v njeni zgodovini.

Iz tega izvirajo vse dvojnosti na Zemlji, mogoče celo v Vesolju. Bog enega človeka nasproti Bogu drugega človeka. Ali so ta prepričanja kulturna ali religiozna, moška ali ženska, če je za to krivo dejstvo, da je arhetip Boga ponavadi moškega spola (Bog nasproti Boginji) – vse to pripomore h kaosu in konfliktom. Poznamo več kot 72 imen za Boga; na Zemlji obstaja tisoče religij, več kot milijarda je katolikov, milijarda kristjanov, milijarda hindujcev in milijarda muslimanov. Energija okrog teh različnih sistemov prepričanj ustvarja zelo močno kolektivno zavest. V naši zgodovini je veliko posameznikov trpelo ali umrlo v imenu Boga zaradi svojih verskih prepričanj.

Med pozornim spremljanjem dogajanja na Srednjem vzhodu smo bili priča otrokom mučenikom v Palestini, ki se poženejo v zrak, da bi prišli k Alahu. Njihove družine potem slavijo in nagradijo z denarjem teroristi ter jim zagotovijo mesto pri Alahu. Kako bi lahko pomagal tem otrokom na način, ki bi jim pokazal drugačno možnost od tega smrtonosnega prepričanja? Stare ideje in prepričanja so naši »najhujši sovražniki«, ker nas zadržujejo v preteklosti – obtičimo v svoji zgodovini.

Ne moremo pošiljati ljubezni in svetlobe, ker sta ti obe energiji, ki temeljita na našem dožemanju in individualnih idejah o ljubezni in svetlobi. Projekcije ljubezni in svetlobe, ali uvajanje sprememb za druge po svoji volji bo povzročilo le to, da bo energija spremenila obliko. Ponavadi se to konča s kaosom. V večini primerov pošiljatelj lahko celo zboli ali začne nazadovati, bodisi fizično, mentalno ali čustveno.

Iz svojih izkušenj s kolektivno zavestjo religije sem vedel, da bom moral iti v te otroke, da bi jim omogočil, da bi vibracijo ljubezni ali svetlobe občutili, namesto da bi jim jo pošiljal. Vprašanje je bilo: »Kakšno vibracijo bi lahko dovolili ali prepoznali?« Odgovor je bil očiten – dovolili bi samo vibracijo njihovega Boga, Alaha, ali svoje lastne ideje o Stvarniku. Tako bi otroci, če bi lahko postal točno takšna vibracija, kot so jo ti otroci čutili navzven, mogoče lahko občutili to vibracijo ljubezni ali svetlobe v sebi. Stik teh vibracij bi lahko ustvaril jasnejšo povezavo z njihovimi lastnimi Višjimi Jazi in jim odprl drugačne možnosti, kot samomor ali uničenje drugih.

Z osredotočenjem v svoji žlezi češariki in povezavo s svojim srčnim središčem, s popolno odprtostjo in enostjo svoje duše in srca lahko ustvarim področje, kjer se moj Višji Jaz fizično manifestira. V središču (srca) svojega Višjega Jaza je seme – Seme Stvarstva – nova vibracija v srcu vsega človeštva. Ko sem se povezal iz tega prostora s temi otroci, sem čutil, da lahko pomagam pri spreminjanju njihove vibracije v lažji in sočutnejši prostor.

To sem pričel delati oktobra 2002. Spoznal sem, da se bom moral povezati ne le z otroci in ljudmi v Palestini, ampak tudi z ljudmi v Izraelu. Ko sem delal to povezavo, pa ja kmalu postalo jasno, da sem ustvarjal ločenost med sabo in drugimi ljudmi na Zemlji.

Nujno je bilo, da sem se istočasno povezal z vsem človeštvom. Ogromnost te naloge – biti eno z vsakim človekom na svetu in njegovim občutkom njegovega Boga, Vira, Stvarnika ali njegovega lastnega sistema prepričanj – je bilo obremenilno. Zahtevalo je od mene, da se popolnoma predam svojemu Višjemu Jazu, vsemu dovolim, da JE in se samo »spravim s poti«. Po dveh tednih tega dela hkratnega spajanja v svojem lucidnem sanjanju, sem se pričel zbuhati z močnimi, grozovitmi glavoboli v tretjem očesu/čelu. Količina nove energije in fokus, ki sta bila potrebna, da spremenim svojo vibracijo, sta me opominjala na to, da moram biti blag s sabo. Še nadalje sem moral vaditi, vaditi, kot da bi treniral za maraton. Po tisočih poskusih in več mesecih mi je postalo lažje pomagati na ta način, brez glavobolov. Tista stara verska zavest se spreminja na subtilen način.

Moje vprašanje vsakemu izmed vas se tako glasi: » Kaj se zgodi, ko postanete zavedni in ste potem del vsega – vsakogar?« Zavest po svoji naravi postaja vedno več. To se dogaja številnim izmed vas. Ste učitelji, ki lahko pomagajo drugim. Kar nam je ugodno danes, se hitro spreminja in lahko jutri že izgine. Ostaja nam vprašanje:« Kdo

Sem Danes?« Naloga uravnovežanja religij in številni idej o Bogu na Zemlji je Končni Dogovor, ki sem ga sklenil s Stvarnikom, preden sem prišel v to življenje. Ta dogovor prihaja do točke, kjer se porajajo nove možnosti. Ko si omogočam, da me več ne definirajo drugi ljudje, postajam svoboden, da sem lahko vse – ali nič. Moj Stvarnik in jaz sva prepotovala polni krog v svojem iskanju drug drugega.

...se nadaljuje.